

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๔ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๔
๒ พระที่นั่งอเนกศรมฆาตม
เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้ มีสมาชิกมาประชุม ๕๕ คน ครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าขอเปิดการประชุมต่อไป ระเบียนวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุม
ทราบ ตามที่สภาผู้แทนได้ลงมติกำหนดจำนวนบุคคลที่จะประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกัน
เพื่อพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...
เป็นจำนวนสภาละ ๓ คนเพื่อลงมติจกได้ดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญนั้น บัดนี้
วุฒิสภาได้ลงมติพิจารณาตั้งผู้ขึ้นมาทั้งข้อนี้ เป็นกรรมาธิการฝ่ายวุฒิสภา คือ
๑. พระยาสาวิตภงษ์ธรรมพิลาศ ๒. พระยาไวยมศสมมิตี ๓. พระบาทวิคานนุเบตร์
๔. พลตรี เภา เพ็ญโรจน์ บริรักษ์บุพทกิจ ๕. น.จ. ชัยวิชิต เกษมสันติ
๖. นายบรรจง ศรีจรูญ ๗. น.จ. ชุปลีสาน ชุมพล จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียนวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑๒, ๑๓/๒๕๕๔ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑ จะมีผู้ใดขอแก้ไขหรือหักท้วงอย่างใด

นายฉัตร กสินธพ (กิจงา) : ตามรายงานการประชุมของสภาผู้แทน
เมื่อวันที่ ๑๔ นั้น ยังมีการคลาดเคลื่อนอยู่ กระผมขอยกจะขอเรียนท่านประธานและ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในคำอภิปรายของนายคุณหลาม ซึ่งเป็นกรรมาธิการงบประมาณได้กล่าวถึง
คำกล่าวหาของข้าพเจ้าทำให้เสียชื่อเสียงเกียรติยศชื่อเสียงของข้าพเจ้าอย่างปึง
ในฐานะเป็นกรรมาธิการและได้ใช้คำพูดไม่เหมาะสมหมิ่นว่าข้าพเจ้าใจแคบบุคคลบางคน
ที่ไม่ให้ความสะดวก ความจริงเป็นขอหญิงสี่ชั่วสาร หลักฐานมีอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยแล้ว

ที่มีชีวิตยังมีไม่ได้แล้วบอกว่าข้าวจาคแกลน ท่านข้าหลวงมาทราบงานมาแล้ว ส่งข้อเท็จ
 เท็จจริงไป แล้วไม่ให้แจ้งสี่ข้าวจาค ก็มาเปิดโปงกลางสภา เรื่องนี้ผมก็ได้ขอให้
 นายคุณงามถอนคำพูดนี้ แต่ท่านประธานก็ยังไม่ได้พิจารณา ท่านประธานเพียงแต่ตั้งเพื่อน
 ขอให้ระมัดระวังเท่านั้น จึงกรมเขียนท่านสมาชิกและท่านประธานสภาว่าคำกล่าวหา
 ผิดผิด ในคำพูดของนายคุณงามถอนนี้ ข้อเท็จจริงนั้นถ้าเป็นจริงอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่รู้สึก
 แปลกหรือไม่เสียใจ ที่มีข้อเท็จจริงไม่เป็นจริงอย่างนั้น ยิ่งคลาดเคลื่อนอยู่ อนาคต
 ของประธานกรมเขียนว่า เรื่องการขอส่งข้าวจาคไปจำหน่ายในภาคใต้นั้น ไม่ใช่ตัว
 ข้าพเจ้าเอง มีทั้งคำคัดค้านและนายบง ทลมนครวิทีเมืองภูเก็ต ท่านมีความห่วงใยเนื่องจาก
 กลัวว่าสถานะการณ์เช่นนี้จะเกิดขาดแคลนข้าวจาค และข้าวจาคส่วนที่ส่งไปก็ไม่สม่ำเสมอ
 และถ้าขาดแคลนข้าวจาคจะต้องเดือดร้อนถึงกันออกมาก อย่างสมัยสงครามครั้งที่ ๒
 ต้องกินหัวกลอย หัวมัน มะพร้าวต่างข้าวเช่นนี้...

ประธานสภาผู้แทน : เชิญนั่ง นี่เป็นระเบียบวาระรับรองรายงานการประชุม
 ก็เพียงว่าใคร ได้พูดอะไรและจบไปเท่านั้น ก็หมดเรื่องแล้ว

ที่มีกรรที่ทานชุกมานี้ ฌมกัเห็นใจ แต่ว่ามันเป็นเรื่องการกล่าว-โทษสมาชิก อัสมาชิก
 ผู้ใดผู้หนึ่งปฏิบัติถูกต้องของเราก็กกล่าวโทษได้ แต่การกล่าวโทษนั้นต้องทำภายใน ๓ วันนับตั้งแต่วันที่
 วันเกิดเหตุขึ้น และก็ต้องมีสมาชิกรับรองไม่ต่ำกว่า ๑๕ คน เพราะฉะนั้นที่ทานกล่าวมานั้นออก
 ระเบียบประชุม การประชุมนี้เป็นเพียงรับรองรายงานจากศาลาประชุมที่ถูกตั้งหรือไม่มีก็ตาม
 ที่กล่าวนั้นจริงหรือไม่ แต่เท่าที่ทานชุกมานี้มันเป็นการกล่าวโทษสมาชิก เมื่อกล่าวโทษ
 สมาชิกท่านควรจะทำเสียภายใน ๓ วันนับตั้งแต่วันที่เกิดเหตุขึ้น นี้ล่วงเลยมาแล้ว เพราะฉะนั้น
 ไม่อยู่ในประเด็นของเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นขอให้ระงับเสีย

นายสาคร กลิ่นธก (พิจิงา) : การกล่าวโทษนั้นเนื่องจากไม่ได้ประชุมกัน
 ฌมจะกรรมาเวียนไล่อ่างไร เรื่องค่ากล่าวของคุณอรพิน ๖ ก็มหาประเทือง ๖ ทางสภา
 ก็อนุมัติ.....

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียบมีอยู่ว่าท่านต้องยื่นคำร้องหลังจากการประชุม
 แล้วภายใน ๓ วัน และในการยื่นคำร้องจะเป็นวันประชุมหรือไม่วันประชุมก็ยื่นได้ ท่านต้อง
 ยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรหลังจากประชุม ๓ วันผ่านไปแล้วเป็นคำร้องที่ถูกตั้ง แต่มีล่วงเลย
 มาสัปดาห์หนึ่งแล้ว และไปหาวิธีทำกันทางอื่นเถิด เวลานี้เป็นเวลารับรองรายงานการประชุม
 สภา ท่านชุกจริง จกลงไปแล้วก็หมดเรื่อง

นายสาคร กลิ่นธก (พิจิงา) : ครังมหาประเทือง ๖ ไม่ให้ทำคำร้องเวียน
 ฌมชกจะร้องให้แก่รายงานการประชุม.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ของเขาตามที่ชุกจริง ใครจะถูกตั้งถูกตั้งจกลงไป
 แล้ว แต่เป็นหน้าที่ของท่าน ท่านเห็นเขาถูกตั้งท่านมีสิทธิคำร้องขึ้นมา

นายสาคร กลิ่นธก (พิจิงา) : วันยื่นท้วงแล้ว.....

ประธานสภาผู้แทน : ต้องเป็นลายลักษณ์อักษร ขอโทษเถิด ขอบ้าให้เสียเวลา
 ของที่ประชุม ถ้าคุณสงสัยถามฌมชกเวลารัฐประชุมก็ได้

นายสาคร กลิ่นธกา (หึงงา) : สำหรับในเรื่องรายงานการประชุมนั้น
ผมก็กำลังเสนอเป็นผู้ถืออยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : จะคงเสนอภายใน ๗ วัน หลังจากการประชุมครั้ง
นั้น ทานหาหรือเปล่า

นายสาคร กลิ่นธกา (หึงงา) : มหาประเทือง ๆ ก่อนหน้าหรือเปล่า ก็
ไม่ได้ทำเหมือนกัน ก็มีตัวอย่างอยู่แล้ว ขอท่านประธานให้ความเป็นธรรมแก่ประธานบ้าง
ถ้ากระผมหาระชาอย่างนั้น ผมไม่เป็นผู้แทนเลย

ประธานสภาผู้แทน : ก็ผู้สาวคุณูปการมากในขอบเขตของระวิงคำพูด และ
สำหรับในเวลานี้ นายคุณลาย ๆ ก็ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม เพราะฉะนั้นขอให้ตกลงกันทีหลัง

นายสาคร กลิ่นธกา (หึงงา) : ถึงแม้ว่านายคุณลาย ๆ จะไม่อยู่ กระผมก็
ว่าให้สมาชิกสภาผู้แทนพิจารณาด้วยกันดีกว่า แล้วจะไม่เป็นการเสียเวลาของสภา แล้วสำหรับ
ผมจะรอนายคุณลายเรื่องกึ่งกลางเค็ง เพราะนายคุณลาย ๆ ยังไม่มา แล้วก็รับรองรายงาน
การประชุมไม่ได้ ผมหาวิธีทางอื่น คือให้สมาชิกพิจารณาด้วยกันเองก็แล้วกันว่าเป็นอย่างไร

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าเห็นใจท่านสมาชิกที่ถูกขืนมา
ว่า เพราะเป็นเรื่องเสียหาย แต่ว่าตามธรรมเนียมก็ทำไม่ได้อย่างที่ท่านประธานว่าจริง ๆ
แต่ข้าพเจ้าคิดว่า ในคราวประชุมครั้งนั้น ได้มีสมาชิกบางคนซึ่งท่านสมาชิกกล่าว ข้าพเจ้าขอ
รับรอง แล้วถ้าหากว่าใครถูกกล่าวโทษก็ควรจะเป็นผู้แก้ข้อกล่าวหา ถ้าหากว่าถูกกล่าว
หา ก็ควรจะทำอย่างที่ท่านประธานว่า อาจจะมีกริ่งหนึ่งคอยกำกับเขา แต่ที่ประชุมผู้ถือไม่ได้
หักทวง ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ทำ ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนี้จะคงเกรงกติก เมื่อปรากฏว่า
สมาชิกใดถูกขืนนั้นจริง เราได้ผู้ฟ้องนั้นจริง ก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะคงแก้ แต่ถ้าไม่ได้
ถูก ข้างนั้น ผมคิดว่าเราก็ต้องชุกกันไว้ แต่สำหรับขืนนี้เราชุกกันไม่ได้ เพราะเราโดน
จริง ๆ แล้ว และก็ได้ชุกไว้บ้างนั้นจริง ๆ เราก็ต้องรับรองรายงานการประชุมของทั้ง

ว่าโตมีการชุกจริง ๆ ว่าโตมีการกล่าวเช่นนั้นจริง ๆ และสิ่งจะเป็นโอกาสที่จะได้
 กล่าวโดยกันไปข้างหน้า ดิฉันว่าเป็นผลดีแก่ท่านสมาชิก ที่จะไม่มีการเสียดาย แต่สำหรับ
 เวลานี้ก็ให้วงเลขมา ๓ วันข้างหน้าท่านประธานว่า แลอย่างใดที่เรายกตัวกันในสมัย
 ที่สมาชิกโตมีโอกาศชุกกับท่านประธาน เพราะว่าชุกกล่าวหาอันไม่เป็นความจริง ข้าพเจ้าคิดว่า
 ก็จะเป็นการเสียหายนแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าอย่างที่ท่านสมาชิกชุก เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้เสียไป
 ความระเบียบวาระ ข้าพเจ้าคิดว่าอย่ารื้อฟื้นเรื่องนี้ขึ้นมาเลย เพราะทำไมได้จริง ๆ เว้นไว้
 แต่ที่ประชุมจะให้คำอธิบายคร่าวๆแล้ว

โรค

ก.๔/๑

ประธานสภาผู้แทนฯ ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วงอย่างไร ถือว่าที่ประชุมรับรองรายการ
/งาน
ประมุขนี้ ระเบียบวาระต่อไป กระทั่งของ ร.ต.อ.ภิกศก พรหมยาน ตามเรื่องราคาข้าว
และราคาสินค้า ผู้ตั้งกระดานขมขู่ใหญ่ ๆ ตามแผน

นายใหญ่ สวัสดิศาสตร์ (นครสวรรค์) ข้าพเจ้าขอตั้งกระดานขมขู่ว่า การกระทรวง
พาณิชย์คงคือไป

๑. ในขณะนี้ ท่านทราบหรือไม่ว่า ชาวนากำลังได้รับความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส
ทั้งนี้ เนื่องจากราคาข้าวของชาวนาถูกคนกลางครากา ชาวนานั่นก็ทำนาได้ข้าวปีละครั้งเดียว
และครั้งเดียวนี้แหละที่ชาวนาน่าหวังว่าจะได้ช่วยฐานะของตนขึ้นมาบ้าง ในโอกาสที่ขายข้าวได้ เมื่อ
ชาวนาถูกคนกลางครากาข้าว เช่นนี้ท่านมีวิธีใดหรือแผนการใดบ้างที่จะช่วยเหลือชาวนาผู้
สงสารเหล่านั้นในขณะนี้

๒. ปรากฏว่าขณะนี้สิ่งของที่จำเป็นในการครองชีพของชาวนาบางอย่าง เป็นต้นเครื่อง
ใช้ไม้ส้อมหรือเครื่องมือโรค เช่นมะพร้าวเป็นต้นมีราคาแพงมากผิดปกติ ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุใด
จะแก้ไขได้หรือไม่ เมื่อใด

นายเทพ โชคินุชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ขอตอบทั้ง
นี้ ข้อ ๑ เรื่องการช่วยเหลือมิให้ชาวนาถูกคนกลางครากาข้าวนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการอยู่แล้ว
โดยได้สั่งไปยังจังหวัดต่าง ๆ ให้ประกาศให้ชาวนาในท้องที่ต่าง ๆ ให้ทราบว่าควรจะขายข้าว
ในราคาใดจึงจะเป็นราคาที่สมควร และโดยประกาศนี้แจ้งทางวิทยุกระจายเสียงมิให้ชาวนา
รับขายข้าวเสียหมดในตอนที่ตนถูก ให้ขายแก่ผู้ที่จำเป็นเพื่อการใช้จ่ายในการครองชีพ และสงวน
ข้าวไว้ขายในตอนที่ตนถูกและปลายฤดู เพื่อให้ได้ราคาคืน ส่วนในข้อที่ว่าชาวนาถูกคนกลาง
ครากานี้ ถ้าชาวนานำข้าวของตนทำไปขายให้แก่สหกรณ์วิสาหกิจชาวนาไทยจำกัด ก็มีทางที่จะขาย
ได้โดยไม่ถูกคนกลางครากา

๒. ราคาสินค้าบางอย่างที่จำเป็นในการครองชีพของชาวนาซึ่งปรากฏว่าขณะนี้ราคา

โรค

ก.๔/๓

แห่งอื่น เว้นแต่กรณีและเสื่อถ่านนี้ กระทรวงพาณิชย์จึงคงต่อไป ราคาแพะที่แพง
ขึ้นขึ้น เนื่องจากแพะที่ส่งเข้ามาจากแหล่งผลิตที่สำคัญ คือ เกาะลพบุรี มีปริมาณน้อยลง ไม่
เพียงพอแก่ความต้องการของตลาด เพราะในระยะ ๒ - ๓ เดือนที่ผ่านมานี้เป็นฤดูมรสุม
ส่วนเครื่องใช้สอยที่จำเป็น เช่น เสื้อผ้า เวลานี้มีราคาสูงขึ้นบ้างก็เนื่องจากเป็นสินค้าต่างประเทศ
เวลานี้ราคาผ้าจากต่างประเทศก็สูงขึ้นบ้าง จึงเป็นเหตุให้มีการขึ้นราคายาในประเทศ
ทั้งนี้ทั้งราคายาในต่างประเทศ

นายโท ศวิตชาติ (เกษตรพรรค) : ข้าพเจ้าสงสัยในคำตอบของกระทรวงพาณิชย์ที่บอกว่าวิธีการของรัฐบาลนั้น คือการสั่งให้จังหวัดประกาศโฆษณาในทางวิทยุกระจายเสียง ข้าพเจ้าจึงอยากจะทราบว่า รัฐบาลนี้ถือเอาการกระทำซึ่งไม่มีผลหรืออะไรสักอย่างเอาออกจากกระทำเป็นหลัก ข้าพเจ้าหมายนึ่งว่าถ้าหากว่าท่านมร. ภาคโชติกิจ ี่แจ้งไม่ก็ที แต่ไม่สามารถแก้ปัญหาที่ข้าพเจ้าสงสัยได้นั้น รัฐบาลถึงพอใจที่ปฏิบัติเช่นนั้นหรือไม่ ข้าพเจ้าอยากจะได้ทราบอย่างนี้ ถ้าหากว่าท่านเพียงแต่สั่งทางวิทยุกระจายเสียงอย่าให้ชาวมาชยขาว แต่ท่านไม่คำนึงถึงความจำเป็นในการขายข้าวของชาวมาชยขาวต้องถูกบีบคั้นขูดรีดฐานะการเงิน เป็นต้นว่าถูกเร่งภาษีอากร ต้องเสียดาเช่านา ต้องใช้หนี้เงินกู้ในการที่ชลประทานลงทุนทำนาที่ก็ วิธีการเช่นนี้กระทรวงพาณิชย์เพียงแต่สั่งไปเท่านั้นหรือ หรือมีวิธีอื่นประการใด และท่านได้คำนึงถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนมาหรือไม่ มีสิ่งเพียงแต่ท่านสั่งไม่ได้แก้ปัญหาสิ่งเหล่านี้ เป็นแน่ชัดกว่าวิธีนี้ของกระทรวงพาณิชย์คือไปก็คือ ให้ชาวมาชยขาวมาขายให้แก่สหกรณ์ ท่านหรือไม่ว่าสหกรณ์ไม่อยู่ทั่วประเทศไทย แต่ชาวมาชยขาวทั่วประเทศไทย ถ้าหากอย่างนั้นชาวนาจะขายข้าวได้อย่างไร บรรดาชาวไทยก็เช่นเดียวกัน มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ มีตัวแทนไปซื้อข้าวมาแห่งเท่านั้น ตัวแทนได้ไม่ซื้อข้าวจากชาวนาโดยตรงหรือไปซื้อมาจากพ่อค้า หรือใช้พ่อค้าไปซื้อ การซื้อนี้ทางกระทรวงพาณิชย์ได้ทราบหรือไม่ ข้าพเจ้าสงสัยว่าวิธีการของกระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศทางวิทยุกระจายเสียงก็ที การสั่งกรมการจังหวัดก็ที วิธีการที่สั่งเช่นนั้นแก่ปัจจุบันนี้ก็ได้หรือ กระทรวงพาณิชย์จะยืนยันว่าเพียงแต่สั่งเท่านั้นโดยช่วยฐานะของชาวนาให้ดีขึ้นเท่านั้นหรือ

นี่เป็นการสงสัยในชั้นแรก

เมื่อสองหรือที่สาม ท่านอ้างบอกว่ากระทรวงพาณิชย์นี้แค่ขอเท็จจริง แค่ว่าพเจ้าได้ ตามกระทรวงพาณิชย์ เหมือนกันว่าเครื่องอุปโภคบริโภคแห่งนี้กระทรวงพาณิชย์มีแผนการและวิธีการ อย่างไรที่จะแก้ไขบ้าง ท่านตอบข้าพเจ้าอย่างเดียวกันว่าไม่มีรัฐมนตรีว่าไม่มีมากแห่ง ส่วนของ อุปโภคบริโภคอื่น ๆ อ้างว่าเกี่ยวกับการผลิตในต่างประเทศเป็นเหตุให้กระทรวงพาณิชย์ไม่สามารถ ถ้อยคำอย่างนั้นหมายความว่ารัฐบาลนั้นมีความสามารถที่จะแก้ไขราคาเครื่องอุปโภคบริโภคให้ถูกลง แล้วใช่ไหม ถ้าท่านรับเช่นนั้นก็หมายความว่านโยบายที่ท่านรับกับสภาพที่ว่ารัฐบาลสามารถที่จะแก้ไข ราคารองชีพที่แพงนั้น โคลงไปแล้วหรือไม่

นายเทศ โสคติสุข รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ปัญหาที่ท่านว่าความที่ กระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศไป ^{ไปทาง} ในที่จังหวัดแจ้งให้ชาวนาทราบในการขายข้าว และแจ้งทางวิทยุ กระจายเสียง ท่านบอกว่าจะโดยคลุมคำแค่นั้น ทางกระทรวงพาณิชย์นี้ไม่ได้รับรองกับท่านว่าการ ที่ท่านนี้จะโดยลรอยเปเซอร์เช่นคดีหาไม้ แค่อ้างว่าก็ความหาให้ชาวนาได้คิดและระสีกได้ว่า การที่จะขายข้าวทั้งหมดในหนึ่ง ๆ นั้นจะทำให้ขายยังคิดว่าควรจะเก็บชาวนี้อาไว้พอสมควรและ ขายเท่าที่จำเป็น และที่ท่านว่าชาวนาต้องเสียภาษีนั้นขอเรียนว่าภาษีชาวนาโดยตรงชาวนาไม่ได้ เสียอะไรเลยนอกจากค่าภาษีที่ดินเล็กน้อย นอกจากนั้นชาวนาไม่คงเสียภาษีในเรื่องข้าว เพราะ ว่าเป็นถกสิกร โดยยกเว้นหลายประการอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องขายข้าวก็ไม่คงเสียภาษีคือไป ท่านบอกว่าผลคือไม่นอกจากการแจ้งทางวิทยุและการประกาศทางจังหวัดแล้วกระทรวงพาณิชย์นี้ยังที่ สหกรณ์ ท่านบอกว่าสหกรณ์ไม่ทั่วทุกแห่งนั้นเป็นความจริง ถ้าหากว่าท่านต้องการจะได้สหกรณ์ ของประเทศนี้หมดทุกแห่งตามที่ตั้งสำคัญ ๆ ที่ชาวนาผลิตข้าวได้แล้ว อาจจะต้องใช้เงินชักจูงหรือ ก็ที่นั่นถ้าสภาพนั้นก็จะทำเช่นนั้นและประเทศเรามีสมรรถภาพขอที่จะหาเงินมาใช้ก็หมดซ้อทั้งชา ไปซ้อหนึ่ง นอกจากนั้นท่านบอกว่าวิธีที่ชาวไทยมีคิวแทนไม้ก็แห่ง ทราบดีและกระทรวงพาณิชย์ ก็ไม่ได้รับว่าคิวแทนมีมาก แค่อ้างว่าก็ความทางชาวไทยและคิวแทนได้ช่วยชาวนาเป็นศูนย์กลางที่จะ ขายข้าวได้มากอยู่แล้ว

๑๒๓

~~และรัฐบาลไทยไม่ได้อำนาจหน้าที่ทางเศรษฐกิจไว้~~ ~~ก็ไม่มีอำนาจหน้าที่บริหารเศรษฐกิจ~~
~~จึงจำเป็นต้องไปยอมเป็นบริวารของประเทศอื่น ๆ~~ ~~โดยส่วนตัวแล้ว~~
 ของคนธรรมดาไม่ทางถึงขนาดขั้นรัฐเอกราชของไทยเข้าใจว่าเมืองไทยนั้นมีหลายอย่างซึ่ง
 กิ่งกิ่งกลางต่างประเทศ รัฐบาลเองก็ควรที่จะคาดหมายไว้ว่าเราจำเป็นต้องพึ่งต่างประเทศ

๗๐

ประเทศ ทั้ง ๆ ก็ควรที่จะคาดหมายอย่างนั้น ท่านก็ให้มันมีเหตุผลที่ว่าจะลดค่าของเงินไทย
 ปรากฏว่าลดค่าของเงินไทยตามกับประเทศต่างประเทศ ถ้าเช่นนั้นก็ตามความว่าท่านตั้งหน้า
 ในขณะนี้ให้เงินไทยเมืองไทยเราต้องพึ่งต่างประเทศ หากแต่รัฐบาลไทยก็เห็นอย่างนี้
 และที่ลดค่าเงินไทยก็โดยที่ไปรู้เข้าเชิงการ เข้าใจว่าเมืองไทยเราลดค่าของเงินไทยโดยลดการ

อย่างนั้นให้ไทย ที่ประการที่สองที่คนไทยได้โดยรับเข้าเงิน ในข้อสอง ทำแผนการ
 ประการที่สามในบางในเรื่องนี้มาจากอีกกลางประเทศ ความจริงการที่กลาง
 ต่างประเทศถ้าหากว่าท่านพิจารณาถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่แล้วละก็ด้วยเงินตราใช้
 หรือไม่ มีปัญหาเรื่องเงินตราต่างประเทศมีไม่พอแล้วรัฐบาลก็ควรที่จะหาวิธีใดก็ตามได้ เรา

จึงจำเป็นต้องซื้อจากอัตราแลกเปลี่ยน เมื่อซื้อแลกเปลี่ยนแล้วอัตราของบาทก็แสดงขึ้นไปด้วย เมื่อ
 ปรากฏของบาทแพงไปตามเงินตราต่างประเทศก็เองจึง เป็นความบกพร่องของ รัฐบาลนี้ใช้เงิน
 ไม่สามารถหาเงินตราต่างประเทศมาใช้เป็นของเงินบาทที่ต่างประเทศ และรัฐบาล

ไม่สามารถหาได้หรือไม่ ถ้าหากว่ารัฐบาลที่สามารถหาได้ก็จะทำให้ลดค่าไปจริงใจหรือไม่
 จากเจ้าหน้าที่ว่ารัฐบาลสามารถจะส่งเงินบาทไปตามในกลางต่างประเทศได้แต่ได้เงิน
 ตราต่างประเทศตามเป็นของเงินตราของเงินตราอื่น ๆ จะเป็นเงินของชาติอื่นก็ตาม ค่า
 ของเงินที่ส่งไปของเงินตราอื่น ๆ ก็จะลดลงไปหรือไม่ ถ้าลดลงไปก็โดยที่คิดอยู่ในเรื่องเงินตรา

ต่างประเทศจริงหรือไม่ นี่เป็นปัญหาที่จำต้องแก้เสียก่อน ส่วนปัญหาอื่นหนึ่ง แผนการที่ข้าพเจ้าคิด
 ถึงงาน ถึงแม้ว่าแผนการท่านจะมีเช่นนั้นก็แปลว่ารัฐบาลนี้จะต้องให้ชาวเมืองไทยบางหมู่
 วรรคเสีย ๑๒๓๐๐๐ ให้หมดหมดหมดว่าเมืองไทยหรือไม่ หรือว่าท่านจะทำงานอะไรก็ตาม

หรือไม่ว่าเพราะสถานีไม่ให้งบเงินจึงจำเป็นต้องทำแผนการไม่ได้ แล้วเมื่อดำเนินการไม่ได้
 โดยสถานีอิศรฯวางชวามาจึง เกิดกร้อน ถ้าเช่นนั้นแล้วก็ควรระดมสถานีหรือท่านใดออกเสีย
 อย่างนั้น ~~หรือจะนำเงินมาออก~~ อัน

อย่างไร จะถูกหรือผิดนั้นยากกว่ากัน ข้าพเจ้าขอเรียนผ่านประธานว่าท่านรัฐมนตรี
 ได้กล่าวว่าข้าพเจ้าเคยอยู่กระทรวงพาณิชย์ก็เป็นความจริง และข้าพเจ้าขอรับในความจริง
 ที่ว่าการตั้งสหกรณ์ให้ทั่วถึง และผ่านรัฐบาลรับให้ทั่วถึงทั้งประเทศ ถ้าเช่นนั้น
 ก็รับในข้อเท็จจริงว่าเฉพาะส่วนหนึ่งที่รัฐบาล เพนนา จะช่วยเหลือการสหกรณ์ให้ทั่วถึงแล้วกับรับให้
 ชาวไทยด้วยแก่ท่านที่สหกรณ์ เพนนา จะ โดยความร่วมมือของรัฐบาลไทยกับสหกรณ์
 เพราะเหตุว่าไม่ให้เงินท่านจึงเกิดการสหกรณ์ให้ทั่วถึง/พูดว่าเป็นการให้ทั่วถึงไปโดยละของสหกรณ์
 ชาวไทยก็ เช่นเดียวกันซึ่งท่านบอกอย่างนั้น และข้าพเจ้าขอเรียนโดยจะขอให้ออกไปอีกว่า
 ข้าพเจ้าเคยอยู่กระทรวงพาณิชย์ท่านจะตั้งทางทั่วประเทศ จะเป็นเงินหลายร้อยล้านบาท
 ซึ่งท่านบอกว่าถ้าไม่เช่นนั้นแล้ว จะทำไม่ได้ เช่นนี้ก็ปล่อยให้ชาวนาโคมีความเดือดร้อนถ้าเสีย
 ก่อไม่ถึงแม้เขาจะตั้งผู้แทนราษฎรมาซึ่ง จะเป็นตัวแทนจากจากที่รัฐบาลก็เปิดโดยท่านก็ขึ้นขึ้น
 เช่นนี้ว่าแผนการทำไม่ได้ คือตั้งทางนั้นทำให้ไม่ใคร่สหกรณ์ให้ทั่วถึงแล้วเป็นเช่นนี้ เพนนา จะให้
 ราษฎรชาวนาโคลดราคาข้าวไร่ไหม วิธีการอย่างอื่นที่คิดว่ารัฐบาลนี้/ข้าพเจ้าเสนอขึ้น
 ท่านจะเห็นด้วยกับข้าพเจ้าหรือไม่จะเห็นได้ว่ากรบกับราคาข้าวอย่างนี้เป็นอำนาจสิทธิ์ของ
 รัฐบาลผู้เดียว รัฐบาลเป็นผู้ผู้เดียว และเป็นผู้ขายและผู้เดียว ถ้าอย่างนี้ทำไม
 รัฐบาลจึงเพิ่มราคาข้าวสูงขึ้นโดยเฉลี่ยราคาข้าวให้ชาวนาโคเองเพิ่มภาระความเดือดร้อนภาค
 ผลจากการกระทำอย่างนี้ก็เป็นเนื่องมาจากการส่งข้าวออกนอกประเทศ ราคาข้าวไร่รัฐบาลได้
 ส่วนหนึ่ง ส่วนเกินจากของสหกรณ์ข้าวบ้าง ๓๖ ที่ได้จากกำไรที่เหลือได้/ไปโดยผู้ขายของ
 วิธีการอย่างนี้ท่าน เห็นก็เห็นชอบหรือเปล่า

สภาผู้แทน ๓๔/๔๔

กรุงเทพฯ ก. ๓๐/๑

กลัมนิเทศอยู่กับชาวนาวิกการอย่างมีท่ามเห็นดีเห็นชอบด้วยหรือเปล่า หรือท่านจะ
พูดให้ราษฎร ต้องทนทุกข์ทรมานในเรื่องนี้ต่อไป

นายอรรถ ไวกินฺยิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : มีคำเรื่อง
คำกรของชิตที่ท่านบอกกล่าวใน ข้อ ๒ มาเป็นข้อ ๑ จากนี้ก็จะคอยตามกล่าวถึงของ
ท่านที่พูดท่านอภิปรายอย่างมีกษัตริย์ มีคำเรื่องคำกรของชิตนั้นท่านบอกว่าในที่สุดรัฐบาล
นั้นก็คงอาศัยรักษาระดับราคาของต่างประเทศมากกว่าที่ทางรัฐบาลได้ตกลงต่อสภาไว้
ไว้นั้น เมื่อวันที่ได้รับทราบไว้วางใจ แต่ก่อนนั้นท่านประธานที่เคารพ กระทรวงใน
ขอเรียนให้ทราบว่า ในนโยบายนั้นเราใช้คำว่ารักษาระดับราคาในเรื่องคำกร
กรของชิตไม่ได้กล่าวกรของชิตนั้นก็คงขอความเข้าใจไว้ด้วย เพราะว่าจะอย่างไร
ก็ตามเราไม่ใช่เหวคาเราเป็นผู้ควบคุมคนธรรมดา เมื่อขึ้นราคาส่ง ๕๐๐ เปอรเซ็นต์
เราขึ้นเพียง ๒๐ - ๓๐ เปอรเซ็นต์ไม่ได้แล้วท่านจะบอกว่าลดคำกรของชิต ท่านบอกว่า
พอรัฐบาลนี้ ขึ้นราคาอย่างหนึ่ง เวลาขึ้นราคาอีกอย่างหนึ่ง ทำไม่ทำผิดนโยบายที่
ให้ไว้ก่อนนี้คงรักษาระดับของราคาในโลกเขาเป็นอยู่ เราเป็นประเทศเอกเราไม่ได้
อยู่เหนือโลก เราคือโลกเราอยู่ในโลกท่านก็ทราบที่ท่านไม่ว่าจะมาถามรัฐบาลนี้เลย
ท่านก็รู้อยู่แล้ว แล้วเราไม่ใช่ขึ้นทุกสิ่งทุกอย่างมีหลายอย่างหลายประการที่ตกลงไป
มีบางอย่างที่เราขึ้นซึ่งท่านก็ยกเอาสิ่งที่ขึ้นมากกล่าว ส่วนที่ตกลงไปหรือของตกใจนั้นมา
กล่าวแล้วทุกหยักคำกรของชิตที่เป็นไปจากจากได้ เรียนมาแล้วในครั้งแรก คือเป็นไป
ตามระดับราคาของโลก เขาเพราะเหตุว่าราคาที่เราขึ้น เมื่อมันสูง เราก็ต้องขายสูงตาม
เขาไป แต่ว่าในที่สุดเพราะเรื่องของท่านเองท่านผู้พูดอ้างว่าเงินตราเองที่ระดับราคา
สูงขึ้นเพราะว่ารัฐบาลนี้ไม่สามารถจะรักษาระดับราคา สติยภาพของเงินตราไว้ก่อนนี้
อีกแหละ รัฐบาลนี้พูดไม่สามารถจะรักษา สติยภาพแห่งเงินตราไว้คงอยู่

ท่านเองเป็นที่ค้าคนหนึ่ง เสนอบู่กระทรวงพาณิชย์ และมักเป็นผู้ค้าขาย ท่านบ่นมทรม
 ติว่าเสถียรภาพของเงินตราของรัฐบาลนี้ นับตั้งแต่หลายเดือนและเกือบ ๒ ปีมาแล้ว
 ได้คงอัตราอยู่ระหว่างลอนดะ ๕๖ - ๕๗ บาท และดอลลาร์คือ ๒๐ - ๒๑ บาท อย่างนี้
 ตลอดเสมอมาหรือไม่ ถ้าหากว่าเสถียรภาพของเงินตราของรัฐบาลนี้ไม่เสื่อมไปแล้ว
 บ่านนี้ดอลลาร์คงขึ้นถึง ๕๐ บาท บอนส์อาจขึ้นถึง ๕๐ บาทแล้วก็เป็นได้ ที่ท่านรับหรือไม่
 ว่ารัฐบาลนี้ได้คงรักษาของอัตราแลกเปลี่ยนตลาดมืดได้คงระดัมน้อยที่สุดจนมาพิเศษ
 ที่แสดงให้ เห็นว่าในเรื่องเสถียรภาพของเงินตราแล้ว รัฐบาลนี้คงไว้เช่นนี้ เพราะคุณ
 ราคาสินค้าที่สูงขึ้นจึงเป็นไปตามเหตุการณ์ของโลกซึ่งท่านเองก็ทราบอยู่ว่ามีสงคราม
 ที่ไหนบ้างและเขาก็กุนสินค้านางอย่างเพียงไร และเราจะต้องรักษาความศักดิ์สิทธิ์ใน
 เรื่องอำนาจอะไรของเราไว้บางประการ จึงเป็นเหตุให้ราคาขึ้นมากด้วย นี้หรือ ๒
~~ข้อ~~ ซึ่งท่านมาตั้งถามหลังว่าปัญหาเรื่องการค้าตั้งนางนั้น ท่านบอกว่าจะต้องให้เงินหลาย
 ร้อยล้าน ท่านบอกว่าเมื่อครั้งหัวหน้าของท่านเป็นนายกนั้น ท่านใช้เงินไม่กี่บาทเลย
 ตั้งนางได้และคงรักษาไว้ได้ แต่ว่าเข้าใจว่าครั้งนั้นท่านซื้อข้าวได้เท่าไร ทางนี้ไม่มี
 หัวเลขแน่นอน เพราะว่าท่านอาจจะไม่ซื้อข้าวเลย นั่นหมายความว่าท่านตั้งสูงเราไว้
 และท่านอ้างว่าค่าที่ซื้อของท่านเพียงชั่วครึ่งชั่วคราชั่วระยะเวลาสั้นๆได้โดยที่ท่านไม่
 ต้องออกเงินซื้อข้าวเลย และข้าวก็ไม่ขึ้นราคา คือท่านยังหวังผลข้าวไว้ได้ แต่ในที่สุด
 ที่เราจะทำรูปอย่างที่ข้าพเจ้า เปรียบแล้วต้องให้เงินหลายร้อยหลายพันล้านนั้นเป็นเรื่องทำ
 อย่างธรรมดาหรือไม่ต้องสงสัยและไม่ต้องทบทวนเขา หมายความว่า เอาเงินไปซื้อ
 ข้าวให้ชานวาคโดยคงและตั้งอย่างเป็นการค้าขายแท้ ๆ ไม่ใช่ตั้งอย่างท่านทำที่ท่านลงทุน
 ไม่ที่ตลาดและข้าวไม่ซื้อเลย ท่านก็ยังพูดว่าทำให้ราคาข้าวคืออย่างว่า จึงขอเรียน
 ให้ทราบว่าที่เราจะตั้งนางอย่างว่าต้องให้ทุนคือต้องเอาเงินขายข้าวไปซื้อข้าวชาร๑๒๐
 เป็นจำนวนเงินที่แน่นอนไม่ใช่เงินที่ผิดเพี้ยนวันสองวัน ไม่ใช่ทำอย่างท่านว่า

อุดม ก. ๖๒/๑

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าไม่-ไม่มาก และท่านรัฐมนตรี
ก็คงฉลาดคนชอบ เรื่องปัญหาที่กล่าวกันว่าจะตกลงว่ารัฐบาลจะครึ่งราคาสินค้าให้อยู่เมื่อตกลง
นโยบายไว้นั้น ที่ข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าไต่หิ้งและสมาชิกหลายคนก็ไต่หิ้งนโยบายของรัฐบาล
ว่ารัฐบาลจะลดค่าครองชีพ และท่านจะครึ่งราคา ที่ข้าพเจ้าว่าไม่มากที่ข้าพเจ้ากล่าว
เช่นนั้นก็ควยท่านไม่ไต่กับปัญหาที่ข้าพเจ้าถาม ท่านไม่เคยพรามหรือว่าก่อนที่ท่านมาเป็น
รัฐบาลนั้นเมืองไทยคงอาศัยตลาดต่างประเทศ รัชนิทาน ไม่ชอบข้าพเจ้าเลย และถ้าหาก
ว่าในนโยบายของท่านก็ ในการชกค่าของของสดาณูหนักก็ ท่านไต่กับมันสักคำเดียวว่า
หิ้งนี้ภายในเงื่อนไขกฎตลาดของโลกแล้วข้าพเจ้าก็ไม่สงสัย สถานีก็คงจะเหมือนอย่างข้าพเจ้า
ซึ่งเข้าใจในรัฐบาลนี้ว่าคงจะสามารถมีอิทธิพล สามารถที่จะลดค่าครองชีพให้ไต่โดยไม่คำนึงถึง
ผลแห่งการผลิตของตลาดต่างประเทศ ข้าพเจ้าจึงสงสัย แม้สงสัยสัปดาห์ ๒ ครั้งท่านก็ไม่ชอบ
ข้าพเจ้า ท่านชอบข้าพเจ้าไต่หรือไต่ในปัญหา นี้ ประการคือไปข้าพเจ้าสงสัยในคำคอม
ของท่านที่กล่าวถึง เรื่องอัตราเงินตราต่างประเทศ ท่านคุยตัวของท่านว่าท่านมีความสามารถ
มีประสิทธิภาพที่รักษาอัตราค่าของเงินระหว่างเงินบาทและระหว่างครุฑ ๒ ครุฑ คือ
คอลลาร์กับปอนด์เสกอลิงไว้ไต่เป็นอย่างดีที่สุด ข้าพเจ้าสงสัยว่าไม่ใช่ออย่างดีที่สุดกระมัง
คือว่าที่ไต่เงินปอนด์ที่ท่านประกาศไว้คือ ๑๐ กว่าบาท คอลลาร์ละ ๑๕ บาท แต่เราซื้อกัน
เวลานี้ซึ่งข้าพเจ้าเป็นพ่อค้าซื้อ ๒๐ บาท ๑๐ สตางค์ ส่วนปอนด์เสกอลิงก็เกือบ ๕๐ บาท นี้
หรือเสถียรภาพความความหมายของรัฐบาลหรือ ถ้าหากว่าท่านสามารถจริง ข้าพเจ้าคิดว่า
อัตราปอนด์ควรจะเป็นอย่างที่ท่านประกาศ คอลลาร์ควรจะเป็นอย่างที่ท่านประกาศ ท่านรับ
กับข้าพเจ้าไต่หรือไม่ว่าถ้าเป็นไปตามอัตราที่ประกาศทางราชการแล้ว คือหมายความว่าเงิน
ต่างประเทศมากพอแล้วของจะลดลงอย่างที่ท่านข้าพเจ้าสงสัยหรือว่าของยังขึ้นอยู่ นี้ข้าพเจ้าสงสัย
และการที่ท่านไม่สามารถว่าประกาศไว้หรือไต่เป็นความตามตาม ฤๅ ฤๅของของท่านหรือ เป็น
ความสามารถของรัฐบาลนี้หรือไต่ ไต่อย่างไต่อย่างที่ท่านข้าพเจ้าต้องการ

แล้วถ้าหากว่าท่านจะทำอย่างที่ข้าพเจ้าต้องการ คือหมายความว่า ท่านประกาศเอาไว้
 ก็ไม่เป็นอย่างนั้น อย่างนี้แล้วจะดีกว่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้หรือ ข้าพเจ้าสงสัยในชั้นนี้
 แล้วทำไมจึงตั้งฐานะนี้มาจากคหบดีแล้ว ข้าพเจ้าคงไม่เห็นว่าไม่มาดลกค่าครองชีพของท่าน
 นั้นว่ามีอะไรนอกจากที่ไต่ถามมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นอยู่อย่างไร อย่างเช่นในการศึกษาค้นคว้า
 สิ่งในเวลานี้ก็จะเห็นได้ว่าแรงใจแล้ว แล้วท่านก็ยังไม่ทำอะไร หรือจะเป็นการเพิ่มขึ้นใหม่ในการ
 ที่จะวางสถิติบรรพชาภิบาลกับชาวต่างชาติหรือ หรือมีอะไรกับคนอื่นตรง ๆ ว่าจนแล้ว รวม
 จะไปสู้กับสิ่งที่ว่าสักครั้ง เมื่อมีวิธีเท่านั้นเอง ข้าพเจ้าอยากจะทำเช่นนั้น คือมีอยู่ ๒ ประการ
 ที่ท่าน คือในประการแรกท่านไม่เคยคิดว่ามากเมืองไทยของอาณานิคมต่างประเทศ และ
 ท่านยังบอกข้อใดอีกว่าเงินผลประโยชน์เครื่อง และเงินขอรับที่เป็นอย่างที่เป็นอยู่ในเวลานี้ก็
 เป็นการที่พูดแล้ว และมีวิธีศึกษาค้นคว้างานสถิติบรรพชาภิบาลในแถบนั้นหรือหรือไม
 และสำหรับในเรื่องนี้หากการค้าขายของชาวเขา ท่านก็เพียงจะบอกว่ามีโครงการอยู่แล้ว ไม่
 ได้บอกว่าการนี้จะมีทำอย่างไร และท่านก็ได้รับอยู่แล้วว่ามีวิธีทำอย่างไรไม่ผิด ผิด
 จนกระทั่งกิจการของสหกรณ์ไปไม่ถึง ท่านก็ไม่ได้ออกว่าชาวเขาจะขายข้าวราคาสูงขึ้น เพราะ
 ท่านช่วยให้ ไม่ใช่สูงขึ้นเพราะดินฟ้าอากาศหรือธรรมชาติ ถ้าเป็นเช่นนั้นจะให้ข้าพเจ้าเข้าใจ
 ว่ารัฐบาลนี้ไม่มีวิธีช่วยอะไรเราอีกแล้วอย่างนั้นใช่หรือไม่ ก็ยังบอกให้ตั้งคณะกรรมการ
 เมืองอย่างนั้นใช่หรือไม่ ถ้าไม่ไร่ท่านมีวิธีการอย่างใดในการที่จะช่วย

นายเทพ ไทศุขิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ : สำหรับในเรื่องศ
 โลก ข้าพเจ้าคิดว่าท่านก็จะทราบก็ เพราะฉะนั้นถ้าจะพูดไปถึงจะเกิดอะไรมากมาย
 เพราะฉะนั้นเราขนาดขึ้นเป็นผู้แทนด้วยก็ ถึงจะทราบนี้แต่ก็เป็นอย่างนี้ สำหรับเรื่องที่ว่า
 นอกว่าเรื่องลกค่าครองชีพ ท่านเองท่านก็บอกว่าการนี้ไม่ถูกต้องเสียก่อนว่า ของของชาติ
 ศึกษาค้นคว้าประเทศ ความจริงเรื่องนี้ทางกระทรวงพาณิชย์เองก็สนใจ และคนที่
 ก็คงเข้าใจว่าปัญหาในเรื่องการค้า ไม่ได้ออกมาในเรื่องของตัว

ไม่ใช่คำแต่ในเมืองของตัว คือคำระหว่าง โชคกับโลก เพราะเหตุว่า เราเป็นประเทศเล็ก
 ทานก็ทราบ จะพึ่งตัวเองก็ไม่ได้ แม้กระทั่งน้ำคายนกตี กระดำนกตี ไม่พอใช้สักอย่างเดียว
 ต้องอาศัยสินค้าต่างประเทศ ทานเองก็เลยสั่งเข้ามาขาย ๆ เพราะเคยไปกระทรวงพาณิชย์
 สินค้าเหล่านี้บางอย่างเราเองก็ผลิตไม่ได้เลย ฉะนั้นจึงไม่เป็นที่ต้องสงสัยเลยว่า เราจะ
 ต้องอาศัยต่างประเทศ ถึงแม้คำกรองชืดของประเทศเราจึงต้องอาศัยต่างประเทศก็ตาม
 อย่างประเทศอังกฤษ และญี่ปุ่นซึ่งเขาเป็นประเทศอุตสาหกรรม เมื่อเขาขึ้นราคาสินค้า เรา
 ก็ต้องได้รับความกระทบกระเทือนไปด้วย ทานเองก็ไม่ได้โกรธหรือว่าคำกรองชืดที่ทาน
 เองที่ไม่สามารถบรรเทาให้เป็นโคเคนเดียว กระทรวงพาณิชย์เองสามารถบอกได้ว่าทานเอง
 สามารถจะบรรเทาได้หรือไม่ ซอนนี่กระทรวงพาณิชย์หรือทานเองก็รู้ ไม่น่าจะต้องถามปัญหา
 นี้เลย นึกว่าน่าจะหมดเรื่องแล้ว ทานเองก็จะเอาชนะให้ได้ว่าประเทศเรามีไม่ต้องพึ่งใคร
 เลย หรือว่าทานประธานและท่านสมาชิกในที่ประชุมนี้คงเห็นใจ เพราะทานไม่น่าจะนึกอย่างนั้น
 เลย เพราะเรื่องต่างประเทศนี้ เราจึงต้องพึ่งเราวันยังค่ำ ประเทศเราเป็นประเทศลัทธิ
 เราจึงส่งสินค้าประเภทลัทธิไปให้เขา เขาก็ส่งสินค้าประเภทอุตสาหกรรมมาให้เรา ก็คง
 เป็นอยู่อย่างนี้เรื่อยไป เพราะฉะนั้นปัญหาที่จะให้ลดค่ากรองชืดจึงเป็นไปไม่ได้เลย และที่
 ทานว่าอีกอันหนึ่งเรื่อง อัคราแลกเปลี่ยนเงินนั้นว่าทางนี้คุ้มหนักกว่าเป็นอัคราแลกเปลี่ยนที่ที่สุด
 คืออัคราแลกเปลี่ยนให้สูงเท่าใด ทานว่าถ้าแท้จริงทำไม่ได้เอาอัคราของต่างประเทศ ทาน
 เองก็ทราบแล้วเรื่องนี้ เพราะว่าเพื่อนบ้านใกล้เคียงของเรามีอัคราแลกเปลี่ยนมี
 ๒ อัคราหรือเปล่า แล้วอัคราเขาเป็นอย่างไรของเรามีไหมถ้าทานได้เคยไปแมนคองกงหรือ
 ญี่ปุ่น ทานคงจะทราบว่าของเขาส่งขึ้นหรือเปล่า แม้แต่สิ่งไปโรงโอบกึ่งกว่าของเราอยู่แล้ว
 มีประเทศไทยเราประเทศเดียวที่รักษาระดับเงินตราและอัคราแลกเปลี่ยนไว้ไม่ว่าอันควร
 ความจริงหรือไม่ว่าคนที่กำลังควบคุมอยู่เวลานี้

ท่านทราบหรือไม่ว่าปัจจุบันนี้ยาที่กำกวมอยู่ในขณะนี้ของกองแพงบกว่าเราถึง ๒ หรือ ๓
เท่า ก็เพราะอะไร ก็เพราะว่าราคาแลกเปลี่ยนก็ดี หรือการควบคุมราคาสินค้าก็ไม่ใช่ไป
ตามที่เราระบุไว้ในขณะนี้ ฉะนั้นถ้าหากว่าเราขึ้นเอาอัตราแรกเปลี่ยนเราก็คงได้ คือเงิน
สองดั่งหนึ่ง ๑๕ บาท กลลวจะ ๑๒.๕๐ บาท ท่านทราบหรือไม่ว่าเราเอาอัตรานี้
แล้ว ภายในระยะไม่ถึง ๑ เดือนเงินตราที่มีอยู่ในท้องพระคลังก็ระเหิดกลางไป เพราะประ
เทศต่าง ๆ เขาคงต้องการเงินตราต่างประเทศเป็นอย่างมาก แต่เหตุที่ไม่สามารถจะลดได้
ไม่ใช่เราคนเดียว เงินเรื่องของต่างประเทศเขาเห็นว่ามันใกล้เคียงเขาคงต้องการเงิน
ตราต่างประเทศเขาไปซื้อสินค้า ฉะนั้นเราก็คงต้องราคาเงินค่าไว้ เราจึงมีเงินตรามาก
มาย จนตั้งทุนค้าขายได้จนกระทั่งบัดนี้ ฉะนั้นเงินความสามารถของรัฐบาลท่านก็ทราบดี
นอกจากนี้ท่านบอกว่ารัฐบาลหมดฝีมือในการแก้ไขค่าครองชีพ แล้วท่านทราบหรือเปล่าทั้ง ๆ
ที่ท่านค้าขายอยู่ว่า สินค้าของเราขณะนี้ได้ออกไปนอกประเทศมากกว่าสินค้าเข้าเท่าไร งบ
ประมาณแน่นอนก็ดี และภาษีผู้ส่งออกก็ได้อิ่มขึ้นจากเดิมมาแล้วสัก ๑๑ เท่า ฉะนั้นแสดงให้
เห็นว่ากาารห้ามการหาเงินและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจของประเทศไทยมันได้สูงยิ่งขึ้น แต่
ท่านที่พูดกลับบอกว่าราคาที่สูงขึ้นนั้นทำให้ราษฎรเดือดร้อน แต่คนนี้งบประมาณของเรา
อย่างมากก็ไม่ถึง ๒ - ๓ ร้อยล้าน แต่บัดนี้ถึง ๒,๕๐๐ ล้าน เมื่องบประมาณสูงขึ้นถึงขนาด
นี้แล้ว ท่านจะเห็นของถูกขายคงอยู่สภาพเดิมแล้วท่านได้เงินมาก ๆ ค่าขึ้นน้อย ๆ เช่นนั้นหรือ
เพราะเหตุว่างบประมาณสูงขึ้น ค่าครองชีพทั้งหลายก็ไม่ใช่ไปตามสวนของมัน แต่การที่รู้จัก
ห้ามการหาเงินก็ได้เงินมาพอสมควร

ท่านเองท่านจะต้องการโหม่งประมาณสูง ๆ แล้วเสียบภายในข้อ ๆ และค่าครองชีพถูก ๆ ถ้า
 เหม็นนั้นก็หวังว่าจะเป็นไปได้ ฉะนั้นเราจึงจะขอให้ความภาษีอากรของเรานะและสินค้าขาออก
 ของเราสูงกว่าเขาแล้ว แสดงให้เห็น โศกสันหนึ่งว่ารัฐบาลนี้หรือประเทศนี้ไม่มีกำไรในเรื่อง
 ทุนการค้าก็ถือว่าเราได้ประโยชน์จากการค้าที่เราได้ขายของออกจากประเทศนี้มากกว่าที่เรา
 ได้จากเขา การครองชีพนี้ถ้าใครมันขยันทำมาหากินก็กินส่วนดีของเขา ส่วนคนขี้เกียจ
 ก็ช่วยไม่ได้

ปัญหาเรื่องขบวนการอีกเรื่องหนึ่งท่านว่าทำไมไม่แก้ไข ขณะนี้ราคาข้าวสูงพอสมควร
 บางแห่งสูงที่สุดถึง ๕๐๐ บาท ซึ่งทางกระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศราคาไว้ตั้งแต่ราคา ๒๐๐ -
 ๓๐๐ - ๔๐๐ บาทเป็นราคาที่ยอมรับได้ ปัญหาเรื่องราคาข้าวนี้ถ้าหากว่าแก้ไขเป็นราคา ๕๐๐
 บาททั่ว ๆ ไปแล้วก็พอสมควรกับความเห็นชอบของชาวนาเขา ถ้าท่านต้องการจะให้ชาวนา
 ได้ราคาข้าวสูงไปจนถึง ๓,๐๐๐ บาท สุดท้ายท่านก็จะคงมาร้องขอสภาที่ว่าทำไมไม่ราคา
 ข้าวสูงขึ้นไปเช่นนั้น ค่าครองชีพจะสูงขึ้นไป คนกินข้าวจะต้องเดือดร้อนเป็น เรื่องยุ่งยาก
 ถ้าหากว่าเป็นไปตามปกติธรรมดาแล้วชาวนาเห็นชอบแล้วขอเหลือใช้เหลือกิน คนที่กินข้าวก็สิ้น
 ใจไร้ออกสมควร ก็ไม่กินได้ ถ้าหากว่าชาวนาขายข้าวราคาสูง และคนอื่น ๆ ก็คงศึกษา
 ซื้อข้าวด้วยราคาแพงและก็ต้องขายสินค้าอย่างอื่นแพงตามไปด้วย ทำให้เดือดร้อนถึงชาวนา
 เพราะของซื้อของแพงหมุนเวียนกันไป ควบคุมนี้ทางกระทรวงพาณิชย์ประกาศราคาไว้ ๕๐๐
 บาทซึ่งเป็นการสมควรแล้ว หวังว่าคงจะเป็นดีพอใจท่าน

/จาก
 ประสภาผู้แทน : กระฎุกอ ไม่นองหลวงอังกษานุรักษ์ ตามกระทรวงการคลัง
 เรื่องการประเมินภาษีร้านค้า

หลวงอังกษานุรักษ์ (ข้างทอง) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระฎุกอนตามรัฐธรรมนูญว่า
 การกระทรวงการคลัง ถึงข้อนี้ ๑. การประเมินภาษีร้านค้ามีหลักเกณฑ์อย่างไร อาศัยเหตุผล
 ข้อเท็จจริงอันใดเป็นหลักฐาน จึงจะเป็นธรรมแก่สังคม

๒. เมื่อปรากฏว่าการเก็บภาษีร้านค้าไม่เป็นธรรม ทางรัฐบาลมีทางจะช่วยเหลือ

ฮาวีร์ตัน

ก. ๑๖/๒

แก้ไขให้เป็นธรรมใจหรือไม่

๓. การประเมินภาษีในปีหนึ่งประเมินกันที่ครั้งเมื่อผู้เสียภาษีได้ชำระตามค่า
 เรียกกรอ้งของเจ้าหน้าที่เสร็จไปแล้ว เพราะเหตุใดในปีเดียวกันจึงต้องประเมินเรียกเก็บ
 ภาษีเพิ่มเติม.

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคุณหญิงกษมา วรวรรณ ติสสปัญญวงศ์ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง : คณะกรรมการการเลือกตั้ง
 ขอตอบกระทู้ถามของท่านผู้สื่อข่าวว่า ความคำถามของ ร. นั้น เราอาศัยหลักเกณฑ์ตาม
 ประมวลกฎหมาย ส.ศ. 2481 แล้วก็ตามแต่ข้อเท็จจริงตามที่ผู้ตั้งกระทู้ถามเป็นกรณีใดนั้นจึงไว้
 ในรายการประเมินสิ่งอื่น ๆ เจ้าหน้าที่จะ ค. ๑. กฎหมายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรม
 อาชีพที่ท่านถามก็ได้มีข้อความทางประการซึ่งยังไม่ปรากฏว่า รัฐบาลก็ได้เสนอกฎหมายแก้ไข
 ไปแล้วและมีอยู่ในระหว่างพิจารณาของกรรมาธิการร่วมกันของรัฐสภา ส่วนกฎหมายข้อ ๑.
 นั้น ขอตอบว่าในบางประเมินซึ่งเกิด เว้นเสียแต่จะปรากฏว่าการประเมินครั้งแรกนั้นไม่
 ถูกต้อง เจ้าหน้าที่จะมีอำนาจตามกฎหมายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมที่กล่าวแล้วนั้นที่จะประเมินเป็น
 ครั้งที่ ๑ เพื่อให้ถูกต้องตามความจริงอีกทีหนึ่ง

หลวงถึงคุณหญิงกษมา (ข้างหลัง) : ขอซักท่านรัฐมนตรี ขอทราบประวัติเกี่ยวกับ
 เขา คือว่าเรื่องเกิดที่จังหวัดต่างของเมือง เจ้าหน้าที่จะได้เรียกเก็บภาษีเสร็จไปแล้วจะ
 ถูกเรียกเก็บขึ้นอีก เป็นอย่างไรไม่ใจทุกราย ถ้าทุกรายหนักมีหน้าที่ไม่มี ที่นี้ข้อเท็จจริง
 ท่านว่าท่านถือประเมินจากผู้จะตั้ง เสียภาษีขึ้นทุกคน เขาก็ขึ้นเหมือนกันแต่ทำไมจะต้อง
 เรียกบ้าง เขาเฉพาะบางคนบางราย แล้วการอุทธรณ์เมื่อเขาได้มาอุทธรณ์ว่าเขาเกิดกรณี
 ก็ไม่ได้มีความเป็นธรรมดาอะไรเลย ถือว่าเจ้าหน้าที่ได้เรียกเก็บนั้นถูกต้องแล้ว เมื่อเจ้าหน้าที่
 ท่านจะให้ทำอะไร จะไม่รับอุทธรณ์เขาไปเพื่อเรื่องพวกนี้เขาก็จะตั้ง เสียเงินเสียของ
 ประการที่สองที่ท่านว่าเป็นธรรมอย่างนี้เป็นธรรมหรือไม่ ผู้ที่อยู่ในศาลาทันทีกับขึ้นถูกเรียก
 เงิน แต่ถ้าอยู่ในศาลาอื่นใด ๆ กันนั้นเองจะเรียกอะไรก็ตามไม่มีการเรียกเพิ่มเลย หรือ
 แม้ในศาลาเดียวกัน อยู่ติดกัน ในศาลาเดียวกัน ชายของศาลาด้วยกัน บ้านหนึ่งเสียมาก
 และอีกบ้านหนึ่ง เสียน้อยเท่านี้เป็นธรรมหรือไม่

กรมประชาสัมพันธ์ สภาผู้แทนราษฎร กระทรวงการคลัง : กระทรวงการคลัง
ขอตอบว่าทำนองว่าการประเพณีไม่สมควรที่จะทำอย่างของนั้นเท่าที่โลกกล่าวแล้ว
ว่าเป็นอย่างไรซึ่งท่านไม่พอใจ คือการปฏิบัติทางกฎหมายที่แท้จริงของเจ้าพนักงานนั้น เขาก็ต้อง
อาศัยข้อเท็จจริง เป็นเรื่องเป็นราวไป แล้วข้อเท็จจริงที่เจ้าพนักงานอาศัยนี้อาจจะผิดหรือถูก
กันแล้วแต่พฤติการณ์แห่งเรื่องที่เราใส่เกล้าใส่กระหม่อม ซึ่งทางการนั้นก็พยายามระมัดระวังที่
จะให้เจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติตามกฎหมายและความเป็นธรรมและยิ่งกว่านั้นอีกกฎหมายนั้นก็
รักษามลระบอบของชาติที่จะเสียหาย คือเป็นโอกาสให้ทุจริตเกิดขึ้นสองชั้น ก็ว่าทางเจ้า-
พนักงานชั้นสูงขึ้นไปชั้นหนึ่งแล้วต่อจากนั้นก็ให้ทุจริตถึงศาล แต่ว่าที่ว่าเจ้าพนักงานเราทำผิด
ศาลฎีกาชั้นนั้นก็แล้วแต่ข้อเท็จจริงซึ่งในสภาพนี้เราก็ยังไม่สามารถจะไปกล่าวได้ว่า เป็นเรื่อง
ของเจ้าหน้าที่ตามคำข้อสันนิษฐาน เป็นเรื่องของศาลที่จะพิจารณา เป็นเรื่องเป็นราวไป และที่
ข้างเจ้าพนักงานก็เข้าใจว่า เรื่องเล่าที่กฎหมายก็เก็บที่เวลานั้นก็ได้คนพูดแล้ว ศาลจะได้วินิจฉัย
ต่อไปว่าใครถูกใครผิด เรื่องเป็นอย่างนี้ ส่วนที่ว่าบอกว่าพาลเอเลียดก็เลยถือโอกาสกันเก็บไม่
เท่ากัน ตามกฎหมายเก็บค่าปรับเท่าที่ทราบจริง ๆ มีนาเรื่องนี้อาจจะเป็นได้เหมือนกัน
พาลเอเลียดเก็บเงินถ้าบ้านหนึ่งอาจจะเสียมากกว่าอีกบ้านหนึ่ง เป็นเพียงตามข้อเท็จจริงซึ่งอาจจะ
เป็นไม่ได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเจ้าพนักงานก็ไปปฏิบัติไปรัฐบาล เชื่อว่า เขาอาศัยอำนาจตาม
กฎหมาย ถ้าไม่อาศัยแล้วก็ต้องเดชะศาล รัฐบาลไทยเฉพาะกรมสรรพากรระมัดระวังอยู่เสมอ
ในการที่จะเป็นความ นอกจากนั้นแล้วเท่าที่ปฏิบัติก็มีระเบียบรายวัน เหลือคนที่จะไม่ค่อยช่วย
ราษฎร

หลวงสังฆนายกวิเศษ (ข้างทอง) : ท่านให้คำทักขณยังไม่เข้าใจเลย ท่านบอกว่า
 ผู้รับผู้ทรงในครั้ง ๒ ครั้ง ในครั้งแรกท่านไปหากรมสรรพากรแทนที่จะส่งเจ้าหน้าที่ไป
 ทำการสอบสวนข้อเท็จจริง ท่านบอกว่าได้อาศัยข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่ขึ้นเดิมแล้วอย่างนี้
 จะได้รับความยุติธรรมอย่างไร แล้วก็เป็นการประสงคของรัฐบาลที่มีอะไรก็ฟ้องศาล
 ท่านควรจะได้ขอทราบบ้าง การค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ อะไรก็จะไปฟ้องศาล
 ซึ่งมีทนายความที่ไม่สามารถจะฟ้องศาลได้ซึ่งไม่มีข้อเท็จจริงมาเสนอท่านเช่นนี้แล้ว ท่าน
 จะมีทางกฎหมายให้ผู้รับอะไรโดยตรงหรือไม่ที่จะให้ความยุติธรรมต่อราษฎรเหล่านี้ และที่
 ท่านถือว่าเจ้าหน้าที่ทำอะไรก็ต้องเสมอโดยท่านอ้างว่ากรมสรรพากรไม่เคยแพ้ผู้รับ
 ราษฎรเลย—ผู้รับเป็นเช่นนี้ทุกเรื่อง แค่นี้ก็ทำให้ท่านไม่ควรจะได้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของ
 ท่านทำถูกเสมอไป ทางที่ผู้รับผู้รับผู้รับและเพื่อเป็นการเห็นอกเห็นใจราษฎรท่านก็ควร
 จะได้รับเหลือราษฎรและเคียวนักการลงชื่อผู้รับเหลือเกิน เวลาที่ขึ้นฟ้องศาลควร
 ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาเสียว่าจะ เป็นธรรมดาหรือไม่ ถ้าเป็นธรรมดาเขาจะร้องเรียนเขา
 สรรพกรขึ้นมาอะไร เพราะทำไมในทางจริงซึ่ง ใครขอเห็นกันอยู่แล้วผู้รับมีฐานใกล้เคียงกัน
 ทำขายอย่างเดียวกัน แต่เก็บภาษีที่ต่างกันท่านเห็นว่า เป็นความยุติธรรมแล้วหรือ
 ถ้าเช่นนี้เข้าเข้าก็ไม่อะไรจะตามอีก

พระมกุฎราชวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ขอตอบซ้ำอีกทีหนึ่ง
 ว่าการประเป็นภาษีเก็บตามทำรายปี ถ้ารายนี้เป็นข้อเท็จจริงของแต่ละร้านคือ เจ้าของ
 ร้านได้เข้าคนละร้าน โดยมากไม่ใคร่น ๆ เคี้ยวกัน เพราะฉะนั้นการที่เขาจะเรียกหรือ
 เอาค่ารายปีก็มีการปิดกันไว้ แล้วความจริงก็มีปิดกันอยู่เสมอ ๆ นี้กฎหมายเป็นเช่นนี้
 ก็ถ้าหากว่าส่วนมากเมื่อราษฎรเห็นว่ากฎหมายอย่างนี้ไม่เป็นธรรมรัฐบาลก็ควรจะพิจารณาแก้ไข
 ...ใหม่ดีกว่านี้ ผู้รับ

แต่ถ้าหากที่ปฏิบัติอยู่ทางเจ้าหน้าที่ เขาก็บอกว่าทั้งประธานาธิบดีที่อ้างของที่มา มีเรื่องขึ้น
มาหรือไม่ เคยมีเรื่องอะไรขึ้นมา แต่กฎหมายเขาก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย แต่ส่วน
ที่ว่าราษฎรเดือดร้อนหรือไม่ ปัญหาข้อเท็จจริงมีอยู่อย่างนี้แต่ยังมีเสียเขาประเมินผิดก็
เดือดร้อนแต่ถ้าประเมินถูกก็ไม่เดือดร้อน แต่ที่ประเมินถูกหรือผิดเป็นข้อเท็จจริงซึ่ง
อำนาจสูงสุดอยู่กับศาลที่จะเป็นผู้วินิจฉัย ส่วนเจ้าหน้าที่ที่พยายามที่จะให้ความเป็นธรรม
ไม่ใช่ว่าเราจะไม่หวัง เขาจะประเมินจำนวนแรกถูกเสมอไป เขาได้ทำการสอบสวนตาม
อำนาจกฎหมายที่มีอยู่ แต่ว่าเมื่อเขาฟังข้อเท็จจริงอย่างเดียวกันอย่างผู้ประเมินคนแรก
ไม่ได้เอาหลักฐานอย่างเดียวกันมาวินิจฉัย เขาก็ต้องสอบสวนเหมือนกันแล้วจึงแก่ได้รับ
กระบวนศาลเจ้าใครหรือให้ทางอธิบดีกรมสรรพากรว่าให้ขอให้เจ้าหน้าที่พยายามค้นคว้าหาข้อ
เท็จจริงทุกเรื่องทุกรายไว้ให้ถี่ถ้วนสักหน่อย อย่าให้มีเรื่องถึงโรงศาล ก็ได้ปฏิบัติอย่างนี้

หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ (ข้างของ) : เป็นอันว่าไม่หวังอะไรในการที่ท่านจะช่วย
ราษฎรซึ่งเดือดร้อนอยู่ได้ แต่อยากจะได้เรียนตามว่าในปีเดียวเสียภาษี ๒ ครั้ง ครั้งแรก
เรียกเก็บน้อย ครั้งหลังเรียกเก็บมากขึ้นคงผิดกันข้างหนึ่ง ท่านจะส่งโทษใครหรือไม่

พระยามุนเณรมหาพิทยาสภา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : ไม่ใช่จะส่งโทษใคร
คือว่ากฎหมายที่ปฏิบัติอยู่เมื่อทางผู้จะฟ้องเสียภาษี เขาแจ้งรายการประเมินมาถึงการภาษี
ว่าเป็นจำนวนเท่าไร ในเบื้องต้นก็ไม่มีเหตุผลอะไรเป็นต้น ส่วนเจ้าหน้าที่ก็ต้องเชื่อ เขาก็
ต้องเก็บตามนั้น แต่ว่าผู้สมอ้างรายหนึ่งเป็นส่วนน้อย เหลือคนด่าเปรียบทั่วราชอาณาจักรแล้ว
อาจจะเป็น ๑๐๐ เท่าไรเปอร์เซ็นต์อาจจะประเมินใหม่ เพื่อให้ถูกกับข้อเท็จจริงความเป็น
จริงอย่างนี้

พ.ศ. ๒๕/๖

ความจริงเป็นอย่างนี้ ไม่ใช่ตัวใครกระทำตามใจอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ทั้งคน
 ทั้งปฏิบัตินี้มีความหมายคือถ้าหากว่าผู้จะต้องเสียภาษีเงินได้ความจริงอย่างแท้ ใน
 รายการประเมิน มีเหตุไม่เกิดขึ้น แต่บางกรณีก็อาจจะเสียภาษีเงินได้ในบางข้อเท็จจริงได้
 คือฝ่ายผู้ต้องเสียภาษีเงินได้กว่า ๑๐๐ บาท แต่เจ้าหน้าที่สอบสวนได้ว่าเป็น
 บิลละ ๒๐๐ - ๓๐๐ บาท ก็เกิดขึ้นเท่านั้น คือตามธรรมดาที่เอาตามที่ได้เสียภาษีเงิน
 เท่านั้นเอง

พ.ศ. ประธานสภาผู้แทน : กระตุ๋ตไปของนายสมรรถ เช่นนี้โรจน์ ตาม
 กระทรวงพาณิชย์ เรื่องขบวนการผูกขาดการค้าข้าวเปลือก

นายสมรรถ เช่นนี้โรจน์ (นราธิวาส) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ๋ตถามตาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏเสมอมาทุกปีว่าเมื่ออย่างเข้าฤดูที่ชาวนาเกี่ยวเกี่ยวข้าวได้แล้ว
 ราคาข้าวจะต้องตกลงต่ำทุกที ๆ จนกระทั่งฤดูเกี่ยวเกี่ยวเกี่ยวข้าวหนัก ราคาที่ตกลงหนัก
 ทำให้ชาวนาได้รับความเดือดร้อน และได้รับความบีบคั้นจากพ่อค้าคนกลางอย่างยิ่ง
 เพราะเมื่อชาวนาเกี่ยวเกี่ยวเกี่ยวข้าวได้แล้ว ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรีบขาย เพื่อจะหนีที่ต่าง ๆ
 เป็นอันว่าค่าจ้างเกี่ยว ค่าเช่านา และบรรดาหนี้สินต่าง ๆ และถ้าหากจะไม่ขายใน
 ขณะนี้ก็ไม่เห็นทางใดที่จะได้เงินมาชำระหนี้เหล่านี้ไปก่อน และเงินที่มีอยู่บ้างก็ให้หุ้มเห
 เป็นค่าใช้จ่ายไปหมดแล้วตั้งแต่ลงมือทำจนถึงเกี่ยวเกี่ยวเกี่ยว เช่นในสมัยนี้เมื่อก่อนหน้าที่จะ
 เกี่ยวเกี่ยวเกี่ยว ราคาข้าวตกเกี่ยวเกี่ยวเกี่ยว ๔๐๐ - ๔๕๐ บาท แต่พอชาวนามีข้าวขาย ราคา
 ก็ตกลงเหลือเกี่ยวเกี่ยวเกี่ยว ๒๕๐ - ๓๐๐ บาทเท่านั้น และกล่าวราคาตกลงจะหนักหนัก
 ลงไปอีก ส่วนราคาข้าวสารมีได้ตกลงเลย ส่วนข้าวที่จำต้องขายไปในราคาต่ำนี้
 เมื่อขายได้แล้ว พ่อค้าคนกลางก็มิได้ชำระราคาให้ทันที คงจะวิ่งรอกไปรอบละหลายวัน
 โดยอ้างว่าโรงสีไม่จ่ายเงินมาให้ และโรงสีก็ว่ากระทรวงพาณิชย์ไม่จ่ายให้ ดังนี้

จึงเป็น เรื่องที่ เกิดความเคียดแค้นแก่ชาวนาทุกห้องบ้าง ธนภระการ จึงใคร่ขอทราบว่

๑. ท่านทราบบ้างหรือไม่ว่า ความเคียดแค้นของชาวนาในเรื่องนี้ได้เกิดขึ้น

โดยทั่วไปเสมอทุกปีมา และท่านได้เคยแก้ไขไปแล้วอย่างไรบ้าง และได้ลงเพียงใดหรือไม่

๒. โดยเฉพาะในปีนี้ ชาวนากว่าครึ่งได้รับ ความเคียดแค้น ในเรื่องราคาข้าว

นี้อยู่แล้ว จึงใคร่ขอทราบว่ ท่านจะแก้ไขวิธีใดและจะแนะนำให้ลู่ลวงไม่โดยท่านจะ ใดหรือไม่
ถ้ามี จะแก้ไขโดยวิธีใดบ้างขอทราบ

๓. ความเคียดแค้นครั้งนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าชาวนาคงจะต้องประสบกับภัย

ท่านมีโครงการที่จะแก้ไขหานี้ให้เป็นผลแก่ชาวนาได้ตลอดไปหรือไม่ หากได้ ขอทราบ

และหากไม่ได้ ก็ขอทราบว่เพราะเหตุใด

นายเทพ โชติขนิช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ : กระทรวงพาณิชย์
 ขอตอบดังนี้ คอบช้อ ๑ ตามภาวะตลาด ฤดูข้าวใหม่ทุกปีทั้งข้าวเปลือกและข้าวสารขอมมี
 ราคาต่ำกว่าของ เนื่องจากในฤดูเก็บเกี่ยวข้าวใหม่มีข้าวใหม่ประดังกันออกสู่ตลาดมากเกินความ
 ต้องการของโรงสี เพราะฉะนั้น ราคาข้าวเปลือกในต้นฤดูจึงต่ำกว่าราคาในกลางฤดูและ
 ปลายฤดูเสมอ

ส่วนข้อที่ว่าขอนแก่นเก็บเกี่ยวราคาข้าวเปลือกซื้อขายกันเฉลี่ยณละ ๔๐๐ - ๔๕๐
 บาท แต่เมื่อเก็บเกี่ยวแล้วราคาตกลงเหลือเฉลี่ยณละ ๒๕๐ - ๓๐๐ บาท ขอชี้แจงว่าข้าวเปลือก
 ก่อนเก็บเกี่ยวที่ซื้อขายกันเฉลี่ยณละ ๔๐๐ - ๔๕๐ บาทนั้นเป็นข้าวเก่าไม่ใช่ข้าวใหม่ และมีปริมาณ
 น้อยในขอนแก่น วิชาจึงสูง ส่วนข้าวเปลือกก่อนหลังฤดูเก็บเกี่ยวที่ขายเพียงเฉลี่ยณละ
 ๒๕๐ - ๓๐๐ บาทนั้น เป็นข้าวใหม่ซึ่งมีคุณภาพสูงกว่าเก่าไม่ได้ และมีปริมาณมากในต้นฤดู
 จึงทำให้ราคาต่ำกว่าข้าวเก่า

ส่วนข้อที่ว่า ขาวนาได้รับความมีนึ่งจากพ่อค้าคนกลาง ในเวลาซื้อขายนั้น ถ้าให้
 ขาวนาข้าว ไปขายให้แก่สหกรณ์หรือผู้แทนวิสาหกิจไทย ทั่วทั้งภาค ในย่านต่าง ๆ แล้วก็จะขาย
 ได้ราคาที่สูงกว่า และเป็นธรรมโดยไม่มีข้อพิพาท

คอบช้อ ๒ เพื่อให้ขาวนาได้รู้ราคาข้าว ว่าควรจะขายในราคาใดจึงจะเป็นราคา
 ที่สมควร กระทรวงพาณิชย์ได้แจ้งไปยังจังหวัดต่าง ๆ ให้ประกาศให้ขาวนาในท้องที่ต่าง ๆทราบ
 ราคาข้าวของท้องที่ต่าง ๆ และได้ประกาศชี้แจงทางวิทยุไม่ให้ขาวนารีบขายข้าวเสียบหมดได้ใน
 ฤดูเก็บเกี่ยว ให้ขายแก่เจ้าหน้าที่จำเป็นในการใช้จ่ายเพื่อการครองชีพ และสงวนข้าวไว้ขายในคอน
 กลางฤดูและปลายฤดู เพื่อให้ได้ราคาดีขึ้น

คอบช้อ ๓ เพื่อป้องกันความเดือดร้อนของขาวนาไปชั่วขณะก่อน รัฐบาลได้เพิ่มเงิน
 บำรุงสหกรณ์ประเภทข้าวในทุกปี กับได้ใหม่วิสาหกิจไทย จากกัก บริหารอาหารสามัคคี ส่งผู้แทน
 ไปพิจารณาวิธีขึ้นชื่อตามบ้านต่าง ๆ ในภูมิภาค

นายสมรรถ (เส็นวิโรจน์ (นราธิวาส) : ในเรื่องความซื่อสัตย์ของข้าราชการที่
 เจริญรุ่งเรือง คือกระดุมเป็นชาวบ้านนอก ก็เมื่อชื่อนามมาร้องทุกข์ตักเตือนท่านด้วยกันว่าในขณะนี้
 ชาวในมณฑลซื่อสัตย์กัน ในเรื่องมีชาติ ทำชื่อนั้นนับว่าเป็นความจริง และในประการที่สอง
 อนาคตของสิ่ง ๆ คือมีเหตุโดยเฉาะอย่างหนึ่งเกี่ยวกับราชการได้รับข้อความเกี่ยวกับเรื่อง
 การขายข้าวมีตลาดอยู่ที่ตำบลเรา โดยมีโครงการจัดท่าอย่างจริงจังซึ่งรัฐบาลได้ตกลงเมื่อ
 ก็ได้แล้ว การนับเหตความซื่อสัตย์ในเรื่องนี้ก็เช่นเป็นผล เพราะเหตุที่ท่านได้ตกลงเมื่อ
 นี้คือประกาศให้ทางราชการว่าข้าวใหม่อย่างไร แล้วอนาคตของสิ่งแตกต่างกับในเรื่อง
 คนกลางที่จะซื้อข้าวจากชาวนาในราคาต่ำนั้น เขาขายแบ่งขึ้นเป็นห้าหนึ่งของข้าวเหนียว
 ขายอย่างนี้บอกข้าวเขาน่า มีเหตุที่บอกจะทราบว่าเป็นเรื่องของการที่จะจัดตั้งเพื่อมีราคา
 ข้าวรัฐบาลขึ้นในขายหรือเปล่า ถ้าไม่ทำอะไร

นายเทพ โชติบุต รัฐบาลช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ : มีเหตุที่ท่านว่า คือว่า
 ทางกระทรวงได้ขึ้นจงและแนะนำไม่ให้ขายข้าวก่อน ท่านว่าก็จะต้องขายอยู่ที่ เพราะว่าจะต้อง
 ไล่ให้ขึ้นเขา และที่ไล่ขึ้นในทางปฏิบัติให้ทราบนั้น ทั้งนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะให้ราษฎรได้
 รู้ราคาข้าวเท่านั้นเอง ไม่ใช่หมายความว่าให้ราษฎรจะต้องมีปริมาณทั้งหมด คือสิ่งนี้ให้
 เป็นแบบอย่างกันเอง แล้วพอจะให้ราษฎรได้ขายข้าว โดยตรงทั้งที่ไล่ ขึ้นในผู้ซื้อ
 กับผู้ขายกันนั้น มีเหตุที่รัฐบาลทำอยู่เวลานี้ก็คือมีเหตุในเรื่องของสหกรณ์ ซึ่งได้ก็ให้ขาย
 ให้ได้ว่าทางสหกรณ์ได้กำไรประมาณทุก ๆ ปี ได้กว่าก็เกี่ยวกับปริมาณของส่วนเกิน
 ซึ่งไม่สามารถที่จะเก็บได้ทั้งหมด และสหกรณ์ก็มีไม่ใช่ว่าเรื่องเล็กน้อยอย่างเดียวเป็น
 มีเหตุเรื่องคนด้วย ถ้าคนที่ปฏิบัติงานของสหกรณ์ในนี้มีมีปริมาณที่รับแจ้งผลแล้ว งานของ
 สหกรณ์ก็จะล้มเหลว เพราะฉะนั้นการปฏิบัติก็พยายามอย่างอื่นที่จะไปงานสหกรณ์อย่างมี
 องค์กรและจริงจัง

ไซท

ก. ๒๔/๑

เปิดของนั้นลงและตั้งของ หรือแม้จะให้เงินทุนแก่เขาไว้ก็ตาม บังขาดกรณีนี้ว่าต้องจ่าย
 ทำชดเชยไปอย่างนั้นเอง ส่วนเรื่องคำข่าวโศกนั้นก็สมควรแล้วว่า เราพยายามเปิดเพราะเป็น
 การข่าวของโรงสีซึ่งเป็นของรัฐบาล ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นอย่างหนึ่งว่าเราช่วยชาวนา
 ญแล้วเป็นการชักคนกลางไป เรื่องนางสาวนี้ เราพูดกันมานานแล้ว บังขาดหลายมีชั้นเดียว
 คือเรื่องเงิน แต่ไม่ไรมีผู้ขายบ้างที่พูดในระว่าถึงทาง ไทย ไม่ต้องเสียเงิน ถ้าไม่คิดอย่างหลักเขี่ย
 แล้วการถึงนางสาวต้องให้เงินเป็นจำนวนหลายล้าน ขณะถ้ารัฐบาลมีกำลังพอจะทำได้ รัฐบาล
 ก็พร้อมที่จะทำอย่างนั้น

นายสมรณ เต็มวิโรจน์ (นราธิวาส) : ข้าพเจ้าสนใจที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบช่วย
 ในข้าพเจ้าถามเรื่องใจ แต่ความข้อเท็จจริงนั้นชาวนาเดือดร้อนจริง ๆ กระทั่งท่านมีข้าพเจ้าก็ตั้ง
 มานานแล้ว ข้าพเจ้าอยากข้อสั่งแก่คุณท่านรัฐมนตรีว่าในปี ๒๔๔๕ นี้ ว่าจะขออย่าให้ชาวนาได้
 มีความเดือดร้อนอย่างนี้อีก ท่านรัฐมนตรีใคร่ไหนว่าท่านจะบ่งกับผู้ให้ เขา คือใครคนใด

นายเทพ ไชยสุจิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ : จะให้รับของรับแปรรูปเงิน
 ว่าจะไม่ให้คือใครอย่างที่ท่านต้องการนั้น รัฐบาลนี้ก็บังคับกับ แต่รัฐบาลนี้พยายามที่จะป้องกัน
 กันไม่ให้ คือใครมากที่สุดที่จะทำได้ตามกำลังความสามารถที่รัฐบาลนี้จะทำได้

ประธานสภาผู้แทน : หมอกระเป็นบวระกระชู้แล้ว ต่อไปนี้เป็นบวระกิจการกว้าง
 พระราชบัญญัติที่ทางมาจากคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๔๔๓ (วิสามัญ) ครั้งที่ ๑ คือร่างพระราช
 บัญญัติว่าเหมืองบ้านญ ช่อเจ็ดกรมมาธิการเจ้าประจำที่

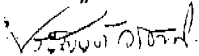
(สำเนา)

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติป่าแห่งชาติ พ.ศ. 2494
พ.ศ. 2494.

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรที่ 10/2494 (วิสามัญ) ชุดที่ 1 วันพฤหัสบดีที่ 8
ตุลาคม 2494 ได้ลงมติส่งร่างพระราชบัญญัติป่าแห่งชาติ พ.ศ. 2494
มาตรา 24 กลับคืนไปให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาใหม่
บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้อำการพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่าควรยัดยืมไว้เป็น
วรรก 3 ของมาตรา 24 ส่วนวรรก 2 และวรรก 3 เดิมนั้น ก็เปลี่ยนไปเป็นวรรก 3
และวรรก 4 ตามลำดับ ดังร่างมาตรา 24 ซึ่งได้ยกขึ้นใหม่มีแนบมา

(ลงชื่อ) ผู้วิเศษ พันธเศรษฐ
(นายผู้วิเศษ พันธเศรษฐ)
เลขาธิการ

สำเนาอันถูกต้อง.



ดวง จันทร์
ประสงศ์ ทาน

กรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทน: คำสั่งที่ประชุมได้ตกลงรับหลักการที่ขุดเขื่อน บริเวณหนองไผ่

กรรมการไปร่างมาใหม่ใน ยี่สิบ คือมาตรา ๒๔ กรรมการได้ร่างมาแล้วตามที่ได้ออกให้แก่

ท่านแล้ว

สภามหาวิทยาลัย : พ. ๑๔/๕๕ ว.

๑๕๔๗

พ. ๑๕ / ๓ ค.

ประธานสภามหาวิทยาลัย : ผู้ใดไม่เต็มด้วย โกรทรมีสัน

ไม่มีสมาชิกขมมิช

ประธานสภามหาวิทยาลัย : เห็นสมควรร่างพระราชบัญญัติ ในวาระต่อไป

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งคณะกรรมการ

วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญกรรมการเข้าปรึกษาที่

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๑๔

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผู้แปรฉันทติ 1 นายคือ นายประ เเทียง ขรรณชาติ
คณะกรรมการวิชาการได้ทำการพิจารณาพร้อมด้วย นายยง บุญเรือง รังษี นายทวี เจริญพิทักษ์
นายวิจิตร บัณฑิตวิจิตร ไกรฤกษ์ และนายนิคม ชัยอาดา ผู้แทนรัฐบาล ปรากฏผลของการ
พิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรฉันทติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	"	มีการแก้ไขโดยกรรมการวิชาการ
<u>มาตรา ๒</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๕</u>	"	มีการแก้ไขโดยกรรมการวิชาการ
<u>มาตรา ๖</u>	"	"
<u>หมวด 1 การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน</u>	"	"
<u>มาตรา ๑</u>	นายประ เเทียง ขรรณชาติ ผู้แปรฉันทติไว้ เมื่อกรรมการวิชาการได้แจ้งแล้ว ผู้แปรฉันทติ พอใจ	
<u>มาตรา ๒</u>	มีการแก้ไข	
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีผู้แปรฉันทติ	มีการแก้ไขโดยกรรมการวิชาการ
<u>มาตรา ๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๕</u>	"	"
<u>มาตรา ๖</u>	"	"
<u>มาตรา ๗</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๘</u>	นายประ เเทียง ขรรณชาติ ผู้แปรฉันทติไว้ เมื่อกรรมการวิชาการได้แจ้งแล้ว ผู้แปรฉันทติ พอใจ	
<u>มาตรา ๙</u>	มีการแก้ไข	
<u>มาตรา ๑๐</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข	"
<u>มาตรา ๑๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีการแก้ไข	"
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีผู้แปรฉันทติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	"	"

<u>มาตรา 16</u>	นายประเทือง ชรรณชาติ ขุนปรดัตถวิ เมื่อดรรพการกิจการโคสีแห่ง ขุนปรดัตถวิ มีการนัดไซ
<u>มาตรา 17</u>	" มีการนัดไซ
<u>มาตรา 18</u>	ไม่ไปขุนปรดัตถวิ ไม่มีการนัดไซ
<u>มาตรา 19</u>	" มีการนัดไซโดยดรรพการ กิจการ
<u>มาตรา 20</u>	นายประเทือง ชรรณชาติ ขุนปรดัตถวิ เมื่อดรรพการกิจการโคสีแห่ง ขุนปรดัตถวิ มีการนัดไซ
<u>มาตรา 21</u>	" มีการนัดไซ
<u>มาตรา 22</u>	" มีการนัดไซ
<u>มาตรา 23</u>	ไม่ไปขุนปรดัตถวิ ไม่มีการนัดไซ
<u>หมวด 1 ทวี หนอง</u>	ดรรพการกิจการเพิ่มเงินใหม่
<u>มาตรา 23 ทวี</u>	"
<u>มาตรา 23 ทวี</u>	"
<u>หมวด 1 ทวี สีดา</u>	"
<u>มาตรา 23 สีดา</u>	"
<u>มาตรา 23 เมธา</u>	"
<u>หมวด 2 ราษฎรไทย ราษฎรไทยใหม่ ราษฎร ไทยวิจิตรถาวรใหม่และราษฎรใหม่</u>	ไม่ไปขุนปรดัตถวิ ไม่มีการนัดไซ
<u>มาตรา 24</u>	" มีการนัดไซโดยดรรพการ
<u>มาตรา 25</u>	"
<u>มาตรา 26</u>	"
<u>มาตรา 27</u>	"
<u>หมวด 3 ราษฎรเทศ</u>	" ไม่มีการนัดไซ
<u>มาตรา 28</u>	" มีการนัดไซโดยดรรพการ

(Handwritten signature)
นายเมธี จิตตวิ

ร่าง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน

พ.ศ. 24๐4

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนขึ้นเพื่อสวัสดิภาพของเด็กและ

เยาวชน

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 24๐4"

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในท้องที่ใดที่ศาลคดีเด็กและเยาวชนเปิดดำเนินการแล้วให้ยกเลิกบรรดาบท-กฎหมาย กฎ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่มีข้อความแย้งหรือขัดกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ในท้องที่นั้น

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

"เด็ก" หมายความว่าบุคคลอายุเกินกว่าเจ็ดปีบริบูรณ์แต่ไม่ถึงสิบสี่ปี

บริบูรณ์

"เยาวชน" หมายความว่าบุคคลอายุเกินกว่าสิบสี่ปีบริบูรณ์แต่ไม่ถึงสิบแปดปี

บริบูรณ์

"คดีธรรมดา" หมายความว่าคดีอื่น ๆ นอกจากคดีที่พิจารณาในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน

"ศาลคดีเด็กและเยาวชน" หมายความว่าศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ศาลคดีเด็กและเยาวชนประจำจังหวัดหรือแผนกคดีเด็กและเยาวชนในศาลจังหวัดซึ่งจัดตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้

"ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน" หมายความว่าศาลคดีเด็กและเยาวชน ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเด็กและเยาวชน และศาลฎีกาแผนกคดีเด็กและเยาวชน ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 7 ศาลคดีเด็กและเยาวชนมีอำนาจยื่นอุทธรณ์ศาลจังหวัดในคดี
ดังต่อไปนี้

(1) คดีอาชญากรรมซึ่งหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำการอันก่อความผิดคดีเป็น
ความผิด และคดีอาชญากรรมซึ่งหาว่าบุคคลอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไปแต่ยังไม่เกินกว่าสิบปี
ระหว่างกระทำความผิดคดีเป็นความผิดและผู้นำนายการสถานพินิจหรือคณะกรรมการ
พินิจและคุ้มครองเด็กได้เสนอให้ศาลคดีเด็กและเยาวชนตรวจว่าโดยสมควรแล้วปรากฏ
ว่าจำเลยและโจทก์ของบุคคลนั้นยังมีสภาพเช่นเดิมกับเยาวชน ในกรณีเช่นว่านี้ ให้
ถือว่าบุคคลนั้นเป็นเยาวชนเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัติ

(2) คดีทั้งที่มีผู้ร้องขอศาลให้พิพากษาหรือสั่งเกี่ยวกับผู้เยาว์ตามความใน
ฉบับคดีแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 1 ลักษณะ ๑ และบรรพ 5 ลักษณะ
๑ และ ๒ และกรณีให้ตั้งผู้ทักท้วง ผู้เข้าอำนาจปกครองความดูแลความวิจิตรบรรจง
คดีเด็กและเยาวชน

(3) คดีที่ศาลจะส่งพิพากษาหรือตั้งความผิดคดีของกฎหมายว่าด้วยการ
ปลอมสำเนา กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเด็กและเด็กเรียนและกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งผิดคดีให้
เป็นอำนาจหน้าที่ของศาลคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๘ เมื่อได้เปิดคำเนินการศาลคดีเด็กและเยาวชนขึ้นในท้องที่ใดแล้ว
ห้ามมิให้ศาลชั้นต้นในท้องที่นั้นพิจารณาคดีอาชญากรรมคดีแพ่งซึ่งอยู่ในอำนาจศาล
คดีเด็กและเยาวชน

ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิดอาชญากรรมกับบุคคลอายุตั้งแต่สิบแปด
ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้แยกพิจารณาคดีพิพากษาเด็กหรือเยาวชนในศาลคดีเด็กหรือเยาวชน เว้นแต่
ศาลชั้นต้นจะคดีพิจารณาเห็นสมควร และมีคำสั่งให้รวมการพิจารณาคดีพิพากษาในศาล
ที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา ในกรณีที่ศาลธรรมดาเป็นผู้พิจารณาคดีพิพากษาเด็กหรือเยาวชน
ในศาลธรรมดาที่มีอำนาจจำเป็นมาลงโทษและใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนคดี
ผิดคดีไว้ในพระราชบัญญัติและในกฎหมายว่าความวิจิตรบรรจงคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๙ คดีที่พิจารณาในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนอยู่แล้วนั้น
ให้ศาลนั้นตั้งมีอำนาจพิจารณาคดีพิพากษาต่อไปจนเสร็จจำนวน แม้ว่าในระหว่างพิจารณาจำเลย
จะมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์หรือมีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีใน พระธรรมนูญศาลยุติธรรม และถ้าจะมี
ผู้ทักท้วงหรือทักท้วงให้ศาลผู้ทักท้วงในคดีเด็กและเยาวชนหรือศาลฎีกาแพ่งคดีเด็กและเยาวชน
เป็นผู้พิจารณาคดีพิพากษาและมีอำนาจลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กหรือเยาวชนได้เหมือนเดิม
จำเลยยังมีสิทธิไม่รับทักท้วงคดีที่ผู้ทักท้วงเป็นเยาวชนอยู่

มาตรา ๑๐ ศาลคดีเด็กและเยาวชนทุกศาลให้มีผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบ
ตามจำนวนที่กระทรวงยุติธรรมเห็นสมควร

มาตรา 11 ให้มีอธิบดีศาลฎีกา ศาลฎีกา ศาลชั้นต้น และเยาวชนกลางหนึ่งคน และให้มีผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชน นอกจำกัศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ศาลละหนึ่งคน ในกรณีที่อัยการถึงแก่กรรมคดีเด็กและเยาวชนชั้นในศาลจังหวัด ให้มีผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีเด็กและเยาวชนหนึ่งคน และเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีเด็กและเยาวชน เป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชน

เมื่อตำแหน่งอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนว่างลงหรืออัยการถึงแก่กรรม ไม่อยู่ในปฏิบัติหน้าที่ กระทรวงยุติธรรมจะกำหนดผู้พิพากษาคนหนึ่ง เป็นผู้ทำราชการแทนชั่วคราวก็ได้

เมื่อตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนว่างลง หรือเมื่อผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนไม่อยู่ในปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลหรือในแผนกนั้น เป็นผู้ทำราชการแทนชั่วคราว

มาตรา 12 อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลและผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชน จะไต่ทวงพระกรุณาไปรษณีย์ แยกตั้งขึ้นจากข้าราชการตุลาการตามมติของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งมีอัยการบดีและความประพฤติกเหมาะสมที่จะปกครองและอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชน

มาตรา 13 อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอธิบดีผู้พิพากษาและศาลหลวงยุติธรรม ความที่มีคดีไว้ในพระราชธรรมนูญศาลยุติธรรม และในกรณีที่เห็นสมควรจะมอบให้ศาลหลวงยุติธรรมปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เป็นผู้รับผิดชอบในงานของศาลคดีเด็กและเยาวชนทั่วราชอาณาจักร

อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เป็นผู้รับผิดชอบในงานของศาลคดีเด็กและเยาวชนที่สังกัดศาลฎีกา ศาลชั้นต้น ศาลเยาวชนและครอบครัวคดีเด็กและเยาวชน ศาลเยาวชนและครอบครัวคดีเด็กและเยาวชน และหน่วยราชการอื่น ๆ ที่จำเป็น ตามที่จกจะกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา และให้มีอำนาจอนุญาต หรือเพิกถอนอนุญาตในกรณีที่ให้เอกชนจัดตั้งโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมหรือสถานพยาบาล เด็กและเยาวชนซึ่งตกหวาจากกระทำกรรณกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และในกรณีเช่นว่านี้ ให้มีอำนาจควบคุมดูแล โรงเรียนหรือสถานดังกล่าวนั้นด้วย ในขอบเขตปฏิบัติหน้าที่ตามความในวรรคนี้ ในอธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางมีฐานะเสมือนอธิบดีความที่มีคดีไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

มาตรา 14 ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนมีอำนาจหน้าที่ตามที่มีบัญญัติไว้ใน

มาตรา 10 แห่งพระราชธรรมนูญศาลยุติธรรม

มาตรา 15 ภายใต้งบกับมาตรา 16 ศาลคดีเด็กและเยาวชนต้องมีผู้พิพากษาไม่น้อยกว่าสองคน และผู้พิพากษาคนหนึ่งต้องมีอายุไม่เกินสามสิบห้าปีบริบูรณ์ จึงจะเป็นองค์คณะที่จกรวาทพิพากษาคดีได้

มาตรา 16 ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือ
ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนคนใดคนหนึ่ง มีอำนาจตามที่มีมติไว้ ในมาตรา 21
และมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง และ แต่ข้อบัญญัติศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง
หรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนเห็นว่าการมีลักษณะอันสมควรจะส่งให้ผู้พิพากษา
สมทบหนึ่งคนนั่งพิจารณาร่วมกับตนเองหรือผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนเป็นองค์คณะ
ก็ได้ มีอำนาจส่งได้ และให้องค์คณะเช่นนั้น มีอำนาจตามที่มีมติไว้ ในมาตรา 21 และ
มาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง

มาตรา 17 ผู้พิพากษาสมทบแห่งศาลคดีเด็กและเยาวชนจะไต่ถามพระภิกษุ
ไปรตเถลา ฯ แต่งตั้งขึ้นจากบุคคลซึ่งคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการคัดเลือกความหนักแน่นและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และซึ่ง
มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ คือ -

- (1) มีอายุไม่น้อยกว่าสามสิบปีบริบูรณ์
- (2) มีหรือเคยมีบุตรมาแล้ว หรือเคยทำงานเกี่ยวกับกิจการสงเคราะห์
หรืออบรมเด็กมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี
- (3) ได้รับการบรรจุในเรื่องความมุ่งหมายของศาลคดีเด็กและเยาวชนและหน้าที่
ตุลาการมาแล้วความหนักแน่นและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง
- (4) มีคุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการฝ่ายตุลาการสามัญ
โดยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ เว้นแต่ในเรื่องพื้นความรู้ให้เป็นไปตาม
ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาสมทบนั้น ต้องมีใบข้าราชการประจำ

ข้าราชการการเมือง สมาชิกวุฒิสภา หรือชนานาจความ
ผู้พิพากษาสมทบให้ดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งใหม่แล้วให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกก็ได้

ก่อนเข้ารับตำแหน่ง ผู้พิพากษาสมทบจะต้องสาบานหรือปฏิญาณคำต่อหน้า
อธิบดีศาลหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคดีเด็กและเยาวชนซึ่งตนจะเข้าสังกัด แล้วแต่กรณี
ว่าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและรักษาความลับในราชการ

มาตรา 18 ผู้พิพากษาสมทบเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ช่วยผู้ตุลาการตาม
ความหมายของกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา 19 ผู้พิพากษาสมทบพ้นจากตำแหน่งในกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

มาตรา ๒๖ วิธีพิจารณาของศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเล็กและเบาจะ
ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเล็กและเบา

หมวด ๖ ทวิ

อุทธรณ์

มาตรา ๒๗ ทวิ คดีที่ศาลคดีเล็กและเบาจะยื่นอุทธรณ์หรือมีคำสั่งแล้วนั้น
ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์ได้ เหมือนอย่างคดีธรรมดาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วย
วิธีพิจารณาความ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งตามมาตรา ๔๗ (๑) แห่งกฎหมายลักษณะ

อาญา

(๒) กรณีที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้จำคุก

(๓) กรณีที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ส่งไปควบคุมตัวไว้ยังสถานพินิจ หรือ

สำนักงานของกระทรวงมหาดไทยและยุบครองเด็ก

(๔) กรณีที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้กักขังไว้ไม่เกินสามปี

(๕) กรณีที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งตามมาตรา ๑๕

มาตรา ๒๘ ทวิ ให้อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์จัดตั้งแผนกคดีเล็กและเบาขึ้นในศาล
อุทธรณ์แผนกเดียวหรือหลายแผนกตามความจำเป็น เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่มีการอุทธรณ์
จากศาลคดีเล็กและเบา

หมวด ๖ ทรี

ฎีกา

มาตรา ๒๙ จัตวา คดีที่ศาลอุทธรณ์แผนกคดีเล็กและเบาจะยื่นอุทธรณ์หรือ
มีคำสั่งแล้วนั้น ให้ฎีกาไปยังศาลฎีกาได้ เหมือนอย่างคดีธรรมดาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
ว่าด้วยวิธีพิจารณาความ เว้นแต่กรณีที่กฎหมายมีให้อุทธรณ์ตามความในมาตรา ๒๗ ทวิ

มาตรา ๒๙ เบ็ดเสร็จ ให้ประธานศาลฎีกาจัดตั้งแผนกคดีเล็กและเบาขึ้นใน
ศาลฎีกาแผนกเดียวหรือหลายแผนกตามความจำเป็น เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่มีการฎีกา
จากศาลอุทธรณ์แผนกคดีเล็กและเบา

หมวด ๘

การลงโทษ การเปลี่ยนแปลง และการใช้วิธีการสำหรับเล็กและเบา

มาตรา ๓๐ ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเล็กและเบาจะลงโทษ ระบับัตินี้

ให้มีอำนาจใช้วิธีชั่วคราวส่วนเกินและแก้ไขจนถึงข้อใดในแบบการลงโทษอาญาได้คือ

(1) เปลี่ยนโทษจำคุกหรือโทษกักขังเป็นการลงทัณฑ์และแก้ไขจนถึงข้อใดในสถานที่ไม่ใช่โทษ เว้นแต่เป็นเวลาที่ศาลกำหนดไว้โดยที่เห็นถึงความจำเป็นหรือแก้ไขโทษจำคุกหรือโทษกักขังที่เกินกว่าสามปี

(2) เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นการลงทัณฑ์และแก้ไขโทษไปยังโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมเด็กเป็นเวลาตามที่ศาลกำหนด แต่ไม่เกินหกเดือนหรือแก้ไขโทษจำคุกหรือโทษกักขังที่เกินกว่าสามปี

(3) เปลี่ยนโทษปรับเป็นการเขียนถอนภาษีไม่เกินหกเดือน

หลักเกณฑ์แก้ไขวิธีชั่วคราวและแก้ไขโทษจำคุกหรือโทษกักขังให้เป็นไป ความถูกต้องของ

ในกรณีศาลเห็นว่า ควรจะควบคุมเด็กหรือเยาวชนนั้นไว้ความหลังที่เด็กหรือ เยาวชนนั้นมีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้ว ในศาลระบุในคำพิพากษาให้ลงทัณฑ์หรือแก้ไขโทษ จำคุกไว้ เว้นแต่จำคุกเป็นเวลาตามที่ศาลกำหนด

มาตรา 85 การกำหนดเวลาที่ตั้งเด็กหรือเยาวชนและโทษลงทัณฑ์ หรือแก้ไขโทษจำคุกหรือแก้ไขโทษไปยังโรงเรียนสถานฝึกและอบรมนั้น ศาลจะพิจารณาตามสมควร แต่เพียงระยะเวลาที่เท่าและขึ้นสูงไว้ ซึ่งถ้าเป็นระยะเวลาขึ้นต่ำและขึ้นสูงดังกล่าวแล้ว ศาลจะปล่อย เด็กหรือเยาวชนไปโดยปราศจากเงื่อนไขหรือตามเงื่อนไขใด ๆ ดังต่อไปนี้คือ

(1) ตามที่มีเด็กหรือเยาวชนเขาไปโดยสถานที่หรือของใด ๆ อันจะรู้จัก ในเด็กหรือเยาวชนจะทำความผิดใหม่ โรงหญิงโสเภณี สถานที่ไม่สมควรพบบน สถานที่ ศูนย์ฝึก หรือจำหน่ายของมีค่า และ เข็ดตก ภาชนะที่หมักหมมสุญประโยชน์อันน่าระสรวลของด้วย

(2) ตามที่มีเด็กหรือเยาวชนออกจากสถานที่ยังอยู่อาศัยในเวลาจำคุกเว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น

(3) ตามที่มีเด็กหรือเยาวชนตามหาสมาคมกับบุคคลที่ศาลเห็นไม่สมควร

(4) ตามที่มีเด็กหรือเยาวชนกระทำผิดใด ๆ อันจะรู้จักในเด็กหรือเยาวชนเป็นประทุษร้าย

(5) ให้เด็กหรือเยาวชนไปติดตามงานชั่วคราวหรือตามกำหนดของประทุษร้ายเป็น ครั้งคราว

(6) ให้เด็กหรือเยาวชนไปศึกษาหรือประกอบอาชีพอื่นที่ระมัดระวัง

ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนนั้นไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใดที่ศาลกำหนดไว้ศาลมี อำนาจออกหมายเรียกหรือจับกุมเด็กหรือเยาวชนนั้นมาที่เรือนหรือลงทัณฑ์หรือแก้ไขโทษ จำคุกหรือแก้ไขโทษไปยังโรงเรียนหรือสถานฝึกและ อบรมนั้น เว้นแต่ ระยะเวลาที่กำหนดใน

กำหนดเวลาที่เหลืออยู่ก็ได้

มาตรา ๒๖ ให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนมีอำนาจสั่งระงับการกักขังโทษหรือระงับการลงโทษเด็กและเยาวชนที่เสียถูกคำพิพากษาราว่ากระทำความผิดมาแล้วสามปีบริบูรณ์ในมาตรา ๔๖ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ศาลสั่งจำคุกเด็กแทนค่าปรับ และให้ศาลส่งตัวไปควบคุมในสถานกักขังเฉพาะสำหรับเด็กหรือส่วนักงานของคณะกรรมการวินิจฉัยและคุ้มครองเด็กเป็นกำหนดเวลาความที่ศาลเห็นสมควร ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๘ คดีที่อยู่ในอำนาจศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนที่ตั้งพิจารณาคดีอยู่ในศาลที่พิจารณาคดีธรรมดาในขณะที่เปิดดำเนินการพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนนั้น ในศาลที่พิจารณาคดีธรรมดาในชั้นพิจารณาคดีหากศาลไปจนเสร็จ แล้วศาลที่พิจารณาคดีธรรมดาเห็นสมควรจะให้โอนคดีนี้ไปให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนพิจารณาคดีก็ได้

สผู้/สภาผู้แทน ๑. ๑๔/๕๕ ๖.

๓. ๒๓ / ๓ ๓.

ผู้ทำการแทนเลขาธิการรัฐสภา : นายชื่อกรรมการผู้ตั้ง

๑. พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
๒. หลวงจักรปาณีศรีศิลปวิสุทธิ
๓. นายพิศมัยแสงสุโขทัย
๔. นายพลสารวงแหวน เชาว์ ศรียานนท์
๕. หลวงอภัยภูธรบุรีรักษ์
๖. นายเสียง ไชยกลาง
๗. หลวงระวีกรประจักษ์ตาคม
๘. นางอรพิน ไชยกลาง
๙. นายฉัตร ธีรบุตร
๑๐. นายเชม-ชาติ มุขวิทย์พันธ์
๑๑. นายเบ็ญจ จิราภรณ์

สารวัตร

ก. ๒๖/๑

ประธานสภาผู้แทน : กรรมการมือระโรจะแดงบ้างไหม

นายเลียง ไชยกาล กรรมการ : ไม่มี

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน

พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติไม่แก้ คำปรารภมาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
 มาตรา ๔ มาตรา ๕ หมวด ๑ การจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน มาตรา ๖ มาตรา ๗
 มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕
 มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒
 มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔/๒๕/มาตรา ๒๕ หมวด ๑ ทวิ อุดมธรรม มาตรา ๒๖ ทวิ มาตรา ๒๗
 ทวิ หมวด ๑ ทวิ ฎีกา มาตรา ๒๘ จีตรา มาตรา ๒๙ เบญจ หมวด ๒ การลงโทษการเปลี่ยน
 โทษและการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา
 ๓๓ หมวด ๓ บทขอทวงถาม มาตรา ๓๔

ประธานสภาผู้แทน : เสรีจวาระที่ ๒ แล้วท่านผู้ใดเห็นควรนำร่างพระราช

บัญญัตินี้ไปเป็นกฎหมายได้ ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าให้ใช้แล้ว รคมขุณกรรมการ

ระเบียบวาระต่อไป ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรมคดีเด็กและเยาวชน

พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

บันทึกการประชุมกรรมการวิชาการ

พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีปกครองและแพ่ง พ.ศ. 2484

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ใ้มีผู้แปรมติ คณะกรรมการไต่สวนพิจารณา
พร้อมด้วย นายยง เกตุสิงห์ นายทวี เจริญพิทักษ์ นายวิจิตร อัครวิจิตร ไกรฤกษ์ และ
นายนิคม ชัยระดา ผู้แทนรัฐบาล ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>มติการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	"
<u>มาตรา 1</u>	"
<u>มาตรา 2</u>	"
<u>มาตรา 3</u>	มีการแก้ไขโดยกรรมการ
<u>มาตรา 4</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 5</u>	"
<u>หมวด 1 สถานะวิธีและคุณสมบัติ</u>	"
<u>มาตรา 6</u>	มีการแก้ไขโดยกรรมการ
<u>มาตรา 6 บว</u>	กรรมการพิจารณาเพิ่มใหม่
<u>มาตรา 6 ค</u>	"
<u>มาตรา 7</u>	มีการแก้ไขโดยกรรมการ
<u>มาตรา 8</u>	"
<u>มาตรา 9</u>	"
<u>มาตรา 9 บว</u>	กรรมการพิจารณาเพิ่มใหม่
<u>มาตรา 10</u>	มีการแก้ไขโดยกรรมการ
<u>มาตรา 11</u>	"
<u>มาตรา 12</u>	"
<u>มาตรา 13</u>	"
<u>มาตรา 14</u>	กรรมการพิจารณาตัดทิ้ง มาตรา
<u>มาตรา 14 บว</u>	กรรมการพิจารณาเพิ่มใหม่
<u>มาตรา 14 ค</u>	"
<u>มาตรา 14 จัตวา</u>	"
<u>หมวด 2 การสอบสวนคดีอาญา</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา 15</u>	"
<u>มาตรา 16</u>	มีการแก้ไขโดยกรรมการ

- มาตรา 17 มีคำกรณณ์โดยกรมการศึกษา
- มาตรา 18 "
- มาตรา 19 "
- หมวด 3 ส่วนราชการในเขตปกครองพิเศษ ไม่มีคำกรณณ์
- มาตรา 20 มีคำกรณณ์โดยกรมการศึกษา
- หมวด 4 การต่างประเทศ ไม่มีคำกรณณ์
- มาตรา 21 กรมการศึกษาซึ่งตั้งใหม่
- มาตรา 22 มีคำกรณณ์โดยกรมการศึกษา
- มาตรา 23 "
- มาตรา 24 "
- หมวด 5 การพิจารณาของสภา ไม่มีคำกรณณ์
- มาตรา 25 มีคำกรณณ์โดยกรมการศึกษา
- มาตรา 26 *ไม่มีคำกรณณ์*
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
- มาตรา 27 ไม่มีคำกรณณ์
- มาตรา 28 มีคำกรณณ์โดยกรมการศึกษา
- มาตรา 29 ไม่มีคำกรณณ์
- มาตรา 30 มีคำกรณณ์โดยกรมการศึกษา
- มาตรา 31 ไม่มีคำกรณณ์
- มาตรา 32 มีคำกรณณ์โดยกรมการศึกษา
- มาตรา 33 "
- มาตรา 34 ไม่มีคำกรณณ์
- มาตรา 35 มีคำกรณณ์โดยกรมการศึกษา
- มาตรา 36 "
- มาตรา 37 "
- มาตรา 38 "
- มาตรา 39 "
- มาตรา 40 ไม่มีคำกรณณ์
- มาตรา 41 มีคำกรณณ์โดยกรมการศึกษา
- มาตรา 42 "
- มาตรา 43 "

<u>มาตรา 44</u>	มีค่าธรรมเนียมโดยกรมการ
<u>มาตรา 45</u>	"
<u>มาตรา 46</u>	"
<u>มาตรา 47</u>	"
<u>มาตรา 48</u>	กรมการตั้งค่าธรรมเนียม
<u>หมวด 6 การขึ้นทูลเกล้าฯ</u>	ไม่มีค่าธรรมเนียม
<u>มาตรา 49</u>	มีค่าธรรมเนียมโดยกรมการ
<u>มาตรา 50</u>	"
<u>มาตรา 51</u>	"
<u>มาตรา 52</u>	ไม่มีค่าธรรมเนียม
<u>มาตรา 53</u>	มีค่าธรรมเนียมโดยกรมการ
<u>มาตรา 54</u>	"
<u>มาตรา 55</u>	"
<u>มาตรา 56</u>	"
<u>มาตรา 57</u>	"
<u>หมวด 7 การโอน สิทธิ และสิทธิขาดสิ่ง</u>	<u>ไม่มีค่าธรรมเนียม</u>
<u>มาตรา 58</u>	มีค่าธรรมเนียมโดยกรมการ
<u>มาตรา 59</u>	"
<u>มาตรา 60</u>	"
<u>มาตรา 61</u>	"
<u>หมวด 8 แห่งบทใหม่</u>	<u>ไม่มีค่าธรรมเนียม</u>
<u>มาตรา 62</u>	"
<u>มาตรา 63</u>	มีค่าธรรมเนียมโดยกรมการ
<u>มาตรา 64</u>	"
<u>มาตรา 65</u>	ไม่มีค่าธรรมเนียม
<u>มาตรา 66</u>	กรมการตั้งค่าธรรมเนียม
<u>มาตรา 67</u>	ไม่มีค่าธรรมเนียม
<u>มาตรา 67 บว</u>	กรมการเพิ่มใหม่

(Handwritten signature)

(นายเผด็จ ชีรวรพร)

เลขาธิการ

ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรมที่แก้ไขและขยาย

พ.ศ. ๒๔๐๔

.....
.....
.....
.....
.....
โดยที่เห็นว่าการสมควรให้บัญญัติเกี่ยวกับวิธีพิจารณาอาชญากรรมที่แก้ไขและขยาย
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรมที่แก้ไขและขยาย พ.ศ. ๒๔๐๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"เด็ก" หมายความว่า บุคคลอายุเกินกว่าเจ็ดปีบริบูรณ์แต่ยังไม่เกินกว่าสิบสี่ปีบริบูรณ์

"เยาวชน" หมายความว่า บุคคลอายุเกินกว่าสิบสี่ปีบริบูรณ์แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

"ผู้ใหญ่" หมายความว่า บุคคลอายุสิบแปดปีบริบูรณ์แล้ว

"ศาลที่มีอำนาจพิจารณาอาชญากรรมที่แก้ไขและขยาย" หมายความว่า ศาลซึ่งมีอำนาจพิจารณาพิพากษาอาชญากรรมที่แก้ไขและขยายตามบทกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลอาชญากรรมที่แก้ไขและขยาย

"คดีอาชญากรรม" หมายความว่า คดีซึ่งต้นเหตุจากอาชญากรรมในพระราชบัญญัติอาชญากรรมที่แก้ไขและขยาย

"สถานพินิจ" หมายความว่า สถานพินิจและควบคุมดูแลเด็กซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติพินิจ

พนักงานคุมประพฤติ หมายความว่า พนักงานควบคุมและสอดส่องความประพฤติเด็กและเยาวชนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้ ให้นำบทบัญญัติแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับแก่คดีที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ซึ่งมีหรือจะมีทางพิจารณาในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เท่าที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กซึ่งมีหน้าที่สอดส่องดูแลเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม สถานพินิจและคุ้มครองเด็กอยู่ใต้อำนาจบังคับบัญชาของผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สืบเสาะและพิจารณาเรื่อง ซาญ ประวัติดังกล่าว ความประพฤติ การศึกษาอบรม ดูรูปภาพ ภาพถ่าย หนังสือนิตยสาร หนังสือนิตยสารของ เด็กหรือเยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และของปิกามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอาศัยอยู่ตลอดจนถึงวงศ์วานที่เกี่ยวเนื่องเกี่ยวกับเด็กหรือ เยาวชนนั้น เพื่อรายงานศาลให้ทราบขอ เพื่อดำเนินการและศาล เหตุแห่งการกระทำที่ผิด

(๒) ควบคุม เด็กและ เยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดไว้ในระหว่างที่มีการสอบสวนหรือพิจารณาคดี ในกรณีที่ได้จำ เป็นต้องควบคุม

(๓) ให้มีการตรวจรักษาและพยาบาล เด็กและ เยาวชนในระหว่างที่มีการสอบสวนหรือพิจารณาคดี หรือระหว่างการควบคุมตัวในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก

มาตรา ๕ ทวิ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนผู้
ชำนาญการสถานพินิจและพนักงานอื่นของสถานพินิจและของส่วนงานของคณะกรรมาธิการพินิจ
และคุมครองเด็ก ใน

โดยผู้ชำนาญการสถานพินิจและพนักงานอื่นของสถานพินิจและของส่วนงานของคณะ
กรรมาธิการพินิจและคุมครองเด็กตามที่จะได้มีกฤษฎีกากระทรวงมหาดไทย เป็นตราว่ากระทรวง
ความมั่นคงภายในว่าด้วยระเบียบกระทรวงการฝ่ายตุลาการ ในบังคับกฤษฎีกาของอธิบดีศาลคดีเด็ก
และเยาวชนกลาง

มาตรา ๗ ให้มีแพทย์ พนักงานคุมประพฤติ พนักงานสังคม คุรุ พนักงานคดีและ
พนักงานอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือนักขังนายกรสถานพินิจ พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ได้ตามสมควร

การแบ่งแยกกิจการของสถานพินิจ พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้ของเป็นสาขาต่าง ๆ ให้กระทำ
โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๘ ผู้อำนวยการสถานพินิจ พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้มีหน้าที่รับผิดชอบในกิจการที่อาจ
กลายจนการปกครองบังคับบัญชาพนักงานของสถานนั้น และให้มีอำนาจเสนอเกี่ยวกับพนักงาน
คุมประพฤติที่มิตัดสิทธิไว้ในมาตรา ๕ และอำนาจอื่น ๆ ตามที่มิตัดสิทธิไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ พนักงานคุมประพฤติมีอำนาจสอบสวนพนักงานสอบสวนตามที่มิตัดสิทธิไว้ใน
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสถานพินิจ พ.ศ.
๒๕๓๓ และให้มีอำนาจตั้งอุทธรณ์ด้วย คือ

(๑) เขาไปในสถานที่อยู่อาศัยของภิกษุมารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชน
ที่ท้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด หรือของบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชน
นั้นอาศัยอยู่หรือปรากฏเขาไปเกี่ยวข้อง เพื่อสืบเสาะและรวบรวมข้อเท็จจริงตามที่มิตัดสิทธิ
ไว้ในมาตรา ๕ (๑) ในเมื่อมีหมายของศาลหรือของผู้อำนวยการสถานพินิจ พ.ศ. ๒๕๓๓ และ
มีอำนาจสอบสวนบุคคลซึ่งอยู่ในที่นั้น เกี่ยวกับเรื่องที่ต้องสืบเสาะข้อเท็จจริงนั้น

(๒) สอบถามครู อาจารย์ หรือผู้จัดการโรงเรียน เกี่ยวกับความประพฤติ การศึกษา
พ.ศ. ๒๕๓๓ ของเด็กหรือเยาวชนที่ท้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และถ้า
เห็นสมควรจะตั้งบุคคลอื่นว่านำรายงานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวแล้วก็ได้

(๓) เรียกบุคคลใด ๆ ที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องตั้งระบุไว้ในมาตรา ๕

(๑) มาตายนหรือปิดกั้นตัวและให้ข้อเท็จจริง

(๔) ตั้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองส่งวัตถุหรือเอกสารอันจะใช้เป็นพยานเกี่ยวกับ
เรื่องตั้งระบุไว้ในมาตรา ๕ (๑) ได้

มาตรา ๔ ทวิ ในกรณีที่ศาลคดีเด็กและเยาวชนมีอำนาจกำหนดโทษหรือจำคุกโทษ
และรวมการลงโทษเด็กหรือเยาวชนไปตามมาตรา ๔๑ แห่งกฎหมายลักษณะอาชญา และให้มี
บรรษัทตั้งสถานพินิจสำหรับเขตอำนาจแห่งศาลนั้นแล้ว ให้พนักงานคุมประพฤติเป็นเจ้าพนักงาน
มีหน้าที่ปฏิบัติราชการตามมาตรา ๔๑ (๑) แห่งกฎหมายลักษณะอาชญา

มาตรา 10 ในระหว่างที่เด็กหรือเยาวชนอยู่ในความควบคุมของสถานพิทักษ์
เด็กหรือส่วนหนึ่งของ สภามหาวิทยาลัยและคณะกรรมการ
สถานพิทักษ์หรือคณะกรรมการที่รับและดูแลเด็กที่มีอายุดังต่อไปนี้

(1) จัดให้เด็กหรือ เยาวชนไปศึกษาเล่าเรียนในสถานศึกษาอย่างหนึ่งให้พอตาม
สมควรโดยมี ผู้ปกครองหรือบิดาหรือมารดา หรือในกรณีที่บิดารวมบิดาแม่
เวลาว่างโดยไปรับเลี้ยงในสถานพิทักษ์จิตใจและสุขภาพของ เด็กหรือเยาวชนนั้น

(2) งดการบังคับรับราชการรับราชการ เป็นวิทยานิพนธ์ เด็กและ เยาวชนที่
อยู่ในความควบคุม

(3) ลงบัญชีตามที่มีตั้งไว้ในมาตรา 11 นี้ เด็กและ เยาวชนที่จะเกิดผลภายหลัง
ประพฤติดังหรือกระทำผิดวินัยตามหลัก เกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ระเบียบของ

(4) ส่งเด็กหรือเยาวชนที่มีความประพฤติไม่เรียบร้อยจะ เพิกถอนเด็กหรือ
เยาวชนนั้น ไปตั้งไว้ในสถานอื่น 7 ปี จัดไว้โดยเฉพาะหรือเรียกจำ

มาตรา 11 เด็กหรือของแก่เด็กและ เยาวชนที่อยู่ในความควบคุมของสถานพิทักษ์
เด็กหรือส่วนหนึ่งของ สภามหาวิทยาลัยและคณะกรรมการ
สถานพิทักษ์หรือส่วนหนึ่งของ สภามหาวิทยาลัย

- (1) ระเบียบเกี่ยวกับสิ่งของ
- (2) สิ่งใดที่ควรระวังจะไม่เกินหนึ่งปี
- (3) ข้างานหนัก

(4) สวัสดิประโยชน์และความสะดวกที่สถานพิทักษ์เด็กหรือส่วนหนึ่งของ
ของ สภามหาวิทยาลัยและคณะกรรมการสถานพิทักษ์เด็กหรือส่วนหนึ่งของ

มาตรา 12 เด็กที่อยู่ในความควบคุมของสถานพิทักษ์เด็กหรือส่วน
หนึ่งของ สภามหาวิทยาลัยและคณะกรรมการ
สถานพิทักษ์หรือส่วนหนึ่งของ สภามหาวิทยาลัย และจัดแยกเด็กหญิงและ
เด็กชายให้ที่อยู่ต่างหากจากกัน

มาตรา 13 ในผู้ช่วยข้าราชการสถานพิทักษ์เด็กหรือส่วนหนึ่งของ สภามหาวิทยาลัย
และคณะกรรมการ สถานพิทักษ์เด็กและบรรณารักษ์ เด็กหรือ เยาวชนที่ส่งมา
กระทำผิดวินัยตามหลักเกณฑ์เป็นความผิดไว้ในควบคุม รายงานความประพฤติ สุขภาพ
จิตวิทยา บัญชี และเรื่องอื่น ๆ ที่เห็นว่าสำคัญควรทราบต่อสภาความจำเป็น ซึ่งต้องไม่
ขัดขวางเด็กและ A แห่งครั้งหรือภายในระยะเวลา แล้วความที่ศาลจะสั่ง

(2) แต่งตั้งเจ้าหน้าที่งานศาลเป็นพนักงานคุมประพฤติ เพื่อนำหน้าที่แทนพนักงานคุม
ประพฤติที่คณะกรรมการพิพิธและคุ้มครองเด็กแต่งตั้งไว้ในกรณีศาลเป็นสมควร

หมวด 2

การสอบสวนคดีอาญา

มาตรา 15 ห้ามมิให้จับกุมเด็กซึ่งต้องทว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความ
ผิดเว้นแต่เด็กนั้นจะได้อำนาจการพิจารณาพิพากษาในศาล หรือมีหมายจับตามประมวลกฎหมาย
อาญา

มาตรา 16 เมื่อมีการจับกุมเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องทว่ากระทำการอันกฎหมาย
บัญญัติเป็นความผิด และคดีนั้นระต้องไต่รับการพิจารณาพิพากษาในศาลที่มีอำนาจพิจารณา
เด็กและเยาวชน ให้เจ้าพนักงานผู้จับกุมเด็กหรือเยาวชนนั้นแจ้งการจับกุมไปยังผู้ว่านาย
การสถานพิพิธและคุ้มครองเด็กหรือเยาวชนในจังหวัดหรือคณะกรรมการพิพิธและคุ้มครองเด็กที่
อยู่ในเขตอำนาจโดยไม่มีชักช้า ในกรณีเช่นว่านี้เมื่อพนักงานสอบสวนตามหลักคำเด็กหรือเยาวชน
นั้นแล้ว ผู้ว่านายการสถานพิพิธและคุ้มครองเด็กหรือคณะกรรมการพิพิธและคุ้มครองเด็ก
ดังกล่าวจะรับตัวเด็กหรือเยาวชนมาควบคุมไว้ที่สถานพิพิธและคุ้มครองเด็กหรือพนักงาน
การคุ้มครองเด็กหรือคุ้มครองเด็กก็ได้ หรือจะปล่อยตัวไปชั่วคราวโดยมอบตัวเด็กหรือเยาวชน
ให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ ไปโดยไม่มีประกัน หรือมี
ประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ หรือจะมอบตัวเด็กหรือเยาวชนไว้กับบุคคลหรือองค์
การที่ไว้ความไว้ได้เป็นสมควรก็ได้

พนักงานสอบสวนจะต้องตามฝากคำเด็กหรือเยาวชนให้เสร็จภายในเวลาที่ยื่นข้อ
กล่าวโทษนั้นเป็นเวลาเด็กหรือเยาวชนนั้นมาถึงสถานที่ทำการของพนักงานสอบสวน
ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะดำเนินการสอบสวนต่อไปตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 17 ในกรณีที่พนักงานสอบสวน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ จำต้อง
ควบคุมเด็กหรือเยาวชนไว้ โดยสมควรเท่าที่ ห้ามมิให้ควบคุมเด็กหรือเยาวชน—ปะบนับ
ผู้ใหญ่ และห้ามมิให้เด็กตัวเด็กไว้ในกรณีซึ่ง

มาตรา 18 เมื่อผู้ว่านายการสถานพิพิธและคุ้มครองเด็กหรือคณะกรรมการพิพิธ
และคุ้มครองเด็กได้รับแจ้งการจับกุมตามทว่าในมาตรา 16 แล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) ส่งให้พนักงานคุมประพฤติสืบเสาะข้อเท็จจริงตามที่ระบุไว้ในมาตรา 6 (1)
- (2) ทำความสะอาดและเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวให้แก่เด็กและเยาวชน
- (3) นำตัวเด็กหรือเยาวชนมาให้แพทย์ตรวจร่างกายและจิตใจ
- (4) ถ้าปรากฏว่าเด็กหรือเยาวชนเจ็บป่วย ซึ่งควรจะได้รับการรักษาทันทีตามสมควร
คำเป็นคดี ให้มีอำนาจส่งให้แก่เด็กหรือเยาวชนนั้นได้รับการรักษาพยาบาลตามสมควร ในกรณี

แต่ว่ามี ทั้งซึ่งทรัพย์สินทั้งที่สละโดยตนหรือที่สละโดยบุตรโอรสหรือที่ไปแจ้งไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีเกี่ยวกับคดีนี้ชื่อว่า เด็กหรือเยาวชน กระทั่งการตั้งคณะกรรมการนี้
เป็นความผิด

(๕) ถ้ารายงานแสดงถึงข้อเท็จจริงตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘ (๑) และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุแห่งการกระทำของเด็กและเยาวชนซึ่งกฎหมายนี้บัญญัติเป็นความผิด แล้วส่งรายงานและความเห็นนั้นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการผู้ดำเนินคดีเกี่ยวกับคดีนี้ ชื่อว่า เด็กหรือเยาวชนกระทำการอันหนึ่งกฎหมายนี้บัญญัติเป็นความผิด แล้วแก่กรณี และถ้ามีการฟ้องร้องเด็กหรือเยาวชนในศาล ให้เสนอความเห็นเห็นว่าไม่สมควรด้วย

มาตรา ๑๐ การที่เด็กหรือเยาวชนอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจ หรือศูนย์คุ้มครอง
เด็กหรือสำนักงานของคณะกรรมการสิทธิและคุ้มครองเด็ก ในระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาคดี
คดี ในระหว่างตรวจร่างกายและจิตใจ หรือรับการรักษาพยาบาลที่ ไม่ให้ถือว่าเป็นการควบคุม
ความหมายของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา แต่ถ่า เด็กหรือเยาวชน อยู่ในถูกพิจารณา
ของโทษศาลจะถือว่าตนต้องถูกควบคุมตัวในสถานพินิจหรือศูนย์คุ้มครองเด็กหรือสำนักงานของคณะกรรมการ
สถานพินิจหรือศูนย์คุ้มครองเด็ก ให้ด้วยก็ได้

หมวด ๘

อำนาจศาลเกี่ยวกับคดีอาญา

มาตรา ๒๐ เมื่อมีการกระทำอันกฎหมายนี้บัญญัติเป็นความผิด เกิดขึ้นโดยเด็กหรือเยาวชน ให้ศาลคดีที่ศาลใช้เขตอำนาจอยู่ในท้องที่ ที่ เด็กหรือเยาวชนมีถิ่นที่อยู่อาศัย ในเมื่อศาลนั้น
เป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กหรือเยาวชน แต่ให้ให้นำมาตรา ๒๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาชญาไปใช้บังคับแก่การโอนคดีโดยอนุโลม

ในกรณีที่ศาลแห่งหนึ่งที่มีเด็กหรือเยาวชนมีถิ่นที่อยู่อาศัย เป็นศาลคดีเด็กหรือเยาวชน
เขตศาลแห่งหนึ่งที่มีเด็กหรือเยาวชนกระทำการอันกฎหมายนี้บัญญัติเป็นความผิดเป็นศาลคดีเด็ก
และเยาวชน ให้ศาลนั้นมีอำนาจพิจารณาคดีที่เด็กหรือเยาวชนถูกฟ้องเกี่ยวกับเหตุการณ์

หมวด ๙

การฟ้องคดีอาญา

มาตรา ๒๐ ทวิ ในท้องที่ที่ศาลคดีเด็กและเยาวชนเปิดดำเนินการและมีภารกิจตั้ง
สถานพินิจหรือคณะกรรมการสิทธิและคุ้มครองเด็กขึ้นแล้ว ถ้าผู้ว่าราชการยสถานพินิจหรือคณะกรรมการ
สิทธิและคุ้มครองเด็กพิจารณาว่า เมื่อใดก็ตามถึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ การ
ศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแพจิต นิสัย นิสัย ฐานะ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมของเด็กนั้นสมควร
จึงปรากฏจากอำนาจสอบสวนว่าการกระทำการอันกฎหมายนี้บัญญัติเป็นความผิดแล้ว เด็กหรือเ
อาชญากรรมนั้นเป็นคดี โดยไม่เสนอฟ้องร้อง ก็ให้แจ้งไปยังพนักงานอัยการ ถ้าพนักงานอัยการ

เห็นชอบด้วย ที่ให้ตั้งคณะกรรมการฟ้องร้องได้ ในกรณีเห็นว่าผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นมิอาจปฏิบัติ
กรรมาการพิธีการและคุ้มครองเด็กกระทำได้เห็นหรือเชื่อว่าตนอยู่ในความควบคุมของสถานพิธี
หรือว่าอำนาจของคณะกรรมการพิธีการและคุ้มครองเด็กเป็นเวลานานเกินกว่าหนึ่งปีก็ได้
ความในวรรคก่อนไว้ ซึ่งถ้าในกรณีปรากฏจากส่วนราชการส่วนอื่นว่าเห็นหรือ
เชื่อว่าตนกระทำกรรมาการอันควรหมายนับแต่เป็นความผิด ซึ่งมิใช่วางโทษขึ้นตั้งแต่วันขึ้นไป

มาตรา ๑๒ ในท้องที่ ที่ ศาลคดีเด็กและเยาวชนเปิดดำเนินการแล้ว ให้พนักงาน
งานอัยการคนหนึ่งหรือหลายคนตามความจำเป็น เพื่อทำหน้าที่ผู้ว่า เป็นคดีที่ชื่อชื่อว่า เด็ก
หรือเยาวชนกระทำกรรมาการอันควรหมายนับแต่เป็นความผิดทั้งสองฟ้องกับศาลคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ผู้สืบนายฟ้องคดีอาชญากรรมที่ชื่อชื่อว่า เด็กหรือเยาวชน
อันนับเป็นความผิดของศาลคดีเด็กและเยาวชน เว้นแต่จะได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ว่าราชการจังหวัด
แห่งจังหวัดที่ผู้สืบนายฟ้องคดีอาชญากรรมที่ชื่อชื่อว่า เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ

ในกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งจังหวัดที่ผู้สืบนายฟ้องคดีอาชญากรรมที่ชื่อชื่อว่า เด็กหรือเยาวชน
อยู่ในเขตอำนาจให้ฟ้องร้อง ผู้สืบนายจะร้องขอศาลขอให้ส่งมอบคดีให้ ในกรณีเห็นว่าให้ศาล
เรียกผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งจังหวัดที่ผู้สืบนายฟ้องคดีอาชญากรรมที่ชื่อชื่อว่า เด็กหรือเยาวชน
แล้วส่งตามที่ได้เห็นสมควร คำสั่งศาลเห็นว่าให้เป็นผู้ยื่น

ในกรณีที่ศาลที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งจังหวัดที่ผู้สืบนายฟ้องคดีอาชญากรรม
การพิธีการและคุ้มครองเด็กอนุญาตให้ฟ้องร้อง ในหน้ามาตรา ๑๒ มาใช้ ซึ่งถ้าโดยชอบโดย

มาตรา ๑๔ ก่อนที่ศาลคดีเด็กและเยาวชนอนุญาตให้โจทก์ฟ้องฟ้องคดีที่เด็กหรือ
เยาวชนต้องกระทำกรรมาการอันควรหมายนับแต่เป็นความผิด ให้ศาลตามความเห็นของผู้ว่าราชการ
จังหวัดแห่งจังหวัดที่ผู้สืบนายฟ้องคดีอาชญากรรมที่ชื่อชื่อว่า เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ใน
ในเขตอำนาจก่อน ในกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งจังหวัดที่ผู้สืบนายฟ้องคดีอาชญากรรมที่ชื่อชื่อว่า เด็ก
และคุ้มครองเด็กดังกล่าวเห็นว่าศาลควรจะดำเนินการพิจารณาคดีไป ศาลจะให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
พิธีการแห่งจังหวัดที่ผู้สืบนายฟ้องคดีอาชญากรรมที่ชื่อชื่อว่า เด็กหรือเยาวชนนั้นดำเนินการต่อไปก็ได้

หมวด ๕
การพิจารณาคดีเยาวชน

มาตรา ๑๕ ถ้าศาลคดีเด็กและเยาวชนเห็นเป็นการสมควรที่จะควบคุมเด็กหรือ
เยาวชนไว้ในระหว่างพิจารณาคดี ให้ศาลสั่งให้ควบคุมเด็กหรือเยาวชนไว้ยังสถานพิธีการ
หรือสถานอื่นใดในหน่วยงานของคณะกรรมการพิธีการและคุ้มครองเด็ก หรือสถานอื่นใดในหน่วยงานของเด็ก
กัน ในกรณีเห็นว่าในหน้าที่งานของสถานพิธีการแห่งจังหวัดที่ผู้สืบนายฟ้องคดีอาชญากรรมที่ชื่อชื่อว่า เด็ก

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ห้องพิจารณาภาคีกรรมภาคโดยเฉพาะเป็นห้องพิจารณา
ภาคีเค็ดและเบาววม แต่ถ่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะทำใ้ให้เกิดเวลาพิจารณาภาคีเค็ดและเบาววม
ทางกับเวลาที่กำหนดไว้สำหรับพิจารณาภาคีกรรมภาค

มาตรา ๒๑ การพิจารณาภาคีในศาลที่มีอำนาจพิจารณาภาคีเค็ดและเบาววมในข้อ
โดยลับ และเฉพาะบุคคลดังต่อไปนี้เท่านั้นมีสิทธิเข้าฟังการพิจารณาภาคีเค็ด คือ

- (1) จำเลย ผู้มีอำนาจหมายของจำเลย และผู้ควบคุมตัวจำเลย ถ้ามี
- (2) มีความมรดก ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่จำเลยอาศัยอยู่
- (3) พนักงานศาล และเจ้าหน้าที่งานศาลที่รักษาความปลอดภัยแก่ศาลผู้ใดศาลจะ
เห็นสมควร
- (4) โจทก์
- (5) ทนาย ผู้ว่านการพิเศษ และล่าม
- (6) พนักงานคุมประพฤติ หรือพนักงานอื่นของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก/
หรือกรมการหรือพนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก
- (7) บุคคลอื่นที่ศาลเห็นสมควรอนุญาต

มาตรา ๒๒ ถ้าศาลคดีเค็ดและเบาววมพิจารณาเห็นว่าจำเลยไม่ควรฟังคดีไม่
การของพยานในตอนหนึ่งตอนใด ศาลมีอำนาจสั่งให้จำเลยออกไปเสียจากห้องพิจารณาเค็ด
แต่ขอให้อำเลยกลับเข้ามาฟังการพิจารณาในศาลแจ้งข้อความที่พยานเบิกความไปแล้ว
ให้จำเลยทราบเขาที่ศาลเห็นสมควร

มาตรา ๒๓ ถ้าศาลที่มีอำนาจพิจารณาภาคีเค็ดและเบาววมจะรับฟังรายงานของ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กหรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็ก รายงานของพนักงาน
คุมประพฤติ รายงานของแพทย์ รายงานของโรงเรียน มิ่งสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
หรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กขอร้องให้จับผู้ใดมาตรวจค้นหรือส่งไป
โดยไม่ต้องนำพยานบุคคลประกอบรายงานนั้น ทั่วไ้

มาตรา 33 ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนพิจารณาเห็นว่า
ในขณะหนึ่งขณะใดในการพิจารณาสมควรที่ศาลจะผูกมัดจำเลยโดยเฉพาะ ให้ศาลมี
อำนาจสั่งให้บุคคลอื่นบางคนหรือทั้งหมดถอนจากจำเลยออกไปนอกห้องพิจารณาคดี

มาตรา 34 ถ้าอยู่ในวิสัยที่จะทำให้ ให้ศาลคดีเด็กและเยาวชนเรียกบิดา
มารดา ผู้ปกครอง บุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ มา เป็นพยานเพื่อสอบถามข้อเท็จ
จริงที่เกี่ยวข้องกับ เด็กหรือ เยาวชนที่ต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดเพื่อ
หนึ่งหรือมาถึงศาลเหตุของการกระทำของ เด็กหรือ เยาวชน

มาตรา 35 การพิจารณาคดีของศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กหรือ เยาวชน
นั้นให้พยายามกระทำโดยไม่วุ่นวายเป็นการตามทฤษฎีว่าด้วยวิธีพิจารณา โดยเคร่งครัด
ให้สะดวกง่าย ๆ ให้จำเลยเข้าใจ และต้องเปิดโอกาสให้จำเลย รวมตลอดถึงบิดา
มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่จำเลยอาศัยอยู่แถลงข้อเท็จจริง ความรู้สึก และความคิดเห็น
ตลอดจนระบุและชี้แจงความพยานของตนได้เต็มที่ไม่ว่าในชั้นใด ๆ ในระหว่างที่มีทนายพิจารณา
คดีนั้น

มาตรา 36 ในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนถือว่า อาวุธ ประวัติ
ความประพฤติ การไม่ซื่อสัตย์ สุภาพ ภาวะแห่งจิต สติขณินทรีย์ และชาติพของ เด็ก
หรือ เยาวชนที่เป็นจำเลย และของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชน
อาศัยอยู่ตลอดจนบุคคลและสิ่งแวดลอมทั้งปวง เกี่ยวข้องกับเด็กหรือ เยาวชนนั้น เป็นขอความใน
ประเด็นที่จะพิจารณาด้วยเสมอไป

มาตรา 37 ในกรณีที่ศาลจะพิจารณาและพิพากษาคดีที่มีข้อหาว่า เด็กหรือ
เยาวชนกระทำการที่อันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลคำนึงถึงสวัสดิภาพและอนาคต
ของเด็ก ซึ่งควรจะได้รับการฝึกหัด อบรม ตั้งตอน และส่งเสริมให้กลับตัวเป็นพลเมืองที่
ดีกว่าการที่จะลงโทษ และในการพิพากษาคดีนั้นให้ศาลคำนึงถึงบุคคลลักษณะ สุภาพ
และภาวะแห่งจิตของเด็กและ เยาวชนซึ่งแตกต่างกันเป็นคน ๆ ไป และลงโทษหรือใช้วิธีการ
ให้เหมาะสมกับตัวเด็กหรือ เยาวชนและสภาพที่การกระทำเฉพาะ เรื่อง แมเด็กหรือ เยาวชนนั้น
จะได้กระทำผิดร่วมกัน

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่าระงับการอันควรจน
มีมติเป็นความผิดที่หน้าศาลคดีเด็กและเยาวชน แต่ให้
เด็กหรือเยาวชนที่มีปัญหาควรเฝ้าระวังเป็นพิเศษโดยมีเงื่อนไข
เยาวชนไม่สมควรเท่ากับที่ปรึกษาฯ เฝ้าระวัง ในศาลสงฆ์คดีเด็กและเยาวชน
ที่มีปัญหาควรเฝ้าระวังเป็นพิเศษ และให้เด็กหรือเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า
ระงับการอันควรเท่าที่ปรึกษาฯ เฝ้าระวัง ในศาลสงฆ์คดีเด็กและเยาวชน
เฝ้าระวังเป็นพิเศษ

มาตรา ๓๖ ผู้ที่กระทำความผิดที่มีปัญหาควรเฝ้าระวังเป็นพิเศษ
ควรมีอายุไม่เกิน ๑๖ ปี

๑. เป็นที่นับถือความดีของชุมชนหรือช่วยพัฒนาชุมชน
หรือมีประโยชน์ต่อสังคม
๒. มีความรู้ในหน้าที่ที่มีปัญหาควรเฝ้าระวังเป็นพิเศษ โดยได้รับ
การยอมรับจากชุมชนและผู้เกี่ยวข้องในเขตระงับการ
๓. มีความประพฤติดีและชื่อเสียงดีเป็นที่นับถือโดยชุมชน

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางเป็นผู้มีอำนาจระงับการอันควร
ในบุคคลที่มีปัญหาควรเฝ้าระวังเป็นพิเศษที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๓๘ ผู้ที่ปรึกษาฯ เฝ้าระวังเป็นพิเศษในคดีเด็กและเยาวชน
ในเขตระงับการอันควร

มาตรา ๓๙ ผู้ที่ปรึกษาฯ เฝ้าระวังเป็นพิเศษเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความรับผิดชอบ
เป็นพิเศษควรเฝ้าระวังเป็นพิเศษในคดีเด็กและเยาวชน
ในคดีพิเศษคดีเด็กและเยาวชนกลางที่มีอำนาจพิจารณาเป็นพิเศษ
ควรมีอายุในศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน

มาตรา ๔๐ ในระหว่างที่เด็กหรือเยาวชนถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานพินิจฯ
ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็กหรือเยาวชนในสถานพินิจฯ
หรือผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็กหรือเยาวชนในสถานพินิจฯ
โดยมีเงื่อนไขควบคุมตัวเด็กหรือเยาวชน ศาลจะส่งฟ้องคดีเด็ก
หรือเยาวชนไปพิจารณาคดีโดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้
หรือระงับคดีเด็กหรือเยาวชนไว้แต่ห้ามการฟ้องผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็กหรือเยาวชน
ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็กหรือเยาวชนในคดีพิเศษคดีเด็กและเยาวชน
ในคดีพิเศษคดีเด็กและเยาวชนในคดีพิเศษคดีเด็กและเยาวชนในคดีพิเศษคดีเด็ก
และเยาวชนในคดีพิเศษคดีเด็กและเยาวชนในคดีพิเศษคดีเด็กและเยาวชน

หมวด ๑

การพิพากษาคดีอาญา

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ใดที่มีการดำเนินการตาม มาตรา ๑๗ และ ๑๘ มาตรา ๑๐ แล้ว ศาลที่มีอำนาจพิจารณาตัดสินและเขาวาระจะพิพากษากลาง โทษอาญาหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเขาวาระนิกคือเมื่อได้รับทราบรายงานและความเห็นจากผู้อำนวยการสถานพินิจ และผู้คุมหรือผู้ตรวจการเรือนหรือผู้คุมหรือผู้คุมของ เด็กเกี่ยวกับเด็กหรือเขาวาระแล้ว และถ้าผู้อำนวยการสถานพินิจ และผู้คุมหรือผู้ตรวจการเรือนหรือผู้คุมหรือผู้คุมของ เด็กขอแถลงการควบวาอาชวีคเป็นหนังสือ ให้ศาลรับไว้ประกอบกรพิจารณาในการนี้ผู้อำนวยการสถานพินิจและผู้คุมหรือผู้ตรวจการเรือนและผู้คุมหรือผู้คุมของ เด็ก จะเสนอคำแนะนำว่าควรจะต้องโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเขาวาระอย่างไรก็ได้

มาตรา ๑๒ ถ้าศาลที่มีอำนาจพิจารณาตัดสินและเขาวาระเห็นว่า ความพฤติการณ์แห่งคดียังไม่สมควรจะมีคำพิพากษาเด็ดขาด ศาลจะมีคำสั่งชั่วคราวให้ปล่อยตัวจำเลยไปหรือจะส่งจำเลยไปกวดคุมไว้ยังสถานพินิจ และผู้คุมหรือผู้ตรวจการเรือนหรือผู้คุมหรือผู้คุมของ เด็กแห่งหนึ่งแห่งใดชั่วคราวหรือจะให้ใช้วิธีการสำหรับเด็กหรือเขาวาระนิกไปทางใดก็ได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นแต่ในเวลาที่ศาลพิพากษาตัดสินคดี

มาตรา ๑๓ ในการประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ผู้พิพากษาที่มีอาวโสเป็นประธาน และให้ประธานของที่ประชุมในตามความเห็นของผู้พิพากษาสมทบอื่น

มาตรา ๑๔ การอ่านคำพิพากษาให้กระทำโดยลับ และให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในศาลเวียกนิลา มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กหรือเขาวาระอาศัยอยู่มาสั่งกล่าวพิพากษาคอบ

มาตรา ๑๕ ในการโยกย้ายคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลที่มีอำนาจพิจารณาตัดสินและเขาวาระ ห้ามมิให้ระบือเด็กหรือเขาวาระครั้งเป็นจำเลย และห้ามมิให้โยกย้ายข้อความใดจึงจะทำให้ ทุพพิกษหรือผู้คุม เด็กหรือเขาวาระนิกได้

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนไม่ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเด็ดขาดให้ลงโทษหรือใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแล้ว และภายหลังความปรากฏแก่ศาล โดยศาลทราบเองหรือจากรายงานของผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองสวัสดิภาพหรือคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กหรือผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ของโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมว่าพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ให้ศาลที่พิพากษาหรือมีคำสั่งเด็ดขาดนั้นมีอำนาจที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาใหม่ได้ และถ้าการเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นรัฐเป็นผลรายบุคคลจะลดหรือเพิ่มหรือตัดคำพิพากษาหรือคำสั่งที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นต่อไปก็ได้แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนสั่งปิดขังเด็กและเยาวชนไป เพราะไม่มีที่กักขัง ถ้าศาลเห็นว่าควรจะวางเงื่อนไขบางอย่างที่เี่ยงอภัยใดเกี่ยวกับความประพฤติของ เด็กหรือเยาวชนนั้นด้วย เพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของ เด็กหรือเยาวชนนั้นเอง ก็ให้ศาลมีอำนาจสั่งดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนเข้าไปในสถานที่หรือท้องถิ่นใด ๆ อันจะมุ่งใจให้เด็กหรือเยาวชนนั้นกระทำความผิด เช่น โรงหนัง โสเภณี สถานที่ ที่เล่นการพนัน สถานที่สูบบุหรี่หรือจำหน่ายเครื่องดื่ม และเพื่อการนี้ให้พนักงานคุมประพฤติมีอำนาจสอดส่องด้วย

(๒) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนออกจากสถานที่อยู่อาศัยในเวลาค่ำคืน เว้นแต่จะมีเหตุที่จำเป็นสมควร

(๓) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนคบหาสมาคมกับบุคคลที่ศาลเห็นไม่สมควร

(๔) ห้ามมิให้เด็กหรือเยาวชนกระทำการใด ๆ อันจะมุ่งใจให้เด็กหรือเยาวชนนั้นประพฤติชั่ว

(๕) ให้เด็กหรือเยาวชนไปรายงานตัวต่อศาลหรือพนักงานคุมประพฤติเป็นครั้งคราว

(๖) ให้เด็กหรือเยาวชนไปศึกษาหรือประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะ ระยะเวลาที่ศาลจะกำหนดเงื่อนไขให้เด็กหรือเยาวชนปฏิบัติตามวรรคานี้จะต้องไม่เกินกว่า เด็กหรือเยาวชนนั้นจะมีอายุครบปีสิบแปดบริบูรณ์

ถ้าปรากฏว่าเด็กหรือเยาวชนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด ศาลจะสั่งให้เด็กหรือเยาวชนไปรับการอบรมในสถานพินิจและคุ้มครองสวัสดิภาพหรือสำนักงานของคณะกรรมการพินิจและคุ้มครองเด็กแห่งหนึ่งแห่งใดเป็นเวลาไม่เกินกว่าหนึ่งปีก็ได้

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนได้รับการปลดปล่อยออกจากโรงเรียน หรือสถานฝึกและอบรมเด็ก ถ้าศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนทราบเอง หรือเมื่อผู้พิพากษาผู้ปกครอง โรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมเด็กร้องขอว่าสมควรจะ กำหนดเงื่อนไข ถึงที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๕ ให้เด็กหรือเยาวชนนั้นปฏิบัติ ก็ให้ศาลมีอำนาจ สั่งได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผ่านมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชน กลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลและผู้พิพากษาแห่งศาลคดีเด็กและเยาวชน มีอำนาจตรวจสถาน ศึกษา โรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรม สถานพยาบาล สถานกักขังเด็กและเยาวชนและเรือนจำ เท่าที่เกี่ยวข้องกับเด็ก หรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดและใช้อำนาจให้คำแนะนำ

หมวด ๗

การฟ้อง วิจารณ์ และพิพากษาคดีแพ่ง

มาตรา ๕๙ ในท้องที่ที่ศาลคดีเด็กและเยาวชนเปิดดำเนินการแล้ว ให้ผู้อำนวยการ สถานศึกษา โรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรม สถานพยาบาล สถานกักขังเด็กและเยาวชนและเรือนจำ เช่นเดียวกับที่พนักงานอัยการมีอยู่ความปร ะมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์.

มาตรา ๕๐ เมื่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนได้รับฟ้องเกี่ยว กับฐานะการปกครอง หรือการจำหน่ายทรัพย์สินของ ผู้เยาว์ โดยผู้ใช้อำนาจปกครอง ให้ศาลแจ้งให้ผู้บัญชาการ สถานศึกษา โรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรม สถานกักขังเด็กและเยาวชนและเรือนจำ ที่ผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจทราบ

มาตรา ๕๐ ก่อนที่ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนจะมีคำพิพากษา หรือคำสั่งเกี่ยวกับฐานะ การปกครอง หรือการจำหน่ายทรัพย์สินของผู้เยาว์ โดยผู้ใช้อำนาจปกครอง ให้ศาลฟังความเห็นของผู้บัญชาการ สถานศึกษา โรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรม สถานกักขังเด็กและเยาวชนและเรือนจำ ที่ผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจก่อน และศาลมีอำนาจ สั่งผู้บัญชาการ สถานศึกษา โรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรม สถานกักขังเด็กและเยาวชนและเรือนจำ ที่ผู้เยาว์นั้นอยู่ในเขตอำนาจเป็นผู้กำกับผู้ใช้อำนาจปกครอง แล้วรายงานผลศาลเป็นครั้งคราวก็ได้

มาตรา ๕๑. ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรจะสั่งบุคคลอื่นนอกจากบิดามารดาเป็นผู้ใช้อำนาจปกครอง ศาลจะสั่งผู้ชำนาญการสถานศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้เยาว์อยู่ในขณะอาจเป็นผู้ปกครองก็ได้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๒. ผู้ใดเป็นเจ้าของหรือผู้ปกครองสถานที่ยังมีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เด็ดหรือเฆววณที่อาจหาวิธีการอื่นตามกฎหมายมีศักดิ์เป็นความผิดอาชญากรรมหรือเป็นเจ้าของ หรือผู้ปกครองสถานที่ยังมีบิดามารดาที่เด็กหรือเฆววณเช่นว่านั้นอาศัยอยู่อาศัยนั้น ไม่ยอมให้พนักงานคุมประพฤติเข้าไปในสถานที่ยังมีบิดามารดาหรือผู้ปกครองพนักงานเช่นว่านั้นก็ดี ให้ค่าตอบแทนอันเป็นเท็จก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๕๓. ผู้ใดเป็นครู อาจารย์ หรือผู้จัดการโรงเรียนไม่ยอมให้ความช่วยเหลือพนักงานคุมประพฤติก็ดี ไม่ยอมทำรายงานตามที่บังคับไว้ในมาตรา ๑ (๒) ก็ดี ให้ค่าตอบแทนอันเป็นเท็จก็ดี ~~ผู้ใด~~ทำรายงานเท็จก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๕๔. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานคุมประพฤติ โดยไม่มายังสถานศึกษาหรือสถานอื่นหรือส่วนที่ปฏิบัติงานของคณะกรรมการวินิจฉัยและคุ้มครองเด็กก็ดี ไม่ยอมสาบานหรือปฏิญาณตัวก็ดี ไม่ยอมให้ตอบคำถามที่บังคับไว้ ในมาตรา ๑ (๔) ก็ดี ~~ผู้ใด~~ไม่ยอมส่งวัตถุหรือเอกสาร อันจะเป็นพยานหลักฐานที่บังคับไว้ ในมาตรา ๑ (๕) ก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๕๕. ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าเป็นกรณีกระทำความผิดที่กล่าวถึงในวรรคก่อนที่เด็กและเฆววณศาลเห็นว่าน่าจะถือว่าเป็นการละเมิดอำนาจศาล และดำเนินการแก่ผู้กระทำความผิดตามที่มีศักดิ์ไว้ในมาตรา ๕๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งก็ได้

มาตรา ๕๕ ผู้ใดกระทำความผิดที่ตามมาตรา ๕๔ มีความผิดที่องค์การ
บริษัทไทยได้ยื่นฟ้อง

มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำความผิดที่ตามมาตรา ๕๓ มีความผิดที่องค์การ
บริษัทไทยได้ยื่นฟ้อง

มาตรา ๕๗ ทวิ ผู้ใดเป็นเจ้าของโรงงานหรือสถานประกอบการที่ปฏิบัติกิจการ
พาณิชย์และได้รู้ความผิดของเจ้านายหรือลูกจ้างของตนที่นำความลับนั้นไปเปิด
เผยต่อสาธารณะหรือการพิจารณาของบุคคลอื่นโดยประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย
แก่โรงงานนั้น มีความผิดที่องค์การบริษัทไทยได้ยื่นฟ้อง
หรือทั้งบริษัททั้งจำ

.....

.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่

กรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทน : กรรมการมีอะไรจะแสดงบ้างไหม

นายเลียง ไชยกาล กรรมการ : ไม่มี

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาอาชญากรรม พ.ศ. ๒๔๘๖

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีแก้คำสำคัญ เรายังว่าห้ามผู้มีเกียรติทั้งหลายลงคะแนนด้วย ชื่อร่าง

พระราชบัญญัติใหม่แก้ คำว่ารบท มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕

หมวด ๑ สถานศึกษาและคุ้มครองเด็ก มาตรา ๖ มาตรา ๖ หวิ มาตรา ๖ ศรี มาตรา ๗

มาตรา ๘ มาตรา ๘ มาตรา ๘ หวิ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ หมวด ๒ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑

มาตรา ๑๑ หวิ มาตรา ๑๑ ศรี มาตรา ๑๑ หัว หมวด ๒ การสอบสวนคดีอาชญา มาตรา ๑๕

มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ หมวด ๓ อำนวยการเกี่ยวกับคดีอาญา มาตรา ๒

หมวด ๔ การฟ้องคดีอาญา มาตรา ๒๐ หวิ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ หมวด ๕

การพิจารณาคดีอาญา มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๔

มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕

มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑

มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗

มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ หมวด ๘ การศึกษาภาคศึกษา

มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗

มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ หมวด ๙ การพิมพ์ ศึกษารวม และศึกษาภาคศึกษา/พิมพ์

มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ ~~มาตรา ๗๓~~ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ ~~มาตรา ๗๖~~ หมวด ๑๐

บทกำหนดโทษ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒

มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ ทวิ

ประธานสภาผู้แทน : เสร็จการพิจารณา วาระที่ ๒ แล้ว ขอพิจารณาในวาระที่ ๓
ท่านผู้ใดเห็นควรให้ออกใจเป็นกฎหมายไว้โปรดอนุมัติ

มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดอนุมัติ

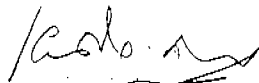
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าให้ใจเป็นกฎหมายได้ วาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติ
ศึกษาเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔๗๔ ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

บันทึกการประชุมกรรมการสมาคม
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลักษณะอาญา
 (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๑๔

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะกรรมการได้ทำการพิจารณา
 พร้อมด้วย นายขง เหลืองรังษี นายทวี เจริญพิทักษ์ นายวิจิตร ชัยศรีวิจิตร ไกรฤกษ์
 นายนิคม รัชชธาดา ผู้แทนรัฐบาล ประกาศผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"
<u>มาตรา ๑</u>	"
<u>มาตรา ๒</u>	"
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๗</u>	"
<u>มาตรา ๘</u>	มีการแก้ไข



(นายเปลื้อง จีวาทย์)

เลขาธิการ.

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๑๔

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย
ลักษณะอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๑๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๑ ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งมีโทษจำคุก และในคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกินสองปี ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือปรากฏว่าได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ เมื่อศาลไต่ถามถึงลักษณะผิด ประวัติ ชอายุ สุขภาพ ภาวะแห่งจิต หรือถึงแก่ล้นของผู้นั้น ถึงสภาพความผิด หรือเหตุอันสมควรปรานี เห็นเป็นการสมควร ศาลจะพิจารณาว่า ผู้นั้นมีความผิดแต่ควรกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษไว้แล้วปล่อยตัวไป เพื่อให้โอกาสผู้นั้นกลับตัวภายในระยะเวลาที่ศาลจะกำหนด แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ศาลพิพากษา โดยจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติของผู้นั้นด้วยหรือไม่ก็ได้

เงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติของผู้นั้นที่ศาลอาจกำหนดข้อเดียวหรือหลายข้อ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานที่ศาลระบุไว้ในครั้งคราว เพื่อเจ้าพนักงานจะไต่สอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือหรือชักชวนตามที่เห็นควรในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพ

(๒) ให้เลิกหักหรือทำงานอาชีวเมื่อมีกิจจะลักษณะ

(๓) ให้ละเว้นการสมาคมหรือการประพฤตอื่นใด อันชาน่าไปถูกทรมานหรือความ
ใด เช่นเดียวกับอื่นอีก

ภายในระยะเวลาซึ่งศาลได้กำหนดความวรรคหนึ่ง ศาลอาจเรียกตัวผู้ขึ้นมาสั่งแก้ไข
เพิ่มเติม หรือเพิกถอนเงื่อนไขข้อใดก็ได้

ถ้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งศาลกำหนดไว้ ศาลอาจออกหมายเรียกหรือหมาย
จับผู้ใดมาดำเนินคดีอาญา หรือจะกำหนดและลงโทษที่ยังมิได้กำหนดหรือลงโทษซึ่งรอไว้นั้นก็ได้อีก

มาตรา 4 ในบทเลิกความในมาตรา 4๓ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 4๒ ถ้าภายในเวลาที่ศาลกำหนดความมาตรา 4๒ ผู้ที่ถูกศาลสั่งให้พาษาไว้
กระทำความผิดที่มีโทษความผิดที่ใดกระทำโดยประมาทหรือความโหดร้าย และศาลสั่งให้พาษา
ไว้ลงโทษจำคุกส่วนหนึ่งความผิดนั้น ให้ศาลสั่งให้พาษาก่อนซึ่งกำหนดโทษหรือการกำหนดไว้
ในคดีก่อนแล้ว เขาก็มิใช่ในคดีหลัง หรือมวโทษที่รอภาวะลงโทษไว้ในคดีก่อน เขาก็มิใช่ใน
คดีหลังแล้วแต่กรณี

แต่ถ้าภายในเวลาที่ศาลได้กำหนดความมาตรา 41 ผู้ใดมิได้กระทำความผิดถึง
กล่าวหาในวรรคก่อน ให้ผู้ใดพ้นจากการที่จะถูกลงโทษในคดีนั้น

มาตรา ๕ ในบทเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๕๖ เด็กอายุกว่าเจ็ดขวบ แต่ยังไม่ถึงแปดขวบ กระทำกรณินกฎหมาย
บัญญัติเป็นความผิด เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ แต่ให้ศาลพิจารณาที่จะทำเป็นเหตุขอลดโทษ

(๑) หากศาลพิเคราะห์เห็นสมควรแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียก
บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กมีอาศัยอยู่มารับเลี้ยงดูด้วยก็ได้ หรือ

(๒) ถ้าศาลเห็นว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ที่รับผิดชอบหน้าที่เลี้ยงดูเด็กซึ่งผู้สามารถ
ดูแลเด็กนั้นได้ ศาลจะสั่งให้ไปเยี่ยมตัวเด็กนั้นในกรณีความหรือผู้ปกครองที่รับผิดชอบ
หน้าที่เลี้ยงดูซึ่งผู้ไป โดยวางเงื่อนไขกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่รับผิดชอบหน้าที่
เลี้ยงดู ระวังเด็กนั้นไม่ให้ก่อเหตุร้ายตลอดเวลาที่ศาลกำหนด ซึ่งต้องไม่เกินเวลาสามปี และ
กำหนดจำนวนเงินตามที่เป็นสมควร แต่ไม่ให้เกินหนึ่งหมื่นบาท ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
ที่รับผิดชอบหน้าที่เลี้ยงดูจะต้องชำระต่อศาลในเมื่อเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้น

ถ้าเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้นนอกจากรณีความหรือผู้ปกครอง และศาลเห็นว่า
ไม่สมควรจะเรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาวางเงื่อนไขดูแลเด็กดังกล่าวลงบน
ศาลจะเรียกตัวบุคคลที่เด็กนั้นอาศัยอยู่มาสอบถามว่าจะมอบรับดูแลกำหนดจำนวนที่

บิดตักไว้สำหรับมีความรักหรือผูกพันของดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ก็ได้ ถ้าบุคคลที่เคียด
นั้นขอขมาขุยมะพร้าวกำหนดในวันนั้น ก็ให้สาธมน้ำคำตั้งมอบตัวเด็กให้แก่บุคคลนั้นไป โดย
วางมะพร้าวหน้าห้องครัว หรือ

(๔) ตรี) ถ้าเด็กนั้นไม่มีอาการหรือผูกพันหรือมีแต่ศาลเห็นว่าไม่ตามมาด
ดูแล เห็นแก่ ทั้งผู้คนที่หรือขอ เด็กนั้นอาศัยอยู่ที่ใดสมควรดูแลเด็กนั้นไว้ด้วยกันบุคคลอื่น
นอกจากมีความรักหรือผูกพันของและบุคคลนั้นไม่ยอมรับขอกำหนดดังกล่าวใน (๔) ศาลจะมี
คำสั่งให้มอบตัวเด็กนั้นให้อยู่กับบุคคลหรือองค์การที่ศาลเห็นสมควร เพื่อดูแลอบรมสั่งสอนผู้
ซึ่งมีความระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ ในเมื่อบุคคลหรือองค์การนั้นยินยอม ในกรณีเช่นว่านี้
ให้บุคคลหรือองค์การนั้นมีอำนาจเช่นผู้ปกครอง โดยเฉพาะเพื่อดูแลอบรมสั่งสอนผู้ซึ่งรวม
ตลอดถึงกำหนดที่อยู่และภารกิจให้เด็กมีงานทำตามสมควร หรือ

(๕) ส่งตัวเด็กนั้นไปยังโรงเรียนหรือสถานฝึกและอบรมหรือสถานฟื้นฟูจิตซึ่งอื่น
เพื่อฝึกและอบรมเด็กตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนด แต่อย่าให้เกินกว่าที่เด็กนั้นจะมีอายุครบ
สิบแปดขวบ

คำสั่งของศาลดังกล่าวใน (๔) (๔.ตรี) และ (๕) นั้น ถ้าในขณะใดภายในระยะเวลา
เวลาที่ศาลกำหนดไว้ ความปรากฏแก่ศาลโดยศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาเสนอของผู้นั้นตนได้เสีย
พนักงานอัยการ บุคคลหรือองค์การที่ศาลมอบตัวเด็กเพื่อดูแลอบรมสั่งสอน หรือเจ้าพนักงาน
ศาล ว่าพฤติการณ์เกี่ยวกับคำสั่งนั้นได้เปลี่ยนแปลงไป ก็ให้ศาลมีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไข
คำสั่งนั้น หรือมีคำสั่งใหม่ตามอำนาจในมาตรานี้

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งกฎหมายลักษณะอาญาและให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๖ เด็กอายุต่ำกว่าสิบสี่ขวบ แต่ยังไม่เกินสิบเจ็ดขวบกระทำการอันกฎหมาย
บัญญัติเป็นความผิด ให้ศาลพิจารณาถึงความรู้สึกผิดชอบของเด็กนั้น แล้วศาลจะพิจารณาคำความ
ในมาตรา ๕๗ หรือจะปล่อยเด็กนั้นโดยลบลบลมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดลง
ถึงหนึ่งก็ได้"

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖ ตรี แห่งกฎหมายลักษณะอาญา

"มาตรา ๕๖ ตรี ผู้ใดอายุต่ำกว่าสิบเจ็ดขวบแต่ยังไม่เกินสิบสี่ขวบ กระทำการอัน
กฎหมายบัญญัติเป็นความผิด ถ้าศาลเห็นสมควรจะลบลบลมาตราส่วนโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิด
นั้นลงหนึ่งในสามหรือทั้งหมดก็ได้"

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖ ทวิ แห่งกฎหมายลักษณะอาญา

" มาตรา ๕๖ ทวี ในกรณีที่ศาลวางข้อกำหนดให้บิดามารดาที่ผู้ปกครอง
หรือบุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ประวิงเด็กนั้นไม่ให้ดูแลหรือห้ามความในมาตรา ๕๗ (๑)
๒๗๗๓๓๓๓ ถ้าเด็กนั้นก่อเหตุร้ายขึ้นภายในเวลาในข้อกำหนด ศาลมีอำนาจบังคับ
บิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ให้ชำระเงินไม่เกินจำนวนในข้อกำหนด
นั้นภายในเวลาที่ศาลเห็นสมควร ถ้าบิดามารดาที่ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กอาศัยอยู่
ไม่ชำระเงิน ศาลจะสั่งให้ยึดทรัพย์สินของบิดามารดาที่ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็ก
อาศัยอยู่เพื่อใช้เงินที่จะลงชำระก็ได้ "

.....

.....

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. 2494 ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไขข้อกฎหมาย คำปรารภ มาตรา 1 มาตรา 2 มาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8

ประธานสภาผู้แทน : เสร็จวาระที่ ๑ แล้ว ขอให้พิจารณาในวาระที่ ๒ ผู้ใดเห็นควรให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ออกใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรบกวนมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เป็นกฎหมายได้

ต่อไป ร่างพระราชบัญญัติรอลงประชามติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. 2494 ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญกรรมการวิสามัญเข้าประชุม ขอให้เลขาธิการ ฯ อ่านรายชื่อ

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรอลงประชามติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. 2494 มีดังนี้

1. ร.ท. จงกต ไตรบุญ
2. นายชัยวิวัฒน์ อิมตะนันท์
3. พล.ต.ท. หลวงชาติตระการโกศล
4. นายถนอม จันทรรพร
5. พล.ต.อ. ปราโมทย์ จงเจริญ
6. พล.ต.ท. เข็ม ศรีบานนท์
7. นายสกลี มาศสุ์สุตกุล

บันทึกการประชุมกรมข้าราชการวิสามัญ
พิจารณาพระราชบัญญัติคุ้มครอง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ๒4๘๖

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรฉติ ๓ นาย คือ ๑. นายใหญ่ ศรีรักษา
๒. นายโอง สุวรรณทัต และ ๓. นายเจริญ เทียบแสง คณะกรรมาธิการได้ทำการพิจารณา
พร้อมด้วย นายพลคำววจเขต หล่วงชาติตระการโกศล ผู้แทนรัฐบาล ประธานของแนว
พิจารณา ดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรฉติ	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>คำนำ</u>	ไม่มีผู้แปรฉติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรฉติ	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีผู้แปรฉติ	มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ
<u>มาตรา ๓</u>	นายใหญ่ ศรีรักษา ขอแปรฉติ ดังนี้	

"มาตรา ๓ ภาา

(๑) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฉบับแรก

๓. รดยนตรีส่วนบุคคล สำหรับคนละ ๕๐ บาท สำหรับ
ระยะเวลาสิบสอง เดือน ๑๐ บาท

๔. รดยนตรีสาธารณะสำหรับระยะเวลาสิบสอง เดือน
๕ บาท

๕. ค่าธรรมเนียมคัศำเนาฉบับละ ๑ บาท
คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วยและได้แจ้งแล้ว ผู้แปรฉติ
ขอสงวนไว้ขอพิร่ายในตรา

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔ นายใหญ่ ศรีรักษา ขอแปรฉติดังนี้

"มาตรา ๔ ภาา

"มาตรา ๒๖ ภาานัดยนตรีมีฉติว่าประจำดังนี้

๑. รดยนตรีส่วนบุคคล รดยนตรีสาธารณะและรดยนตรีลาจ
ให้เก็บตามนำหนึของรดยนตรี โดยฉติว่ามีฉติข้างทำแนวพระราชบัญญัตินี้

๕. หากบุคคลใดจะเสียดำขรรคมเยี่ยงนกเดี้ยวยอมทำใ้
โดยชำระภาษีรวมเป็น ๕ เทา ของอัครารายปี

บัตย์อัครารายปีรวมเนียม

จยศักดิ์ของ ๓ - 4 - ๕ และ 6 ขอกทั้งหมค คงให้มั่งของ 1 - ๓
ความว่างเดิม ซยให้มัตย์ของขุพท้ายพระวราชบัถ์คิตี ไมไคไซเนญไป
กรรมาธิการไมเห็นด้วยและไคไซ้แรงแล้ว ยูแปรถ์คิตี
ขอสงวนไว้ขลึปรายในสภา

นายโอง สุวรรณทัต ขอแปรถ์คิตีไว้ กรรมาธิการไซ้แรงแล้ว
ยูแปรถ์คิตีพอใจ

นายเจริญ สิมแสง ขอแปรถ์คิตี ทั้งนี้

"มาตรา 4 ขนุมาตรา 1 อัครารายปีรดยนศรตัวหรับช่องที่

1 - ๓ - ๓ กรรมาธิการไซ้แรงแล้ว ยูแปรถ์คิตีพอใจ ส่วนในช่อง

4 - ๕ ยูแปรถ์คิตีขอเสนอให้เก็บในอัคราเดียวกันกับช่องที่ ๓

กรรมาธิการไมเห็นด้วยและไคไซ้แรงแล้ว ยูแปรถ์คิตีขอสงวนไว้ขลึ
ปรายในสภา

มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ

มาตรา ๕

นายโศ ศรัคธาก ขอแปรถ์คิตี ทั้งนี้

มาตรา ๕ ขอแก้ ซอ 1 เป็น

ค. รดยนศรวิรูบาลหรือเทคียาส

จ. รดยนศรเคศร สำหรับใช้ในการเกษตร

ซอ ๒ ขอแก้เป็น

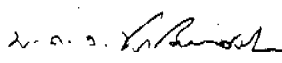
ก. รดยนศรในราชการ

ข. รดยนศรคำมีไว้ขาย

ค. รดยนศรไมไคไซ้การทำงาน

กรรมาธิการไมเห็นด้วยและไคไซ้แรงแล้ว ยูแปรถ์คิตีขอสงวนไว้ขลึปราย
ในสภา.

มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการ



(นายตันคำรวจเอก ปราโมทย์ จงเจริญ)

เลขาธิการ

- (6) ค่าธรรมเนียมแก๊สเบียร์หรือคันทะเบียร์ ครั้งละหนึ่งบาท
- (7) ค่าธรรมเนียมค้ำเสาเข็มมีตะห่าบาท
- (8) ค่าธรรมเนียมโอนทะเบียนครั้งละห้าสิบบาท
- (9) ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตที่สูญหายหรือชำรุด ฉบับละสิบบาท
- (10) ค่าธรรมเนียมใบแทนเครื่องหมายเลขแสดงการเสียบภาษีที่สูญหายหรือ

ชำรุด แทนละห่าบาท

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์
พุทธศักราช 2473 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 3)
พุทธศักราช 2491 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 25 ภาษีรถยนต์มีอัตราประจำปี ดังนี้

(1) รถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์สาธารณะ และรถยนต์สำหรับลากจูง
ให้เก็บตามน้ำหนักของรถยนต์โดยชำระค่ารถในปี

ในการคำนวณน้ำหนักให้ รวมน้ำหนักของรถและเครื่องอุปกรณ์ที่ติดอยู่กับตัวรถตามปกติ แต่ไม่รวมน้ำหนักน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำหนักเครื่อง น้ำ และเครื่องมือประจำรถ

(๑) รถพ่วงนอกจากที่มีเตี๊ยะไว้ในอนุมาตรา ๕ และอนุมาตรา ๑ คันละหนึ่งร้อยบาท

(๒) รถแทรกเตอร์รับจ้างสำหรับใช้ในการเกษตร คันละห้าสิบบาท

(๓) รถจักรยานยนต์ คันละห้าสิบบาท

(๔) รถพ่วงของรถจักรยานยนต์ คันละสิบบาท และ

(๕) รถยนต์ หรือรถพ่วง ซึ่งใช้ล้ออย่างอื่น นอกจากล้อยางกลวง ให้เก็บภาษีเพิ่มขึ้นจากอัตราที่กำหนดไว้อีกครึ่งหนึ่ง

มาตรา ๕ ในยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมที่ สูงสุดท้าย โดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๗๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑ (๑) รถยนต์ดังกล่าวต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษี

(ก) รถดับเพลิง

(ข) รถพยาบาล หรือรถบรรทุกศพ ซึ่งมีใบรูดสำหรับรับจ้าง

(ค) รถของ วิเทศประเทศหรือ ทบวง กรม หรือเทศบาล เฉพาะที่ใช้ในกิจการ ในเขตจังหวัดหรือจังหวัดหนึ่งมิได้ ในกิจการก่า

(ง) รถบดถนน

(จ) รถแทรกเตอร์สำหรับใช้ในการเกษตรที่มีใบรับจ้าง

(๑) รถยนต์ดังกล่าวต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นจากอัตรา

ทะเบียนและภาษี


(๑) วิเทศประเทศ

(๒) รถ วิเทศประเทศ ของราชการตำรวจ

(๓) รถสิ่งของที่มีใบรับ

(๔) รถซึ่งไม่ใช้การ แต่ถ้าได้เสียภาษีแล้ว แม้ไม่ใช้การ เจ้าของไม่มีสิทธิจะได้อาปินคืน.

.....
.....


สมศรี พิมพ์

คณะกรรมการเข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมการมิใช่โรจนลงบ้าง

นายพันวิชัย อินทะพันธ์ (กรรมการ) : ไม่มี

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการฯ อ่าน

เลขาธิการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๓๕ พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งร่างพระราช-

บัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๒ มาตรา ๘ มาตรา ๓

ประธานสภาผู้แทน : มาตรา ๑ มีจุดงวนไว้คือนานใหญ่ ๆ

๑๑.๒๒ ๒.

นายใหญ่ สหิรชาก (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรานี้ไว้ก็โดยมีเหตุผลอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้เคยกล่าวในชั้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติก่อนหน้านั้น ข้าพเจ้าได้แปรญัตติความคำรับรองของรัฐมนทรีว่า การกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้ให้ไว้คือสถานะในครั้งนั้นว่า ส่วนรายละเอียดขนาดไม่ก็เรื่องที่จะไปแปรญัตติก็ไม่ได้แปรญัตติแล้วกรรมาธิการ ไม่ยอมข้าพเจ้าจึงขอสงวนไว้ก็ ที่ข้าพเจ้าแปรญัตติไว้เวลานี้ก็ไม่ประการอื่น นอกหากการลดอัตราค่าธรรมเนียม ข้าพเจ้าก็ขอสงวนอัตราค่าธรรมเนียมไม่อนุญาตให้มีรอบคอบเป็นว่า - รอบคอบส่วนบุคคล สำหรับผู้ใดลดอัตราค่าธรรมเนียม ๕๐ บาท และมาตรา ๑ ในอนุมาตรา ๑ มีว่า - รอบคอบส่วนบุคคล สำหรับผู้ใดลดอัตราค่าธรรมเนียม ๑๒ เดือน กรรมาธิการก็ให้ ๒๐ บาท ข้าพเจ้าขอแปรญัตติให้ เป็น ๑๐ บาท ส่วนรอบคอบสาธารณะสำหรับระยะเวลา ๑๒ เดือน ข้าพเจ้าขอแก้ไขเพียง ๕ บาท แต่ว่ากรรมาธิการจะให้แก้ไข ๑๒ เดือนเพียงเดือนละ ๒๐ บาท แล้วอัตราค่าธรรมเนียมหลักสำหรับพาณิชย์ ๑ บาท ข้าพเจ้าแปรญัตติให้กรรมาธิการ ไม่ยอมยินยอมร่างโดยอัตราค่าธรรมเนียมหลักสำหรับพาณิชย์ ๕ บาท เหตุของข้าพเจ้ามีค่าง ๆ ที่ขอหาประการ ประการแรกที่เห็นว่าข้าพเจ้าคิดว่านโยบายการเก็บค่าธรรมเนียมหลักสำหรับพาณิชย์ ถ้าพูดถึงหลักการในการเก็บภาษีไม่ควรจะแบ่งเป็นภาคี นี่เป็นหลักที่ควรพิจารณาถึงว่าถ้าจะเก็บค่าธรรมเนียมเก็บแค่เพียงให้คุ้มกับค่าแรงงานที่ต้องใช้เท่านั้น รัฐบาลนั้นไม่ควรจะคำนึงถึงว่าค่าธรรมเนียมเป็นการโดยเก็บเป็นภาษี ความจริงที่เห็นชัดว่าเห็นอย่างที่ว่ารัฐบาลเสนอมาแล้วซึ่งได้กล่าวว่าเป็นค่าธรรมเนียมนี้เกิดขึ้น ก็เป็นค่าธรรมเนียมแล้วจะเก็บให้เป็นภาษี ถ้าว่ากันทางหลักการแล้วค่าธรรมเนียมควรจะเก็บไม่สูงเกินไป นี่เก็บเป็นภาษีก็ ภาษีรอบคอบนี้ที่เก็บค่าธรรมเนียมสำหรับเจ้าของไม่เก็บ ซึ่งได้เก็บค่าธรรมเนียม

พ่อค้าข้าวซึ่งไม่มีทางรอดโตก็ค้องมรดกข้าว โดยรดยนต์สาธารณะ ถ้าหากว่าเก็บบาณี
 รดยนต์เพิ่มขึ้นอย่างที่ว่า ภาวะภาษีไม่ได้ตกอยู่กับรดยนต์ แต่ว่าตกอยู่กับคนที่ระบมรดก
 และยิ่งกว่านั้นยังคิดกันที่จะส่ง เสริมให้รดยนต์มากขึ้น อย่างที่ข้าพเจ้าเรียนแล้วว่าไม่สัมพันธ์
 กับถนน เรากำลังอนุมัติให้เงินแก่รัฐบาลนี้เป็นจำนวนมาก รัฐบาลนี้ยังดูเงินจาก
 ต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เงินจำนวนมาก ๆ นี้อาจจะถอนแล้วไม่ส่งเสริมให้รดยนต์
 ในถนนมาก ๆ ก็ ค่าขนส่งที่จะให้ก็ไม่คุ้มที่ ต่อไปก็จะเห็นผลเสียหายแก่เงินกู้ที่ดูมา
 คือรัฐบาลไม่มีทางที่จะไต่ภาษีหรือ ไต่ โภคทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นจากการใช้ถนนคุ้มกับคอกเป็น
 เงินที่ดูมาจากธนาคารโลกเลย โดยเหตุผลอย่างนี้ข้าพเจ้าจึงคิดว่าอย่าไปเพิ่มคิดว่
 เพราะเพิ่มแล้วได้เงินอีก ถัดน้อย และจริง ๆ ที่เคยเห็นว่าที่เก็บบาณีการปีไม่ควรรจะ
 เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเก็บ ควรจะเป็นหน้าที่ของกระทรวงการคลัง
 จะเหมาะกว่า เพราะข้าพเจ้าเรียนแล้วว่า การเก็บบาณีค้องเป็นเทคนิคอย่างหนึ่ง
 ไม่ใช่อยู่ ๆ อยากรจะ ได้เงินสักก้อนหนึ่งก็บังคับโดยออกกฎหมาย ทำอย่างนั้นจะเกิดผล
 ดีแก่บ้านเมืองอย่างไร ข้าพเจ้าก็มองไม่เห็นเหตุผลของกรมการกิจไม่มีมันอกจากขอว่า
 ค่าของเงินลทำให้สัมพันธ์กับค่าของเงินได้เท่านั้น ความจริงจะเขียนหนังสือ ๒-๑ ตัว
 ชุดในใบอนุญาตค่าจคหะเป็นรดยนต์เงิน ๑๐ บาทก็เกินค่าแรงแล้ว จ้างใครเขียนก็
 ยินดี ยินดีควรเป็นตักค่าธรรมนิยม ถ้าจะถือว่าการใช้รดยนต์ค้องเสียค่าภาษี วิธีการ
 อย่างนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยในการเก็บบาณีรดยนต์สาธารณะ และข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
 ในการเก็บบาณีรดยนต์ส่วนบุคคล จึงขอเลิกไว้ เพราะเก็บได้แล้วไม่เท่าเสีย ในที่สุดคน
 ยาก ๆ จน ๆ ซึ่งไม่สามารถส่งอย่างที่กรมการกิจว่าต้องถูกเนเสีย คนซึ่งรดยนต์คิดหนึ่ง
 ในที่สุดได้แก่บริษัทรดยนต์ ราคาการรดยนต์คงเดิม การบรรทุก คนโดยสาร น้ำมันเบนซิน
 คงเดิม คนซึ่งรดยนต์คงเดิม ค่าที่เพิ่มขึ้น เนเสียไปเป็นค่าภาษีอย่างนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเก็บ
 เพิ่มขึ้น เป็นรูปนี้จะผิดหลักวิธีการคลัง

ถือว่าเก็บค่าธรรมเนียมเป็นเงินภาษีนิติบุคคล ไม่คุ้มกับครหา คนที่ไร้อดยกรข้าพเจ้าคิดว่า
 ใญ่หลายแสน เมื่อออกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้วกระทบกระเทือนคนโดยสารเข้าแล้ว ในที่สุด
 เจ้าของว่างคือรัฐบาลนี้จะถูกค่าหนี้อัติน โคนเงินไม่คุ้มค่า เรื่องอะไรที่เราจะถูกค่าหนี้อัติน
 หากประชาชน เงินค่ารถเพียง ๒๔ ล้านรัฐบาลหมกมุ่นฎาหาไม่มีจริง ๆ ปิดทึบไม่ลงอย่างนี้
 ข้าพเจ้าก็ยอม แต่ไม่ใช่เช่นนั้น ถึงแม้ที่สุดจะไม่แก้อัตินค่าธรรมเนียมของปริมาณก็อยู่
 ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าไม่ควรให้เป็นไปอย่างที่มีการมาธิการแก้ไขนี้ ควรจะเป็นอย่างที่ว่าข้าพเจ้าได้
 ได้ปฏิบัติไว้

๑๑.๓๐ น.

พันตำรวจเอก ปราโมทย์ รุ่งเจริญ กรรมการสิทธิมนุษยชน : ผมขอชี้แจงดังนี้ คือ
 ความจริงในชั้นกรรมาธิการนั้นมีการโต้แย้งเรื่องจำนวนเงินที่เหลื่อมล้ำข้างเล็กน้อย เมื่อ
 กล่าวแล้วอาจจะถูกถึงรถยนต์สาธารณะเป็นรถที่หาประโยชน์เป็นการอาชีพ เพราะฉะนั้นการ
 ที่จะเพิ่มค่าธรรมเนียมขึ้นบ้างเล็กน้อยในระยะเวลาปัจจุบันซึ่งค่าครองชีพเป็นอย่างนี้ ก็เห็นว่า
 เป็นการสมควร คือเป็นการหารายได้ เป็นอาชีพ ส่วนรถยนต์สำหรับส่วนบุคคลนั้น จริงอยู่
 ความธรรมดาที่คิดว่าความจำเป็นจึงจะซื้อรถยนต์ แต่เท่าที่ปฏิบัติส่วนมากแล้วคนที่ปานกลางมีรถยนต์
 ไว้ คือค่าเสียถูกกว่าที่จะไปเช่าพาหนะอื่น ๆ ส่วนคนที่มั่งคั่งหรู ๆ นั้นมีน้อยเต็มที
 เพราะฉะนั้นในการเพิ่มค่าขึ้นซึ่งเมื่อก่อน ๕ บาทขึ้นเป็น ๒๐ บาทผมเห็นว่าเป็นการสมควร
 ทั้งนี้เนื่องจากค่าเงินถึงราคารถยนต์เมื่อก่อนนี้ราคา ๒ พัน บาทซื้อรถยนต์ได้ เคียวนี้ราคา
 ๔ - ๕ หมื่น เมื่อเปรียบราคารถยนต์เมื่อก่อนกับเคียวนี้ก็ผิดกันหลายเท่า แม้กระทั่งรายได้อีก
 กาง ๆ เราก็มีการเพิ่มให้ เพราะฉะนั้นการที่จะเพิ่มเล็กน้อยผมเห็นว่าเป็นการสมควร ไม่เป็น
 การร้ายแรงเกินไป การใช้จ่ายต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ก็ไม่ได้เพิ่มเงินในการครองชีพมากขึ้น
 อีกแบบอะนะ ค่าแรงงานที่จะต้องมาตรวจสอบไป/อะไรคืออะไรเจ้าหน้าที่ก็คอยทำ นอกจากนี้
 นี้เงินรายได้เกี่ยวกับรถยนต์นี้ คือเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้เราจะต้องแบ่งให้เทศบาล
 ครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นอันนี้ไม่ว่ารัฐบาลเก็บไว้คนเดียว แบ่งให้เทศบาลเพื่อนำไปบำรุง
 ทาง ~~เมื่อออกถึงตอนแล้ว~~

เมื่อกล่าวถึงตนแล้ว ก็จะเห็นได้ว่า เวลาที่ผู้ทรงสิทธิ์ของทาง ก. คีร์ถวางอนบทกลาง
 ทาง ก. ของเทศบาลเมืองขึ้นเป็นเงาคามตัว เพราะฉะนั้นในการที่จะไต่ถามถามีรณบท
 ซึ่งไร้ค่าของของเทศบาลอย่างนี้ก็เป็นควรเพิ่มที่ถามตัว เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าในการ
 นี้เพิ่มที่ไต่ ในการขอเพราะขอตามกับเหตุการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ สำหรับเรื่องรอนบท
 สวรรค์นั้นก็ไม่ควรจะวิตกอย่างว่า รอนบทบ้างก็ไม่น่าจะวิตก คือในการที่จะไปไต่ถาม
 หากคนใดสารก็มีคณะกรรมการควบคุมแล้ว เราจะพิจารณาให้ตามสมควร ไม่รู้ว่า
 เราเห็นถามีรณบทจะไม่รับราคาทำโดยสาร ซึ่งมีก็ไม่ควรจะไปเอื้ออำนวยอย่างใด

เมื่อถามว่ามีค่าการจดทะเบียนบริษัทออกชื่อ เดิมก็ไม่มีรับ ห้างนี้คือความ
 สะดวกที่จะให้ส่วนบุคคลไม่ของไปจดทะเบียนบุคคล ซึ่งอาจจะมีการทดลองกันก็ได้ จึงได้
 ไปไปจดทะเบียน แล้วเราก็เดิมเดิม ๒๐๐ บาท ถ้าจะพูดถึงฐานะของรอนบท มีรอนบท
 ตั้งแต่อายุ ๒๐ ปี คว่าจะถึง ๕๐ ปี ก็เห็นการคุมกันแล้ว เป็นเรื่องให้ความสะดวกแก่ผู้
 มีรอนบท

นายใหญ่ วิศวกร (นครสวรรค์) : ท่านสมาชิกในภาคนี้คงได้ฟังเหตุผล
 ของกรมการนิการแล้ว เหตุผลที่บอกขึ้นมาเมื่อที่ ทางสภาเมืองจะสนใจที่คิดฟัง สำหรับ
 ในเรื่องเงินที่กินไว้ให้เทศบาล เมื่อท่านได้ฟังเหตุผลก็อาจจะดูไม่สบายใจเห็นด้วยกับ
 กรมการนิการว่าที่เกี่ยวกับรอนบทน่าจะถือให้เทศบาล แต่หากเราจะได้เห็นที่ออกประมาณ
 ว่าสำหรับเงินที่กินไว้ให้เทศบาลแล้วได้แก่ถามีรณบทแต่ละอย่างเดียวกัน ถ้าจะพิจารณาการ
 งบประมาณของเรา สำหรับงบประมาณประจำปีแล้วจะเห็นว่าเรามีเงินในมืออีกก็ค่อนข้าง
 ที่จะให้เทศบาล ซึ่งจะเอามาใช้รอนบทอย่างเดียวกันแล้ว เทศบาลที่ได้น่าก็ยังไม่ได้อันว่า
 เขาก็ยังเก็บไว้ให้เทศบาลเงิน ๒๔ ล้านก็ยังไม่ได้อันนี้ก็เป็นเหตุช่วยไม่ใคร่รู้
 ๕๐ เปอร์เซ็นต์กับ ๒๒ ล้านบาท เทศบาลมีอยู่ ๑๐๐ กว่าแห่ง

~~มี...~~ โคนละเท่าไร แขนสองหมื่น หรือหมื่นสองพัน อะไรเช่นนี้ เพราะฉะนั้น
 ไม่มีคนอื่นเป็นตัวอย่างเท่านั้น ข้อสำคัญที่สุดที่จังหวัดเจ้าช้างคือรถยนต์สาธารณะ กรมการ
 ช้างว่ามีกรมการควบคุมรถยนต์สาธารณะได้ ช้างเจ้าเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ ๒ ประการ ประการ
 แรกทีเดียว กรมการจะสร้างรถ/รถสิบล้อ/รถสิบล้อหรือรถพ่วงไปมีบริษัทคนที่เดินรถสาธารณะ
 ให้เสีย เพราะในที่สุดบริษัทเดินรถสาธารณะก็จะเลิกไปเอง มีประการหนึ่ง ประการที่ ๒
 รถยนต์สาธารณะ^{ที่}ที่^{หา}ไม่พบเพียงรถประจำทางเท่านั้นไม่ อาจจะเป็นรถบรรทุก ซึ่งช้างเจ้า
 เป็นห่วงมากที่สุดคือรถยนต์บรรทุกข้าว หรือรถทำนา รถพวกนี้ไม่เพียงแต่จะต้องแบกภาระภาษี
 เพียงค่าจ้างก็ยังมีละเลยแล้ว ถ้ารถยนต์ในเมืองไทยที่เป็นรถบรรทุก ๒ - ๓ ร้อยตันก็เกือบ
 จะไม่สามารถเดินได้แล้ว เพราะราคาขางแตกต่างกัน ๒ - ๓ ร้อยบาท ทีเดียว ๒ - ๓ พันแล้ว
 ภาษีต่าง ๆ ก็ขึ้น บางก็ขึ้น น้ำมันก็ขึ้น แล้วจะมาขึ้นภาษีประจำอีก ภาระจึงไม่เพียงอย่าง
 กรมการเข้าใจ รัฐบาลที่หันหลังมาถูกไม่มากมายนัก แต่ถ้าคิดถึงภาษีทั้งคืนและข้อเท็จจริง
 ที่ปรากฏมีปัจจุบันนี้ เหตุการณ์ที่ช้างเจ้าเห็นว่าจะขึ้นมาจะมีอยู่อีก ถ้าเป็นอย่างนี้ระมัดระวังการ
 ขนส่ง และความมุ่งหมายของรัฐบาลนี้ หรือไม่ว่ารัฐบาลใด ๆ ในเมืองไทยที่จะให้ความสะดวกสบาย
 แก่ราษฎรหรือเพื่อให้ประชาชนถูกลงก็ได้ มันเป็นไปได้ เมื่อเป็นไปได้ คุ้มเหตุผลต่าง
 กันกับเงินเพียงที่จะได้เล็กน้อยเท่านั้นจึงไม่ควรที่กรมการจะคิดเอา เพราะฉะนั้นเหตุผลต่าง ๆ
 ที่กล่าวแล้วจึงเห็นว่าไม่ควรจะเพิ่ม ถ้าพูดถึงราคารถยนต์กับค่าใบอนุญาต มันเป็นคนละเรื่อง
 เพราะราคารถยนต์สูงขึ้นเราก็เห็นภาษีผู้ถาวรเพิ่มขึ้นได้ แต่ว่าค่าธรรมเนียมนั้น ช้างเจ้าว่า
 ถ้าราคากระดาษขึ้นไปหลาย ๆ เท่า คือกระดาษเพิ่มราคาแผ่นละ ๕ บาท ถ้าขึ้นไปอีกบาทเป็น
 บาทก็ถูกกันได้ แต่ก็อาจจะขึ้นอีก ๑๐ เท่าราคากระดาษก็ยังไม่ถึง ๑๐ สตางค์ แต่แทนที่จะ ๑๐ สต
 เออเสีย ๒๐ - ๓๐ บาท เกินไป ค่าธรรมเนียมนี้หลักเกณฑ์ที่ทำให้เพียงไม่ใช่ให้ใครใช้
 เจ้าหน้าที่อื่น ๆ คือทุกคนเท่านั้น ไม่ใช่เอาอย่างไปโดยเอาจากราษฎร

เพราะถ้าเก็บค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้วนั้นจะเป็นภาษี แทนที่จะเรียกภาษีให้ เหล่านี้ เรียกค่าธรรมเนียม
 เบื้องต้น แต่ค่าธรรมเนียมกับพยานนั้นเอง ฉะนั้นมีเหตุผลอะไรที่จะขึ้นภาษีในเรื่องนี้ สิ่ง
 สำคัญที่สุดที่กรมการศุลกากรและสภานี้จะพิจารณาเก็บภาษีคือผลเสียการยศศิต ไม่ขึ้นกับ
 การคลังที่ใครจะหักกัน หักมาได้ชั่วคราวก็ถูกหักจากคนกลาง ภาษีก็แพง ข้างที่แพง น้ำหนัก
 เป็นวินก็แพง ความเป็นจริงกฎหมายกับมีการจะไม่ใช่ว่าผู้รดยนต์สาธารณะ อยู่ที่ใครจึงเป็น
 ประชาชนทั่วไป ผู้ที่พูดว่าผู้ใด ผู้คนนั้นก็กล่าวมาไม่เพียงพอ ข้าพเจ้าคิดว่าเหตุผลที่ข้าพ
 เจ้าห้ามไม่ให้ไปประโยชน์แก่ราษฎรยิ่งกว่าจะ เก็บเงินให้ใครเงินคุ้มกัน จะเก็บผลชดทุกคน
 ข้าพเจ้าก็ไม่ว่า อันเงิน ๒๔ ล้านบาทแล้วทำให้คนเคียดระแค้นผู้หนึ่งแล้วถูกวิพากษ์วิจารณ์
 ว่าสภานี้ไม่ได้คำนึงถึงความเคียดระแค้น สักแก่ว่าเกิดก็เก็บไปเรื่อย ๆ เหตุผลที่น้อยแล้วเรา
 จะขมให้เสียภาษีในวิธีที่ราษฎรต้องเสียภาษีในเรื่องนี้

พ.ค.๑. ปราบโทษ จงเจริญ กรมการศุลกากร : ความจริงที่ห้ามสมาชิกขึ้นแจ้ง
 เมื่อขึ้นชื่อเหมือนจะ เป็นเหตุขึ้นเรื่องรดยนต์สาธารณะ กฎหมายนี้เกี่ยวกับรดยนต์ไม่เกี่ยวกับรดยนต์
 รดยนต์ ควรจะเก็บมา ๖ - ๗ ปีแล้ว เพราะเหตุว่าถ้าจะพูดแล้วกฎหมายอีกว่าที่จะเก็บนี้
 เป็นเรื่องที่ไม่เก่าแก่โบราณแล้ว เพราะเหตุว่าจะเก็บรดยนต์ละ ๑๐ - ๒๐ บาท เห็นว่าไม่คุ้ม
 กันกับค่าที่จะข่มขณ ค่าเจ้าหน้าที่ควบคุม แม้คงมีประมาณค่าว่าจรรยาจรธาจะเกินกว่า
 เงินจำนวนนี้เสียแล้ว เพราะฉะนั้นสภานี้ควรจะต้องเห็นใจที่รัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้ ความ
 จริงไม่รักจากประชาชน ส่วนรดยนต์สาธารณะก็ความจริงไม่รักกัน เท่าที่เห็นอยู่เวลานี้
 มีค่าไรท์ โคร ๓ ก็อยากจะได้รดยนต์ที่ประจำทางเข้ามาเก็บ เป็นภาระแสดงได้ว่า
 ไม่เป็นภาระชากทุน

คณะกรรมการที่จะควบคุมราคาไม่ให้เราใจไม่ใส่ราคาจะกดราคาจนไม่ให้เขาเดินรอด
 เราต้องยอมปล่อยให้เขาเลี้ยงตัวได้ และเพื่อบริการประชาชนได้ ในขณะที่เดียวกันก็เป็น
 การช่วยภาษีเงินวามีกำไรพอสมควร ในขณะที่ค่าของเงินบาทจะไม่ต่ำกว่าค่าที่เมื่อก่อนนี้
 มากอย่างที่ผมเขียนเมื่อเดือนที่แล้วว่า ณขณะนี้เมื่อก่อนสิ้นปีราคา ๓,๐๐๐ บาท เดือนนี้ถึง
 ๔ - ๕ หมื่น เมื่อเช่นนี้แล้วจะเก็บค่าภาษีเพียง ๒๐ ความยากก็ไม่เห็นมีอะไรมาก

นายธนันท์ สันระฆัง (นกรราชสีมา) : เสนอญัตติความนึกเห็นตรงกับ
 ญัตติประมุขที่ ผมต้องมาพูดเพราะว่ารัฐบาลนี้อาจจะเข้าใจผิดว่าการเพิ่มภาษีต่าง ๆ นั้น
 รัฐบาลไม่มีทางออกหาก โศกแล้วรัฐบาลเพิ่มขึ้นมา ๆ ความเดือดร้อนอยู่ที่ประชาชน
 กรมการศึกษาก็ชี้แจงว่าเรามีคณะกรรมการควบคุมค่าโดยสารแล้ว รอให้ตอนหลังไม่ถึง
 เรื่องนั้นขึ้นขึ้นราคารัฐบาลไม่สามารถจะควบคุมน้ำมันได้ ขอมให้บริษัทต่าง ๆ ขึ้นราคา
 น้ำมัน รอโดยสารก็ต้องขึ้นราคาควีน ความเดือดร้อนอยู่ที่ประชาชน และเวลานี้เครื่อง
 อาวุธ บางก็เกี่ยวกับอุปกรณ์รถยนต์ ราคาแพงขึ้น ๆ เจ้าของรถก็แย เมื่อเจ้าของรถแย
 รัฐบาลมาเพิ่มภาษีขึ้นอีกก็เป็นเงาตามตัวเราต้องขอขึ้นราคา รัฐบาลบอกว่าจะควบคุมไว้แล้ว
 ชาติเขาบอกจะหวามว่ารถสาธารณะที่วิ่งอยู่ รถบรรทุกสินค้าต่าง ๆ รัฐบาลควบคุมราคา
 เราได้ไหม รัฐบาลควบคุมไม่ได้ ถ้าอย่างนั้นท่านจะมาแสดงคำไมตรีกับ/ก รถต่าง ๆ
 ท่านควบคุมเขาไม่ได้หรอก ยกเว้นอย่างเดียวคือรถประจำทางเท่านั้นที่ท่านควบคุมได้
 เพราะฉะนั้นการที่บอกว่าไม่เดือดร้อนกับประชาชน ทำไมจะไม่เดือดร้อนเมื่อค่าครองชีพ
 สูงขึ้น เหตุที่สูงขึ้นก็เพราะว่าค่าขนส่งสินค้าต่าง ๆ และค่ารถแพงขึ้นของรถโดยสารแพง
 ขึ้นเป็นเงาตามตัว ประชาชนก็เดือดร้อนโดยสารก็เดือดร้อน ปัญหาสำคัญอยู่ที่กรณี
 การที่ท่านพูดว่าควรที่จะเพิ่มถึง ๒ มีดวงแล้วชาติเขาเห็นหัวสี่ตัวควรที่จะเพิ่มขึ้นเพราะว่า
 ค่าเงินค่า ค่าตัวควรที่จะเพิ่มให้คนอื่นไม่ไรจะเพิ่มอย่างนี้ ไม่ถูก ท่านได้เงิน ๒ ล้าน
 บาทเต็ม แล้วการบริหารเป็นอย่างไร ท่านพูดอย่างนี้ท่านแน่ใจหรือว่ารัฐบาลนี้จะไม่ถูกค่า
 รัฐบาลนี้โดนลงงน โยนายแล้วว่าท่านนายพลค่าครองชีพจะให้ประชาชนอยู่เป็น เป็นสุข
 แต่เรื่องอย่างนี้ไม่ใจประชาชนอยู่เป็นสุขแน่

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่ประสงค์จะร้องว่าการที่ท่านจะ เริ่มภาวียรถยนต์นี้ในคราวจะ เริ่ม
ท่านควรจะหาเงินก้อนหนึ่งก่อนโดยมากเสีย ท่านบอกว่าทำให้ถนนเสียในชั้นนี้ไม่น่า
เป็นปัญหาเพราะถ้าเราต้องการความเจริญของประเทศชาติ เราก็ต้องมีถนนหนทาง
ให้รถวิ่ง ไม่ใช่ที่ว่าท่านจะร้องเก็บเงินภาษี.....

ประธานสภาผู้แทน : สกโพร ที่พูดมานี้เกี่ยวกับคนขับไม่เกี่ยวกับภาวียรถยนต์

ร.ท. อนันต์ ศันสะขวนะ (นครราชสีมา) : ที่พูดรวมอย่างนี้เพราะกรรมการสภา
แสดงว่าอย่างนั้น ว่าเขาค่าธรรมเนียมไปทางถนนหนทาง ผมจึงคิดว่าถ้าทำอย่างนี้แล้วท่าน
จะหาถนนให้รถวิ่ง ท่านจะเอาเงินเฉพาะภาวียรถยนต์ ผมเห็นว่าเอาทางอื่นดีกว่า
ทางของอื่นแทนที่จะเอาค่าธรรมเนียม ๑๔ ล้านบาทเศษมาจกให้ เพราะฉะนั้นจึงไม่เป็นด้วย
ในการ เริ่มภาวียอย่างนี้เพราะว่าเจ้าของรถจะต้องร้องกันมา กรรมการจะต้องให้วิธี
ต่าง ๆ อีกกันนะ ท่านมีงเสียหนังสืออยู่ก็ได้ที่ท่านว่าพวกนี้มันค่าไรมาก ความจริงเขา
จะต้องเสียค่าอะไรบ้างต่าง ๆ มาก เช่นค่าคนขับ ค่าสีกันหรือ ค่าน้ำมัน นอกจากนั้นทุกคน
จะต้องเสียจกที่ทั่วไป ท่านเข้าใจว่าผู้ที่บริกรจ้าง เป็นผู้ที่รับจ่ายค่าความจริง เขาเป็น
กรรมกรที่ ๆ นี้เอง ไม่ใช่ที่ท่านเป็นผู้ที่จ่ายขนานนี้แล้วท่านก็ว่าดีแล้ว มีค่าไรแล้ว จึง
ขอฝากความนึกคิดเพียงเท่านี้

นายทองดี ศิสรราชวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติเพราะอภิปราย

กันมานานแล้ว
มีสมาชิกบริกร

นายใหญ่ ศรีตชวาท (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอให้เลิกอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกบริกร

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เลิกอภิปรายต่อไปโปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่าควรลงมติได้แล้วโปรดลุกขึ้น

ป็นสมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันลงมติแล้ว

นายใหญ่ ศรีตราช (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอสรุปตามข้อบังคับ ๑๕ นาที

ประธานสภาผู้แทน : อย่าให้ช้าประเด็นกัน

นายใหญ่ ศรีตราช (นครสวรรค์) : ไม่ช้า เหตุผลที่ข้าพเจ้าได้พูดในเรื่องนี้
ข้าพเจ้าขอสรุปในคำปรศติของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอยากจะให้ข้อคิดกับสภานี้ถึงคำปรศติ
เกี่ยวกับคำที่รับของสำเนาเอกสารซึ่งกรมการได้ยื่นขึ้นไป เป็น ๒ นาที

สถานีพิมพ์ ครั้งที่ ๑๐/๕๕

โดยเวลา ก. ๓๔/๑

ถ้าหากว่าเราจะทิ้งเรา เราก็ทิ้งจะดีกว่าเราไม่ไปเบียดเบียนซึ่งเขาไม่จำเป็น
 ที่จะต้องไปทำสิ่งใดในการที่จะต้องถูกเบียดเบียนในการเสียบเงินเสียบทอง ข้าพเจ้า
 ที่รู้สึกว่าการรั้งรอบนครไม่ว่าจะเป็นรอบนครสาธารณะหรือส่วนบุคคล นี้ก็เป็นคนไทย
 คนหนึ่งซึ่งถือว่าเขาได้มีตัวตนอยู่ในสถานที่แล้ว ข้าพเจ้าอยากจะได้ให้มันได้เต็มเสียง
 ถึงเหตุผลของกรรมวิธีการนี้ของข้าพเจ้าว่าการที่จะเพิ่มเงินโดยเหตุผลที่จะเอาเงิน
 ถอนหนึ่งไปมาข้างถนนหนทาง ดูเหมือนหนึ่งกรรมวิธีการนี้ได้คำนึงถึงว่าองค์การของ
 รัฐนั้นรับใช้ประชาชนโดยคิดผลตอบแทนเป็นเงิน ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีหลักการ
 และวิธีการใด ๆ ในโลกนี้ที่ทางฝ่ายรัฐจะพึงประสงค์อย่างนั้น ถ้าหากว่าจะถือ
 อย่างกรรมวิธีการดำเนินกิจการทั้งโรงเรียนที่ของเก็บค่าธรรมเป็นทั้งหลายด้านมา
 เพราะสอนนักเรียนเสียบเงินมากก็คิดเอาเงินจากคนที่มาเรียนมาก ที่ในส่วนรอบนคร
 ที่เดินในถนนที่ในรถสาธารณะที่ทางใดที่ทางนั้นที่เดินรถวันหนึ่งหรือสองวันนั้นได้
 ความจริงที่เขียวรถที่เดินตามถนนช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่ไร้อ
 และรวมทั้งคนที่ไม่มีรถด้วย และเป็นการสะดวกทั้งการปกครองและการปราบปราม
 ไร้อธรรม และในการขนส่งทุกประการซึ่งมีเหตุผลที่ควรจะได้รับพิจารณาทั่วกันอย่างนี้
 โดยเราจะถือว่าจะต้องเก็บอาจากรถนั้นไม่ถูก แล้วข้อเท็จจริงนี้ก็ได้ออกอยู่แล้วว่า
 เขาจากรถไม่ไร้อธรรมาไปอยู่ณผู้ที่ไร้อธรรมา เขาก็มาที่สภาศึกษา ๒๕ ด้านมา
 ทวงรถก็แบกภาระไป ในที่สุดภาระนี้ก็ตกอยู่กับคนอื่น ตามเหตุผลที่ข้าพเจ้าได้กล่าว
 มาในสภานี้จะเห็นด้วยกับกรรมวิธีการหรือ ข้าพเจ้าอยากจะได้ถามเรียนเช่นนี้ ถ้า
 ออกกฎหมายนี้ข้าพเจ้าคิดว่าสภานี้ก็ไม่ได้ตั้งใจที่จะเบียดเบียนราษฎรโดยไม่จำเป็น

สภาผู้แทน ๑๘/๕๕

พุทธศ ๕๐/๑

ได้ให้ชื่อว่าสภาผู้ใดทำหน้าที่ของตัวเรื่องจะป้องกันผู้ใช้ไม่ให้รู้เกี่ยวกับภาษีโดยไม่ให้เจ้าเป็น
ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นหน้าที่ที่ควรจะมีต่อระบอบสหกรณ์ที่มีสภาเพราะว่าถ้าสภาไม่คำนึงถึง
ราษฎรที่เลือกตั้งตัวมาจะเสียภาษีแล้วสภานั้นข้าพเจ้าคิดว่ามีประโยชน์น้อยโดยเหตุผลอย่าง
นี้ผู้รู้รัฐวิสาหกิจ ข้าพเจ้าคิดว่าสภาผู้ใดจะได้เห็นความกับข้าพเจ้า

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้องค์มีประเด็น ๒ ประเด็นเท่านั้น คือว่า เอกภาพ
ร่างเดิมหรือ เอกภาพผู้แปรวัติ ท่านผู้ใดเห็นควร เอกภาพผู้แปรวัติ โปรดดูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควร เอกภาพร่างเดิม โปรดดูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่า เอกภาพร่างเดิม

เลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๕

๑๑-๕๓ น.

นายใหญ่ ศึกษาศาสตร์ (นครสวรรค์) : อันนี้ก็เป็นเหตุผลคล้าย ๆ กันที่โครงการ
เรียนมาแล้ว คือเป็นเหตุผลไม่หลักใหญ่แน่ ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาจะให้รัฐบาลเกี่ยวกับภาษี
จากบุคคลโดยไม่ให้เจ้าเป็นข้าพเจ้าจึงขอแปรวัติไว้ในเรื่องรถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์
สาธารณะ รถยนต์บรรทุกให้เกี่ยวกับน้ำหนักของรถยนต์ตามบัญชีที่ข้าพเจ้าทราบมีอยู่
แต่ทำให้เกี่ยวกับในการเก็บภาษีมีอยู่หลายประเภท ข้าพเจ้าขอตั้งเสียคือไม่ขอให้เก็บ
ในเรื่องรถยนต์บรรทุก ส่วนบุคคล รถยนต์ลากจูง รถยนต์รับจ้างบรรทุกคน รถยนต์
ประจำทางและรถยนต์รับจ้างพิเศษ เหตุผลที่หักโดยข้าพเจ้าเกรงว่าประชาชนจะ
เดือดร้อนอย่างที่ว่านี้ประเด็นหนึ่งอีกประเด็นหนึ่งถ้าหากว่าบุคคลผู้ใดได้รู้รัฐวิสาหกิจ
ค่าภาษี ๕ เท่าของอัตราค่าภาษีในกรณีข้าพเจ้าเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ จากที่มีอยู่ในเรื่องของ

สภาผู้แทน ๑๔/๕๕

ผู้ทรง ๕๐/๒

กรรมการเองที่เข้า เจ้าใหม่ คิมซาร์ เจ้าโต ในกองทะเบียนพยานะได้ เห็นพฤติการณ์
ในการคชทะเบียนรถยนต์ว่าใครไร เราได้รับการเตือนอย่างมากไม่เพียงแต่รถยนต์ รถจักร
ยานสามล้อ

จึงเปิดโอกาสอีกอย่างหนึ่งว่าที่จะเป็นรองควรศึกษาได้ตลอดคืนและเก็บเงิน ๕ เท่า เมื่อเก็บแล้วเงินก็เก็บก้อนเป็นกอบ ค่าที่ทำงานให้แก่ชาวบ้านก็เสียหายน้อย เพราะเป็นข้าพเจ้าจึงคิดว่าทำอย่างวิธีข้าพเจ้าว่าได้นิด ก็เว้นเคียวกับมาตราอื่น ๆ กระหวงมหาศไทยฝ่ายที่เป็นเจ้าของร่าง เรื่องนี้โคกกล่าวในสภานี้เหมือนกันว่าเห็นด้วยกับข้าพเจ้าว่าขอให้แปรรัฐศรี ศรีนข้าพเจ้าแปรรัฐศรีจริง ๆ กรรมวิธีการก็ไม่ยอมข้าพเจ้า เมื่อกรรมวิธีการไม่ยอม คำนั้นสัญญาที่กล่าวในสภานี้ก็ไว้ประโยชน์ ข้าพเจ้าจึงกรมเวียนท้อที่ประชุมสภานี้ขอให้คำนึงถึงวันที่จารณาขึ้นก่อนวันหลักการขึ้นกันว่าเราเคยพูดกับกระหวงมหาศไทยว่าอย่างไรในปัญหาเรื่องนี้ ก็อยากจะให้เจ้าหน้าที่ทำงานคว่ำเคร่งโดยไม่มี ความจำเป็นและอยากให้อรรถที่มีอาชีพในเรื่องเหล่านี้ก็คงไม่ซื่อเข้าไปเข้าคิวยาว ๆ เสียเวลาทำมาหากินอย่างนั้นหรือ หรือควรทำอย่างข้าพเจ้าว่า เหตุผลของข้าพเจ้ามี ๒ ประการ เหตุที่ข้าพเจ้าไม่ยอมกรรมวิธีการก็มีเหตุผลอย่างอื่นนอกจากนี้แจ้งมาแล้ว เมื่อไม่มีเหตุผลคิดว่าวิธีที่ข้าพเจ้าคิดก็สงวนไว้ และขอความวินิจฉัยจากเพื่อนสมาชิกว่าจะเห็นประโยชน์ในเรื่องนี้ประการใด ทั้งนี้ก็แล้วแต่ที่ประชุมจะได้อภิปราย

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีใครขอลิขราย

๑๑.๕๗ น.

นายเจริญ สิมแสง (นักคานี) : ข้าพเจ้าขอสงวนการแปรรัฐศรีของร่าง

พระราชบัญญัติไว้เฉพาะค่าธรรมเนียมความมาตรา ๔ ในข้อ ๔ - ๕ คือพวกรถประจำทางและรถบรรทุก—คือผู้พิเศษ กับรถบรรทุกรับจ้างบรรทุกของซึ่งขอให้ เก็บค่าธรรมเนียมข้อ ๑ ที่ รถบรรทุกส่วนบุคคลและรถลากจูง การขอลค่าภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่ข้าพเจ้าแปร ไว้เป็นกรณีของรถ ไม่ใช่เป็นการหักตอนเงินสมทบและคงไม่ห่างไกลกับที่กรรมการได้แก้ไขแล้ว การที่ข้าพเจ้าขอแปรรัฐศรีหักค่าธรรมเนียมลงมาเช่นนี้ก็เพราะว่าตอนขอลิขรายในคราวรับหลักการร่างพระราชบัญญัติมีเงิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ได้ให้คำนึงไว้แล้วว่าหากรับหลักการแล้วก็แปรรัฐศรีได้

ข้าพเจ้าจึงขอตีความนั้นของรัฐบาลในการที่แปะรัฐกิจของลคค่าธรรมเป็นมลง การลดลง
เช่นนี้ข้าพเจ้าคิดว่าจะได้บังเนาทาระในการเสินทานิ ไมไ่ไรเจ้าของรตยนต์
หรือผู้เป็นเจ้าของบริษัทรตยนต์

เพราะว่าทั้งเพื่อนสมาชิกที่เลิกแล้ว เมื่อถึงแล้ว ว่า ภาษีรถยนต์เหล่านี้เจ้าของรถยนต์ ไม่มี
หน้าที่ชำระโดยตรง ความจริงนั้นผู้ไ้รถยนต์และผู้จ้างมรดกเป็นผู้เสียภาษี อันมีโดยเจ้าของ
โดยหลักการไป ไม่มีเจ้าของรถยนต์คนไหนหรือบริษัทไหนที่ยอมเสียภาษีนี้เอง อย่างไรก็ตาม
จะต้องยกภาษีอันนี้ไม่ให้นักผู้โดยสารและผู้มรดก เมื่อเป็นเช่นนั้นขอเก็บก่อนที่ออกบู๊แก่
ประชาชนซึ่งไ้รถยนต์ และที่จำเป็นคือไ้รถยนต์ การขอแปรรูปคือคงเก่าที่ไว้แล้วเจ้าได้
ขอไว้จะไม่เป็นการกระทบกระเทือนรายไ้ของรัฐบาลตามงบประมาณขึ้นได้ เพราะ
เท่าที่กรมการเองไ้ไปแล้วก็คงไปประมาณเป็นเงิน ๘ แสนบาท กระสม
ออกจะขอแปรรูปคือรวมเป็นเงินที่จะต้องลดจกรว ๑ ล้านเศษเท่านั้น ในจำนวนเงินรายไ้
ของรัฐบาลมี ๒,๕๐๐ ล้านบาทข้าพเจ้าเห็นว่าจะไม่เป็นการกระทบกระเทือนแต่ประการใด

อีกประการหนึ่ง แม้พระราชบัญญัติฉบับนี้จะไ้ออกไปขณะนี้หรือในนี้

ก็ตาม เจ้าของรถยนต์ก็ตาม บริษัทรถยนต์ก็ตามก็ไ้ช่วงชิงชำระภาษีตามอัตราเก่าไปแล้ว
แทนจะหนักหรือหนักแล้วไ้ เพราะว่าการเพิ่มภาษีรถยนต์ตามพระราชบัญญัติฉบับใหม่
ก็ขึ้นที่ขึ้นทั่ว ๆ ไปแล้วที่ขึ้นไปสูงเพียงใด จะเห็นไ้ว่ารถที่ไ้ขู่กันในเมืองกิต
หัวเมืองกิต ะนิครรถยนต์ที่ติดกันจะเห็นไ้ว่าบางประเภทซึ่งผู้สผู้เคยส่งมาร้อยละ ๑๐
ค่อยไปขึ้นถึง ๑,๕๐๐ บาท คือกล่าว ๑๐ เท่าของอัตราเดิมและรถยนต์โดยสารที่ไ้ขึ้นใน
พระนคร กิต หัวเมือง กิต ก็เป็นรถยนต์คันหนึ่งขึ้นไปจนถึง ๒ คันครั้ง นี้มีจำนวนมากที่สุด
เมื่อถึงที่ว่าการราชการแห่งใดไ้ผู้ตั้ง เงินรายไ้ไ้เกี่ยวกับใบอนุญาตและค่าธรรมเนียม
มาตรา ๓ ว่า รายไ้ที่ไ้จากพระราชบัญญัติไ้ความจริงนั้นเป็นเรื่องเล็กน้อยที่จะพิจารณา
งบประมาณตามกรมตำรวจไ้ในการจัดสรรการจราจรก็แทบจะเทียบกันไม่ไ้เลย เมื่อ
เช่นนี้กรมการก็เห็นควรวางรายไ้จากพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นรายไ้เพียงเล็กน้อย และ
ก็ไม่น่าจะมาขึ้นภาษีเช่นนี้ด้วย

เป็นการมีอยู่ในคำว่า แม้จะโตโตไว้ก็ไม่ทำให้ท่านการจรรจร ไม่โตหรือการชอมหรือยุบ
 ดนก็ไม่ได้ อีกข้อหนึ่งที่ท่านกรมาธิการ ได้กล่าวว่า จะเห็นได้ว่ารตประจำทางในกรุงเทพฯ
 ไม่โตขึ้นแต่รตบหรือข้างเดียว และก็ได้มีเพิ่มขึ้น แล้วก็ในการชี้แจงมีเพราะมีรายได้อีก
 จะชอมก็อย่างจากกรมตำรวจเอง เราอย่ามาพูดกันแต่เฉพาะในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นพระนคร
 ที่โตไม่ได้ด้วยรตบรตบ โตไม่ได้ด้วยคุณก็องค์อาศักรตบรตบเป็นเครื่องช่วย ถ้าหากจะพูดถึงว่า
 รตบรตบโตขึ้นแล้วข้าพเจ้าก็ขอเรียนให้ท่านท่านได้โปรดทราบด้วยว่าจำนวนรตบรตบประเภท
 ต่าง ๆ ถึงข้าพเจ้าจะได้อีกกล่าวต่อไป สำหรับรตบรตบรับจ้างพิเศษ รตบประจำทางทางของที่
 ทั่วจะเป็นโตกว่าพระนครเพียง ๒๐๐ คน หัวเมือง ๓๐๐ คน ในท้องที่ ๔ ในพระนครเพียง
 ๑๒๐๐ คน หัวเมือง ๔๐๐๐ คน รตบรตบทุกส่วนทุกกลในพระนคร ๑,๕๐๐ คน หัวเมือง ๓๐๐
 รตบรตบในพระนครประมาณ ๒๐๐ หัวเมือง ๓๐๐ จะเห็นได้ว่าถ้าจะเห็นความเดือดร้อน
 ทางกรุงเทพฯ กับหัวเมือง ทางหัวเมืองจะได้รับความเดือดร้อนน้อยกว่ามากกว่าทางกรุงเทพฯ
 ทั่วเข้าไป เพราะฉะนั้นที่กรมาธิการว่าพระนครนี่จะเป็นโตกว่ารตบรตบมีมากนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า
 ความสถิติตัวเลขก็จะลงกลางกล่าวหาของท่านได้

อีกข้อหนึ่งที่กรมาธิการกล่าวว่ารตบประจำทางมาก คนโดยสารก็มาก หัวเมืองไม่
 ไรอย่างนี้ ท่านสมาชิกก็จะทราบวิธีที่สร้างเป็นรตบรตบประจำทางหรือรับจ้าง
 พิเศษ หรือรับจ้างรตบของต่างหัวเมืองทุกคนจะไม่โตโตกว่าโต ส่วนมากเจ้าของคนทุก
 หนึ่งมีรตบรตบคนหนึ่ง บางทีรับเอง วันไหนโตโดยสารเต็มรถก็ออกเดิน วันไหนไม่โตไม่
 ออกจะเดิน เพราะว่าไม่คุ้มกับค่ารถที่มันขึ้นที่เสียไป

รถรับจ้างบรรทุกของก็เช่นเดียวกัน ไม่ใช่รถรับจ้างบรรทุกของอย่างในพระนคร ซึ่งรับจ้างทั้ง
 แต่เข้ารถท่า ไม่มีหยุดยั้ง ความเดือดร้อนความท้อเมืองมีอยู่อย่างนี้ ถ้าหากว่าถูกเพิกถอนไว้
 อย่างนี้ เจ้าของจะได้มีความเดือดร้อนซึ่งไม่เพียงแต่จะกระทบกระเทือนแต่เจ้าของเท่านั้น ผู้
 เหนียวรถรับจ้างบรรทุกของก็จะได้รับความเดือดร้อนด้วย ความเดือดร้อนอันนี้ นอกจากความเดือด
 ร้อนอย่างอื่นที่ได้รับมาากแล้ว อย่างที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ เรื่องอุทกภัยต่าง ๆ ค่าโดยสารก็เพิ่ม
 ขึ้นอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นถ้าจึงออกความเห็นจากสภาพที่ไม่น่าจะโทษข้าราชการแบบเดิม
 นี้ขึ้นจนเกินควรตามร่างพระราชบัญญัติ ข้าราชการ เห็นสมควรที่จะกำหนดค่าประจักษ์ของผู้นับประจักษ์
 ๑๒๘๘ น.

๓๓ หลวงตำรวจเอก หลวงชาติตระการโกศล (กรมราชการ) : ^{การ} ~~การ~~รับราชการได้เสมอร่าง
 พระราชบัญญัติรถยนต์ฉบับนี้เข้ามา สาระสำคัญในเรื่องนี้ก็ให้มีผู้ขับปรายกันอยู่เป็นส่วนสำคัญก็
 คือเรื่องอัตราค่าภาษี ซึ่งที่กรมราชการได้แก้ไขมาอย่างนี้ในเรื่องนี้กระผมอยากจะขอเสนอเรียน
 ให้มาพิจารณาดูว่า ในกรณีที่เรานำเข้ามาในรูปนี้มันก็เพื่อที่จะปรับขึ้นค่าธรรมเนียบหรือค่าภาษีให้
 เหมาะสมกับความ เป็นไปในการเงินรัฐของเราที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ทั้งนี้เนื่องจากค่าธรรมเนียบ
 หรือค่าภาษียุคก่อนหน้าที่เป็นอยู่เดิม เราเก็บในอัตราที่มีค่ามากถ้าจะพิจารณาถึงเรื่องทั่วเงินในขณะ
 นี้ คงกระผมจะชักตัวอย่างว่า เก็บเราเก็บในอัตราเพียง ๒๕ บาทอย่างนี้มันคง สิ่งในสมัยนั้น
 ราคารถยนต์ในอัตราค่าภาษี ๒๕ บาทนั้น ๑ ปีรถยนต์ต้องวิ่งในราคา ๒๕๐ บาท เดียวนี้ราคา
 รถยนต์วิ่งมาเป็น ๓ หมื่นบาท ในอัตราอย่างเดียวกันส่วนรถยนต์อื่น ๆ ด้วย ขึ้นไปเป็นจำนวนมาก
 อย่างนี้ ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าผู้ที่มีรถยนต์ได้ในอัตราโดยที่คงเก็บ เงินภาษีในสมัยก่อนนั้น ถ้าจะมีรถ
 รถยนต์ในขณะนี้เป็นเงินถึง ๓ หมื่นบาท ถ้ามาเก็บภาษีในอัตราเพียง ๒๕ บาทเท่าตัวอย่างนี้ กระ
 ๓๓ ~~ผม~~ ^{ผม}ก็รู้สึกว่าไม่ใช่ว่าการที่ รับกว่าทางรัฐบาลนั้น ช่างจะกวดขันในการที่จะเก็บเงินมากเกินกว่า
 ฐานะของผู้ที่มีรถได้ ก็มีผู้ที่มีรถจะเสียค่าธรรมเนียบในราคาสูงได้ก็จะต้องเสียค่าภาษีในอัตราที่ได้

เมื่อเปิดเข้านี้แล้ว ทางรัฐบาลจึงได้พิจารณาแก้ไขเรื่องอัตราค่าภาษีนี้ ถ้าจะดูตามอัตรา
 ต่าง ๆ ดังที่กรมภาษีการเขนอมาขี้ กรมภาษีการเองก็ได้อัตราแก้ไขไปช่องที่ ๓ ที่ ๔ และ
 ที่ ๕ ตลอดจนบ้าง เพื่อให้ตัวเลขใกล้เคียงกัน ซึ่งสมาชิกบางท่านอยู่ปฏิบัติก็ขยมน แต่บางท่าน
 ก็ไม่ขยมน ก็ยังมีข้อข้องใจอยู่ เพราะฉะนั้นตามที่ท่านเห็นในช่องต่าง ๆ ก็ต้องมีระดับเหมือนกัน
 คือระดับของโทษของหนึ่งไม่ก็ คือแก้แล้วจะมีการกระทบกระเทือนและมีการหลีกเลี่ยงต่าง ๆ
 ท่านสมาชิกว่าลดส่วนบุคคลลงให้เกินกว่ามาก ๆ เพราะเหตุว่าลดส่วนบุคคลมีหลายอย่างจะซื้อ
 รถได้ก็จะมีเงินพอจะเสียภาษีมาก ส่วนลดสาธารณชนเอาขยมน ๆ อย่างนี้ข้าพเจ้าจึงขอเรียน
 กับท่านว่าถ้าทำอย่างนี้ไปทุกปีแล้วลดส่วนบุคคลก็ไม่ มีผล คือของใหม่ภาษีลดลงมากเกินหา
 วิธีหลีกเลี่ยงต่าง ๆ อย่างลดสาธารณชน ๕ บาท ลดส่วนบุคคล ๒๐ บาท คนที่มีลดส่วนบุคคล
 ที่หนักก็มากระทบเป็นเบ็ดเสร็จลดสาธารณชนหมด คือจะเอาลดไปรับจ้างก็ได้ไม่รับจ้างก็ได้ เพราะ
 เป็นสิทธิของเขาที่จะทำได้ ในช่องอื่น ๆ ก็เหมือนกัน ถ้าจะแก้ลดส่วนบุคคลและสาธารณ
 ใจให้แตกต่างกันแล้ว ระดับต่าง ๆ ก็เสียหนักและคนก็เสี่ยงกัน นอกจากนั้นใบเรียกลดประจำ
 ทางหรือลดสาธารณชนบรรทุกของ มีสมาชิกปฏิบัติที่ว่าทำไมเอาแพงนัก ควรจะลดลง เพราะ
 เหตุว่าเป็นการรับจ้าง แล้วเรื่องนี้ก็ดูสุดคือการรับจ้างบรรทุกของ ยมทอชกัด้วยอย่างรวมบรรทุก
 ของในสมัยนี้พระนครและธนบุรี เราเช่าเหมา ๑ บาทหรือ ๒ บาท ถึง เหมาขยมนก็เสียอย่างขยมน
 ๒๕ บาท แต่ถ้ากระยะไกลหน้จะออกไปถึงเชิงเขาทางกะทิประมาณ ๓๕ บาทถึง ๔๐ บาทคือ
 เหมาเหมา เพราะฉะนั้นคิดว่าถึงเราจะเก็บค่าธรรมเนียมรถยนต์ให้ลดลงไปนั้น

แต่ที่เขียนไว้ข้างนี้ ก็คือว่าต้องกันไปโอกาสต่อไปต่างหนทางอาจจะมันหนักอย่างนี้
 ก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงได้เขียนเอาไว้สำหรับรับความเป็นไป สำหรับความเป็นไปเมื่อ
 ถนนหนทางดีขึ้น รัฐบาลจะยอมให้จดทะเบียนรถน้ำหนักมากขึ้น แต่การที่รถมีน้ำหนักมากขึ้น
 ก็ได้เปรียบ เพราะบรรทุกของได้มาก ผู้ที่มีรถก็คิดหนักขึ้นกว่าควรจะต้องรถในอัตรา
 ในน้ำหนักเพียงไหน เพราะเกี่ยวกับภาษีได้กำไรของเขา

อีกประการหนึ่ง เรื่องภาษีเงิน เจ้าหน้าที่ได้คำนวณว่าเราจะเสียเงินประมาณ ๕๐ ล้าน
 บาท ในจำนวนเงิน ๕๐ ล้านนี้ตามพระราชบัญญัติรถยนต์และพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเทศบาล
 เราจะต้องแบ่งให้เทศบาลครึ่งหนึ่งหรือจำนวน ๒๕ ล้าน เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็แปลว่า
 เงินเก็บได้เท่าไรก็เป็นประโยชน์ท้องถิ่นครึ่งหนึ่งเป็นจำนวน ๑๒.๕ ล้าน ซึ่งจะได้แบ่ง
 ให้เทศบาลด้วย อันนี้ก็โดยประโยชน์ในท้องถิ่นเหมือนกัน แม้แต่ท่านสมาชิกเห็นว่าใน
 ร่างพระราชบัญญัติที่เราไปควรจะได้เปลี่ยนแปลงก็ ถ้าเราไม่เปลี่ยนแปลง เทศบาลก็จะได้
 เพียง ๖ หรือ ๗ แสนบาท แต่ความซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามนี้ก็ช่วยให้เทศบาลได้เพิ่มขึ้น ๑๒ ล้าน
 บาทซึ่งจะแบ่งออกไป

นายสวัสดิ์ สวรรเสาศิน (ภาคธนบุรี) : คือว่าเท่าที่เมื่อถึงนี้กระผมได้พิจารณาผู้
 ประชดติงอ่าวเกี่ยวกับสมาชิกในสภาที่ว่าไม่มีที่เป็นการสนับสนุนรัฐบาลในเรื่องที่จะให้รัฐบาล
 เกี่ยวกับอย่างนี้ ความจริงกระผมก็ไม่ค่อยจะได้ในเรื่องนี้กับข้างไปรับความจำเป็น
 บางประการในทางความคิด คือกระผมเองได้นึกอยู่เสมอว่าในวิธีการที่เราจะเป็นสมาชิกสภา
 ไม่ใช่เราจะตั้งคำถามหรือตั้งคำถามสนับสนุนทุกกรณีไป อย่างใจกระผมคิดว่า การสนับสนุน
 รัฐบาลแต่ละครั้งจะต้องมีเหตุผล มีมูลซึ่งจะต้องควรสนับสนุนเหมือนกัน ถ้ารัฐบาลทำสิ่งหนึ่ง
 สิ่งใดที่ไม่สมควรก็อาจที่จะไม่สนับสนุนได้เหมือนกัน

โดยเพราะในกรณีที่มีมาอย่างนี้ไม่ใช่ที่ลงมายสนับสนุน การสนับสนุนของข้าพเจ้ามีถึงมือ
 ในเวลานี้ประเทศของเราอยู่ในภาวะที่ไม่สู้จะปรกตินักแล้วทุกๆ อย่างเรามีการใช้จำนวนมากมาย
 เหลือเกินเกี่ยวกับกิจการรักษาความสงบ เรายังจะนั่นเหตุผลการที่เราจะต้องหาเงินเพื่อมาบำรุงรักษา
 ประเทศของเรา เพื่อให้มีความมั่นคง เป็นเอกภาพอยู่ได้นั่นก็เกี่ยวกับกาต้องใช้เงินภาษี ถ้าหากว่า
 จะอยู่ในต่างประเทศแล้วงบประมาณในเรื่องภาษีเข้านี้มากมายกว่าเราถึงมาก แต่ถ้าหากว่า
 ข้าพเจ้าจะสนับสนุนให้รัฐบาล เก็บภาษีอย่างนั้นแล้วจะต้องกลายเป็นผู้ที่ถูกกล่าวหาโดยคนอื่นว่าข้าพเจ้าก็
 ขอมริบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอสนับสนุน

1๒.20 น.

นายทองดี อิศรางกูร (เวียงใหม่) :

เท่าที่ข้าพเจ้าถูกข่มขืนนี้ไม่ใช่
 ข้าพเจ้าเป็นตัวแทนของนายขุนหมื่นเจ้าของวรมนตรีเพราะข้าพเจ้าเองไม่มีวรมนตรีที่หรือรับจ้าง
 ใดๆ เท่าที่ข้าพเจ้าถูกข่มขืนสนับสนุนสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งปัตตานีในคำบรรยายคดีของท่านนั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรอย่างยิ่ง ทั้งนี้ข้าพเจ้าจะบอกเหตุผลว่าถึงแม้กฎหมายฉบับนี้ได้เข้าสู่สภา
 ผู้แทนในระยะแรกนั้นได้ทำให้รัฐสภาพิจารณาโดยละเอียดอย่างถึงทางส่วนภูมิภาคได้รับการ
 เคียงครั้นในการโดยสภารวรมนตรีประจำทางเป็นอันมาก บกตัวอย่างง่าย ๆ จึงหวังของข้าพเจ้า
 จึงหวังเวียงใหม่มีระยะห่างจากเวียงใหม่ขึ้นไปทางเหนือประมาณ ๑๕๖ กิโลเมตร จากเวียงใหม่
 ลงไปทางใต้ท่าเรือออก ๑๑๖ กิโลเมตร จากเวียงใหม่ไปท่าเรือต้นน้ำทาง สันทราย ตอนสะเท็ก
 เหล่านี้ ผู้ที่มีรถประจำทางประจำอยู่ที่นี่ พอพูดมาขนาดนี้ถึงบางผู้สภาเจ้าของวรมนตรีก็รับ
 ดวยโอกาสอันดีโดยสภาร ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าเท่าที่กฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภานั้นเท่าที่ข้าพเจ้ารับทราบ
 ยืนตามมีเป็นตามสองคม คุมหนึ่ง เชื้อกเชื้อนประชาชนซึ่งกฎหมายข้าพเจ้าต้องการเจ้าก็แต่โดย
 สภารวรมนตรีประจำทางเป็นอันดี ประการที่สองเชื้อกเชื้อนเจ้าของวรมนตรีเหมือนกัน ก็ถ้าหากว่า
 เก็บค่าโดยสารแพงกว่าก็ไม่โดยสภาร

อย่างจังหวัดหรือข้าพเจ้าปรากฏว่ามีอยู่แล้ว เพราะราษฎรในจังหวัดเชียงใหม่
เคยชินต่อกันห้าอากาศแล้ว เขาเดินห่างไปหึ่งกมก็ได้ อย่างตอนเช้าตอนที่สี่เดิน
มาตลาดก็เป็นระยะทาง ๑๕ กิโลเมตรเขาก็เดินกันมาได้ เมื่อรถยนต์โดยสาร
โคชินราคาเขาก็ไม่แพง หากสับเขาก็เดินกลับได้ แต่ทั้งนี้ข้าพเจ้ารู้สึกเห็นใจราษฎร
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพฯ/พระมหานครนี้เพราะเคยตัวเสียแล้ว อย่างข้าพเจ้า
อยู่กรุงเทพฯก็เคยตัวเหมือนกันทางที่จะไปเพียง ๑ กิโลเมตรก็ทลอบหมายต้องขึ้นรถยนต์
เช่นกัน นี่ข้าพเจ้าว่าเป็นความสองคม เห็นความจำเป็นของชนเรไร ๆ แห่งจังหวัด
บึงคานี่นั้นที่หมายความว่าให้ที่ของที่ ๔ และของที่ ๕ ออกเสียให้หมด เหลือแต่
เพียงของที่ ๑ ทั้งนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหากว่าเหลือของที่ ๑ ข้าพเจ้าขอสนับสนุนว่า
เหมาะสมกว่าประการหนึ่งประการหนึ่งซึ่งจะขอพิจารณาการขึ้นแรงจะขอชดเชยลงมา
จะดีกว่าหรือไม่ ขอชี้แจงด้วย

๑๒.๒๓.๕๕

นายสาทร กลิ่นนภา (พิจา) : ความที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้คัดค้าน
เมื่อที่นั้นเองก็มีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาแล้ว
ทำให้เจ้าของรถยนต์ขึ้นค่าโดยสาร หึ่งนี้หึ่งสียงโดยทั่ว ๆ ไปแล้วก็ไม่เห็นความจริง
เลย ที่ว่าจะเป็นความสองคม สามคม สิบคนก็ไม่เป็นความจริง การขึ้นค่าโดยสาร
นั้นขึ้นเพราะเหตุใด เนื่องจากเวลานี้สถานการณ์ของโลกกำลังอยู่ในความคับขันยิ่งขึ้น
-การขนส่งทุกสิ่งทุกอย่างค่าของเงินก็สูง บางรถก็แพงขึ้น เครื่องอาไหล่ก็ทุกชิ้น
ก็แพงขึ้นตลอดนี้ฉันนี้ที่จะใช้ในการเดินรถก็แพงขึ้นทุกสิ่งทุกอย่าง หึ่งนี้ก็เป็นกรจำเป็น
แล้วที่จะต้องขึ้นราคาค่าโดยสาร เพื่อชดเชยในราคาค่าอุปกรณ์ในการไ้รถนั้นสูงขึ้น
กรมที่กรมฯ ใช้ว่ารัฐบาลเสนอมาแล้วเป็นเหตุให้เจ้าของรถรับชดเชยโอกาสขึ้นราคา
เช่นนั้น แต่ชดเชยประการหนึ่งที่ย่างย่ำเพื่อสมาชิกผู้ซึ่งสืบสืบกันคนก็ได้บอกว่าที่รัฐบาล
เสนอมานั้นนโยบายที่จะลดค่าครองชีพเกี่ยวกับค่าได้โดยเก็บภาษี จะลดอะไรได้

สภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๔/๕๕

โฆนเจตา ก. ๕๕/๒

บ้านนี้ก็ไม่ได้ขสิดก็ได้เอง ยางสีไม่ได้ขสิดก็ได้เอง และเครื่องอาหารที่ขึ้นที่ห้อง
 อากันที่ต่างประเทศเขา ซึ่งเราก็ขสิดไม่ได้ เมื่อต่างประเทศเขาส่งมาขายแพง
 เราจะไปขิงกับเขาให้ขายถูกก็ไม่ได้

สภาผู้แทน ๑๘/๕๔

พุทธศั ๕๐/๒

นายใหญ่ สวิทชาต (นครสวรรค์) : กำลังจะพูดก็มีอุปสรรคอย่างที่ได้เรียนแล้ว คือเหตุผลที่ได้ว่ากันมา มีข้อสาระสำคัญที่ระดับภาคอย่างเดียวกันว่าของแพงขึ้นราคาแพงขึ้นก็อยากจะทำเอาค่าธรรมเนียมใหม่ให้คงตามราคาการผลิต หรือกรณีนี้ข้าพเจ้าก็คิดว่ายังไม่ควรที่จะเพิ่ม ผลิตเหตุไรใครเป็นผู้ทำให้แพงขึ้นเป็นหน้าที่ของใคร แล้วไม่ใช่ความผิดของเราเป็นความผิดของใคร ถ้าที่ไม่สามารถจะทำให้รถยนต์ราคาแพงที่ญี่ปุ่นหรือถูกลงได้

เราไปถูกกั๊นมาแต่เมื่อเข้าแล้วว่าคุณช้อยี่ไม่มีใครรับเลย ในที่สุดคนขับรถยนต์
 รับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าใครก็ตามทำให้ของแพงขึ้น ราษฎรก็จะต้องช่วยออก ถ้าจะ
 พูดว่ารัฐบาลทำสมควร ข้าพเจ้าว่าไม่สมควร รัฐบาลไม่สามารถคุมราคาของเหล่านี้ได้
 แต่ว่าเมื่อคุมไม่ได้แล้วแทนที่รัฐบาลจะรับผิดชอบกลับมาโน้ให้ราษฎรรับผิดชอบบ้างนี้ ควรขึ้น
 ภาษีหรือไม่ ข้าพเจ้าก็อยากจะให้ราษฎรผู้เจ้าของประเทศรับผิดชอบในเรื่องนี้ เหตุการณ์
 นี้ควรขึ้นภาษีหรือถ้าหากว่าสามารถรับหลักการอย่างนี้ ก่อไม่หากว่าอะไรเสียหายขึ้น ภาษี
 ก็จะเป็นอีกเหมือนกันที่จะต้องรับผิดชอบให้ราษฎรทุกคนแบก ความฉิบของรัฐบาลแล้วว่า
 ราษฎรก็องแบกอย่างนี้ เป็นเหตุผลที่ควรขึ้นภาษีหรือไม่ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ควร เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจึงคิดว่าเพียงเหตุผลอย่างทีกล่าวนั้นไม่ควรจริง ๆ และถ้าจะอ้างว่าอะไรแพง
 ขึ้น เป็นความฉิบของใคร ราษฎรเขาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องเลย เขาสั่งผู้แทน ทั้งรัฐบาล
 มาแล้วเสียตลกก็เสียแล้ว ทำงานไม่ได้ดี เขาสทวงค์เขาฮัก ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่
 เหตุผลที่สมควร ถ้าหากว่าไม่มีรัฐบาล ไม่มีสภาผู้แทน เสียไปเขาก็กับเขา เขาอะไรก็เขาก็กับ
 จะเห็นว่าเราเขาก็กับเพราะอำนาจที่เขามากลับเขา เขาคิด เขาไม่มีมาก ไม่มีเสียง
 อย่างที่ระเขาข้าพเจ้าซึ่งเป็นผู้แทนออก เพราะทั้งแล้วผู้ซึ่งอย่างนี้ไม่ อันเป็นการขึ้นขึ้น
 หัวใจเขา จริง คนหนึ่งมีศรีสุข เงินสี่สองพันไม่เคียดชังอย่างท่านกรมการว่า
 สำนับท่านอาจไม่เป็นไร อย่างคนมีรถยนต์บางคนไม่ถูกขามานี่ ยิ่งกว่านั้นท่านบอก
 อะไรก็เพิ่ม บางก็เพิ่ม น้ำมันก็เพิ่ม เหมแล้วทำไมจะไม่ขึ้นภาษีเขา ถ้าไม่ขึ้นอะไรเพิ่ม
 เลยจะขึ้นภาษีก็เป็นการสมควร

นี่เรารับกันวินช้อเท็จจริงว่าทุกอย่างเพิ่มหมก แต่จะเพิ่มให้มันตายไปเลย อย่างนี้เป็น
 ฤดูกาลแทนราษฎรหรือ จะทำทุกอย่างให้ราษฎรหนักขึ้นทุกที อ่างเหตุผลนึกเลี้ยวเพื่อให้
 รัฐบาลบริหารราชการ ไปได้ หากไม่รัฐบาลไม่มีวิธีบริหารราชการให้ภาวะราษฎรเบาลง
 ไม่ได้หรือ แต่ที่ก็จะพยายามแก้จำนวนความทุกข์โดยทุกวิธี ทุกกรณี-เสียด้วย นี่เป็นเหตุผล
 เพียงพอหรือไม่ เมื่อไม่มีเหตุผลเพียงพอแล้วก็มีประโยชน์อะไรที่ข้าพเจ้าจะมาเป็น
 ผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้ามีเหตุผล แต่ที่ว่าเหตุผลของข้าพเจ้านั้นช่วยไม่ได้ มีเหตุผลอะไรที่
 ข้าพเจ้าจะมาตั้งเอาเงินเดือนเขาทุกวัน ข้าพเจ้าคิดว่าทางออกที่คั้นนี้ ใครทำให้ราษฎร
 เศร้าครั้นก็รับผิด ใครเล่าทำให้ราษฎรเศร้านั้น รัฐบาลใช่หรือไม่ รัฐบาลไม่สามรถ
 จะทำให้ราษฎรได้รับความสุข หากไม่หลักการให้ราษฎร เมื่อหาทางอื่นไม่ได้แล้วออกไป
 ข้าพเจ้าอยู่อย่างนี้คิดว่า ราษฎรคงอยู่กัน ทั้งรัฐบาลคงไม่อยู่ นี่ดังทุกที่รัฐบาลหนัก
 มีอยู่จริง ๆ ขอเพิ่มภาษีขึ้นไปทุกที คำนเห่าไรไม่ฟัง ฉันทมีอำนาจ มันก็ตายเห่ามัน
 ราษฎรก็แย่ ไม่เห็นมีเหตุผลอะไร นอกจากอ้างถนนหนทาง และรถยนต์ที่ไม่ได้เดินถนน
 ใครสร้างให้ อย่างรณรงค์ในป่าใครเป็นคนฉาดฉางให้เขา เกียภายในเสียด้วย เขาตาชเขาเอง
 จอมของเขาเอง เสียมรของเขาเอง แรงงานของเขาเอง เราไม่เคยลกราวาคอกบ้าง
 จะมาอ้างว่าทำถนน เรื่องทำถนนนั้นจะมานอกว่าต้องเก็บภาษีอย่างนั้นข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
 ไม่ใช่จะตั้งโรงเรียนจะต้องเก็บค่าเล่าเรียนให้คุ้ม ค่าครูให้คุ้ม ค่าเงินเดือนรัฐมนตรีศึกษา
 ให้คุ้ม ทุกอย่าง ไม่ใช่เป็นการคอบแทน เป็นการปกครองเพื่อให้ลมเป็นเป็นสุข ถ้าทำ
 อย่างทำมาแล้วไม่จำเป็นต้องมีรัฐบาล ข้าพเจ้าจ้างแขกขานนี้คิดว่า เพราะเราต้อง
 จำนวนความสุขให้ด้วย และการเพิ่มนี้ก็ไม่เห็นมีเหตุผลอะไร ถ้ามีเหตุผลข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง
 ข้าพเจ้าเคยสนับสนุนในการขึ้นภาษีมาแล้ว ไม่ใช่ไม่เคย แต่ที่รัฐบาลไม่มีเหตุผล มีเหตุผล
 คือขอเพิ่มขึ้น

สดางค์และแรงงาน ให้อะไรจ่ายไปในเรื่องของบุคคล เพราะว่าในการที่มาทำงานโดย
 ไม่ได้ประโยชน์นั้น ข้าพเจ้าก็จะเห็นกรรมวิธีการเหมือนกันว่าอย่าไปบังคับให้ ^{พรรค}คนไป
 จดทะเบียน เพราะว่าถ้าเราอยากจะทำรายบอดจันจนรดก็ทำได้ และรดที่มากที่สุดในกระ-
 รวงทรวงกรมต่าง ๆ ก็มีอยู่ที่กระทรวงคมนาคมกระทรวงเคี้ยว ซึ่งรัฐมนตรีก็อาจจะทำได้
 โดยไม่ให้เกิดการจดทะเบียน

๒๓๓

ก็บังคับให้กรรมนั้น เพียงตกลงกับคณะรัฐมนตรีว่าต้องทำต้องจดทะเบียน ทำเครื่องหมายไว้ แล้ว
 ให้เขานั้นแก่กรมตำรวจ ๆ ก็บุ๊คอ๊ค หรือเบอร์ หรือจะเขียนบอกเสียว่าพลของกรมของกระทรวง
 โทณ อย่างนี้ก็เบาแ่งงานและไม่ต้องเสียแบบพิธี เพราะการเอาเงิน เรื่องทะเบียนมีหลายวิธี
 ไม่เสรีก็ต้องไม่พิมพ์ เก็บเงิน ผู้เสียก็ต้องเสียโดยไม่ได้อะไรตอบแทนมาเลย เวลาของบุคคล
 ก็ต้องเสียในการที่จะไปจด เวลาของคนจากก็ต้องเสียไปเป็นคน ๆ เจกนาของกรมวิชาการ
 ก็เพียงจะต้องการบุ๊คอ๊คเท่านั้น แต่ต้องทำงานให้เปลืองประโยชน์ เสียเวลาของราษฎรมากมาย
 อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าไม่เข้าใจในเหตุผลของกรมวิชาการที่ว่ารดวงราชการที่ไม่ต้องจก
 ทะเบียนมีของกรมตำรวจ โดยกรมตำรวจบอกว่าจะออกกฎหมายอีกฉบับหนึ่งให้ผู้ที่รดวง
 กรมตำรวจเขียนข่างรตทหาร กฎหมายนั้นก็ยังไม่ได้ออก แต่กรมตำรวจก็ต้องทำได้ ข้าพเจ้า
 ก็เห็นว่าทำได้ แต่ขอให้ทำเครื่องหมายเสียอย่างว่ารูปอีกของรัฐมนตรีก็ควรทำเครื่องหมาย
 เสียเพื่อให้รู้ว่านี่เป็นรตหลวง ไว้จะได้ไม่ต้องไปเบงฮวดผู้หนึ่ง การต้องทำคามแบบพิธีทาง
 มากมายเขิ่นไม่ไ้ประโยชน์อะไรเลย ต้องเสียเงินจ้างคนทำงานเพื่อทำงานโดยไม่ไ้รับ
 ประโยชน์อะไรเลย แล้วใครเป็นคนเสียเงิน ราษฎรเสีย ข้าพเจ้าเป็นผู้แทนก็ต้องควักเงิน
 ไม่ให้ เขิ่นไม่ไ้ประโยชน์อะไร ข้าพเจ้าจึงขอแปรผู้ที่รดวงกระทรวงทบวงกรมไม่ต้อง
 ไปจกทะเบียน และข้าพเจ้าขอแก่ข้อข้องใจของกรมตำรวจไว้ว่า สถิติจำนวนรถจะรู้ได้อย่างไร
 สถิตินี้จะรู้ได้ กระทรวงทบวงกรมเป็นของใคร ขึ้นอยู่กับรัฐบาล จะเอาบอกอย่างไร จะเอา
 เดสเท่าไร เบอร์เท่าไรก็ได้ ไม่เสียศทางศ ประโยชน์ คุ้มภัย และไ้ผลเท่ากัน ที่นี้จึง
 กว่านั้นข้าพเจ้าไม่เข้าใจเหมือนกัน เจกนาของกรมวิชาการคือว่า ไม่มีคำว่ารถยนต์หลวงอันหนึ่ง
 กรมวิชาการไปคิดเสีย รถยนต์หลวงนี้ข้าพเจ้าหมายความว่าอาจจะ เป็นรถของพระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัว ข้าพเจ้าเข้าใจเจกนาของกรมวิชาการอีกแห่งหนึ่งว่าแม้รถขององค์ประมุขของ
 ชาติหรือในหลวง กรมวิชาการก็ไม่ยกเว้น แต่เจกนาของกรมวิชาการที่คิดคำว่ารถยนต์หลวงออก
 กรมวิชาการคงหมายว่า

กรมการเรือนที่จะเก็บภาษีรถยนต์วง ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากว่าเราไม่เก็บเสียแต่
 ๑ เหมือนจะดีกว่า เหตุผลจะดีกว่าอย่างไหนเราไม่จำเป็นต้องผูกกระทะหมกกระทะหมก
 ถ้าผูกมากไปก็จะหาว่าเสียดสีกับสวสว ซึ่งแต่เดิมไม่เก็บรถยนต์วง แต่รถยนต์ขึ้นให้
 ทะเบียนรถ แต่กรมการเรือนว่าเราไม่ต้องการทะเบียน นี่ก็เรื่องอะไรก็ไม่จดทะเบียน
 ก็ไม่จดทะเบียนให้เหมือนกับหมก ก็มีเรื่องเหล่านี้สำคัญกันและจะได้อะไรขึ้นมา อย่าง
 จำนวนกับรถแล้ว จำนวนกระทรวง กองก็ทำได้ กรมกองก็ทำได้ แผนกไหนก็ทำได้ นี่ทำไม
 ความหมาย ทำก็ทำไป ซึ่งในแรงงานคนแล้วไปข้างมาแล้วก็เสียเงินของราษฎร หน่วยงาน
 ชาติ ๆ ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าเป็นไร ควร จึงควรอย่างที่ว่าข้าพเจ้าแปรคดี.

พล.ต.อ. หลวงชาติตระการโกศล กรมการเรือน : การที่ท่านสมาชิกขอแปรคดี
 ในเรื่องนี้ทางกรมการเรือนได้แปรให้ สมมติว่ายังเข้าใจผิดกันว่ารถราชการยังไม่เก็บ
 ภาษีตามร่างกรมการเรือนแล้วจะเพิ่มวาระของรัฐบาลกระทรวงมหาดกรมนี้ไม่ได้เก็บ
 เลย ในกรณีที่ระดมจากทะเบียนไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องสถิติอย่างเคียว เกี่ยวกับรถอื่น ๆ ที่เข้า
 ภาษีก็ตั้งข้อสงสัยเรื่องหมายของรถ เพื่อให้วาระรถนั้นไม่เกิดสิทธิเงินต้นบนหนทางที่จะ
 ผู้ ถ้าจะให้หมดแต่ละกระทรวงไม่จดทะเบียนก็เป็นอันว่ารถต่าง ๆ จึงออกไปโดยไม่มีเครื่อง
 หมายเป็นข้อสังเกตของเจ้าหน้าที่ว่ารถคันนั้นทำผิดอะไร หรือรถที่อื่น หรือเรื่องอื่น ๆ อันที่
 กรมการเรือนได้แก้ให้ตามความประสงค์อยู่แล้ว แต่การที่ไม่เอามาไว้ในช่องรถยนต์ในราชการ
 ที่ว่ารถนั้น เพื่อถ่วงวาระราชการชำระเอาไว้ในช่องที่เรียกว่ายกเว้นค่าจดทะเบียน ค่า
 ภาษี คือไม่ต้องจดทะเบียน การที่แยกไว้ไว้กับท่านสมาชิกแล้ว ไม่ใช่ว่าจะออกกฎหมาย
 พิเศษอะไรอย่างนั้น

คือรณนครคำวราชัน เนื่องจากองค์การคำวราชเป็นผู้ทำการจดทะเบียนและมีรณอยู่เป็นจำนวนมาก เราจะทำทะเบียนของกรมคำวราช ห้วนต้นป้ายขึ้นเหมือนกับข่างรณนครของทหารซึ่งเวลานี้เรามีพระราชมัญฉุทิวรณนครของทหารอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านจะเห็นได้ว่าใช้เครื่องจักรรูปโล่ต่าง ๆ ถ้าจะให้รณของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ซึ่งพอซื้อรณมาแล้วก็ออกใช้ก็ได้โดยไม่ต้องจดทะเบียน ถ้าข่างบั้งรณจะสืบสนกันใหญ่ ต่างคนต่างมีรณใช้ เมอรก็ไม่มี คนอื่นอาจจะสวมรอย รณออกจากคู่นาย ก. ซื้อรณมาคืนหนึ่งออกมาร้างเจ้าหน้าที่ก็คิดว่าเป็นรณของกระทรวงหนึ่งกระทรวงใด หันนี้ถ้าจะให้ทำทะเบียนแต่ละกระทรวงก็อาจจะเอาเลขเล็กบ้าง โคมบ้าง เลขไทยบ้าง เลขฝรั่งบ้างไม่มีระเบียบอะไร ที่เขียนในนี้ไม่ได้ก็กับคำขรรวมเนียมที่ผู้พิงเขิงบาทเกี้ยวหรือ ๕ บาท เมื่อเขมรณมาจดทะเบียนครั้งหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องภาษีถาษินันยกเว้น ในข้อนี้ผมอยากจะเรียนให้เข้าใจถึงคำขรรวมเนียมที่เสียบสำหรับรณของรัฐบาลคือเสียบเพียง ๑ บาทหรือ ๕ บาท ในการที่เขมรณมาจดทะเบียนครั้งหนึ่งเจ้าหน้าที่ก็ปล่อยเขมรให้เพื่อเป็นระเบียบเกี้ยวก็มีเขมรถูกต้อง ไม่ใช่ว่าเสียบค่าภาษีหรือค่าอื่น ๆ ในที่นี้/๘ ส่วนรณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในนี้ที่ผู้พิงก็ออก เพราะว่ามิตรณนครหลวง ขอเรียนว่าในชั้นเคิมรณนครหลวงไม่ได้เก็บ สมัยก่อน ๆ ก็ได้เก็บ และในพระราชมัญฉุทิวรณนครก็ได้ไม่มีเขียนเอาไว้จาวรณนครหลวง อันนี้เพิ่มขึ้นเพื่อให้มีกฎหมายถึงรณนครหลวงคือหมายความว่ารณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ไซ้ ร.บ.พล. อยู่เกี้ยวนี้ ไม่ได้เก็บ เขียนเอาไว้จะกลายเป็นว่ารณของรณนครหลวงจะกินความกว้างไปค้คออกเสียดกับคบัญญัติ เกี้ยวนี้ไม่ได้เก็บอยู่ณวรรรณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อันนี้ค้คักคงจะไม่มีปัญหาอะไร เจ้าหน้าที่ที่มีสิทธิไม่ได้เก็บทุกสมัย การที่เขียนรณนครหลวงคานี้ไว้เพื่อจะให้เห็นชัดลงไป เพราะในสมัยค้อ ๆ ไปทางรัฐบาลเห็นว่าควรจะต้องเก็บขึ้นมาเพราะไม่มียกเว้นไว้ นี้จะได้รัคกุมครันเขียนไปแล้วก็หาตัวไม่ได้ คือว่าอะไรค้ออะไรก็จะเป็นรณนครหลวงทั้งนั้น ค้คักว่าค้คจะกว้างไป อะไรค้ออะไรค้คจะกลายเป็นรณนครหลวงไปหมด

แต่ความจริงในเรื่องรถของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้นในทางปฏิบัติไม่เคยเก็บมาเลข
มันแค่พระราชนัดดัดไม้ไผ่ยกเว้น แต่ก่อนก็ไม่ไ้เก็บ เพราะฉะนั้นเจ้าใจว่าท่านสมาชิก
คงจะหมายข้อของใจในเรื่องนี้

นายบุญเที่ยง พรหมคุณ(พระนิพนธ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายใหญ่ ศรีวิเศษ (นครสวรรค์) : ขอเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่าควรจะเปิดอภิปรายต่อไปโปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่าควรจะลงมติได้แล้วโปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๑๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าลงมติ

1๐.47 น.

นายใหญ่ ศรีวิเศษ (นครสวรรค์) : ขอสรุป ข้าพเจ้าได้พิจารณาธิการ
แล้ว ก็เป็นที่รักกันอันนี้ว่าเฉพาะรถยนต์หลวงกฎหมายนี้มีสิทธิเก็บได้ สภานี้จะออกไป
ขอให้สังวรณไว้ว่าสภาจะไม่แน่ว่ารัฐบาลไทยจะเคารพต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ถ้าไม่หวังในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ถ้าให้รัฐบาลมีสิทธิเก็บได้ความผลถาวรแล้วก็
ขอให้คงไว้ว่ากรมการ และหวังในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็คำนึงถึงอย่างนี้
ข้าพเจ้าแปรผู้คิดไว้ ปัญหาว่ารถราชการอยากจะได้เก็บค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ดน้อย
เงินเล็ก ๆ น้อย บางหนึ่ง ๕ สตึงก็สาม ก็เงินของราษฎร ถ้าหากว่าคนทำราชการก็จะ
ออกเองก็ยินดี เพราะว่าจะได้เงิน ในที่สุดกรมการก็จะรับผลึกแทนอยู่นั่นเอง

ความที่จะพะ เป็นมรดกของพวงวาทกรก็คือ เขาสร้างแล้ว เขาสร้างแล้ว ราษฎร ไม่ใช่เพื่อ
ราษฎร แล้วก็ในมาตราเพื่อการให้สร้างแล้ว และเขาสร้างแล้ววิธีนี้ เป็นวิธีที่ไม่ประหลาด
และมีดี ข้าพเจ้าคิดว่าไม่พอ

อีกประการหนึ่ง เฉพาะมรดกการข้าพเจ้าได้ เว้นกรรมสิทธิ์แล้วก็ไม่ใช่เหตุ
สุดวิสัยที่ว่าใครจะเป็นรัฐบาลก็ทำไม่ได้ เรื่องแนบท้ายก็ได้อ่านแล้วว่าจะเอาแนบท้าย
เท่าไร ในเมื่อกำหนดไว้แล้วทำไมจะไม่ได้ เพราะว่าการกระทำจริงจะทำได้แล้วทำให้
กระทรวงทบวงกรมที่ไม่ใช่เงินของใคร ก็เงินของราษฎร แต่ว่าไม่มีเหตุขอสละไร เลย
เพราะฉะนั้นเพื่อความเรียบร้อยไปบังคับให้มีระเบียบเรียบร้อยว่าไม่มีเหตุ

มีสมาชิกขมมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าให้นำร่างพระราชบัญญัตินี้ออกใช้
เป็นกฎหมายได้ หากไปตามระเบียบ

สำหรับการประชุมตอนบ่ายนี้ข้าพเจ้ารองฯ เลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๕๕ นาฬิกา.

(ไปรคพลิก)

